

βάρη οίαςδήποτε φύσεως. Δύνανται ὡσαύτως νὰ ἐνδιαμείνωσιν, ἐνοικιάσωσιν, ἢ καθέξωσιν οἰκίας ἢ ἀποθήκας πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου των εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν. Τέλος ἅπαντες ἐν γένει οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον ὑπῆκοι τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν δύο ἐθνῶν, θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀμοιβαίως δι' αὐτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των πληρεστάτην ἀσφάλειαν, καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ προστασία ἢ χορηγουμένη καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπεύκωσιν εἰς τοὺς Νόμους καὶ τὰ Δικτάγματα τῶν Ἐπικρατειῶν ἐνθα διατρέχουσιν.

Ἄρθρ. 3.

Ἐξαίρουνται τὰ ἀντικείμενα τῆς περὶ τὰ πολεμφοδία λαθρεμπορίας, καθὼς καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἁλατος καὶ τῆς ἀλιείας, περὶ ὧν συνεφωνήσαν τὰ δέοντα εἰς τὸ ἄρθρον 12· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀκτεμπορίαν συνισταμένην εἰς ἐγγώρια ἢ ἄλλο δαπὰ προϊόντα, στελλόμενα ἀφ' ἐνὸς εἰς ἕτερον ἐθνικὸν λιμένα, τὰ ἱψηλὰ συνομολογούντα μέρη συντίθενται ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀκτεμπορίον δύναται νὰ ἐνεργῇται ἐλευθέρως παρὰ τῶν ἀμοιβαίων ὑπηκόων αὐτῶν, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ φορτώνωσι τὰ πράγματα καὶ ἐμπορεύματα των ἐπὶ τῶν ἰδίων των πλοίων, πληρόντες ἑκάτεροι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

Ἄρθ. 4.

Φθάνοντα τὰ ἐλληνικὰ πλοία κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βελγίου ἐξ οἰουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ οἰουδήποτε τοπικοῦ ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουσιν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀρξίν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, οἷοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς των, ἀπαλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγγώρια πλοία προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγείων καὶ ὁρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίους ὑπηρετίας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιοδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοδήποτε. Καὶ ὡσαύτως τὰ Βελγικὰ πλοία, φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ ὁποιοδήποτε τόπου προερχόμενα, καὶ ἐξ οἰουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουσιν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀρξίν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, οἷοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς των, ἀπαλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγγώρια πλοία τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων, χωρητικότητος, φάρων, ναυηγείων καὶ ὁρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίους ὑπηρετίας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιοδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοδήποτε.

Ἄρθ. 5.

Θεωροῦνται ὡς πλοία Ἑλληνικὰ καὶ Βελγικὰ ὅσα πλέουν μετὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων, καὶ κατέχονται ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους ἑκάστης τῶν δύο ἐπικρατειῶν κατὰ τὸς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυοῦσας διατάξεις.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Βελγίου διὰ πλοίων Βελγικῶν, ὅπου ταν ἤθελε συγκεῖσθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας ἢ καὶ ἀπὸ εἶδη τῶν παρακαταθηκῶν (entrepôts) τοῦ Βελγίου, χωρὶς νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἰουδήποτε εἶδους καὶ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοι-

Enfin généralement tous les marchands et commerçants de l'une ou de l'autre nation jouiront respectivement tant pour leurs personnes que pour leurs propriétés de la plus complète sécurité et il leur sera accordé pour les affaires de leur négoce la même protection dont jouissent les indigènes à charge de se soumettre aux lois et ordonnances des pays respectifs.

Art. 3.

Sont exceptés les articles de contrebande de guerre et le commerce du sel et de pêcheerie qui fait l'objet de la réserve stipulée à l'article 12. et pour ce qui est du commerce côtier consistant en produits indigènes ou étrangers, expédiés d'un port national à l'autre les hautes parties contractantes conviennent qu'il pourra se faire librement par leurs sujets respectifs, lesquels seront libres des charger leurs effets et marchandises sur leurs propres embarcations en payant les uns et les autres les mêmes droits.

Art. 4.

Les bâtimens grecs qui arriveront sur lest, ou chargés dans les ports de la Belgique de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour, et à leur sortie, quelque soit leur destination, sur le même pied que les bâtimens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques. Et réciproquement les bâtimens Belges qui arriveront sur lest ou chargés, dans les ports de la Grèce, de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités, à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie, quelque soit leur destination, sur le même pied que les bâtimens nationaux, venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques.

Art. 5.

Sont considérés comme navires Grecs et Belges ceux qui navigueront avec des lettres de mer des gouvernemens respectifs et qui seront possédés par les sujets de chacun des deux pays conformément aux reglemens en vigueur dans les pays respectifs.

Art. 6.

Tout ce qui pourra légalement être importé dans le royaume de la Grèce, par bâtimens grecs pourra également y être importé en droiture de la Belgique par bâtimens belges, que leur cargaison provienne du sol de l'industrie ou des entrepôts de la Belgique, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que l'importation avait lieu en bâtimens Belges, pourra également y être importé en droiture de la Grèce

1. Επί κακουργημάτων,

2. Επί πλημμελημάτων εις τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἀρθ. 208 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὁ προφυλακισθεὶς κατηγορούμενος ἐξετάζεται τὸ πολὺ ἐντός 24 ὥρων.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσακις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπάρχῃ ἀφορμὴ προφυλακίσεως ἢ ἐπροφυλακίσθῃ ὁ κατηγορούμενος καὶ δὲν ὑπάρχουν αἱ περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 3, καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 208 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον νὰ συγχωρήσῃ ἐν ὁποιαδήποτε καταστάσει τῆς προανακρίσεως τὴν πρωτορινὴν ἀπόλυσίν του, ἐὰν δώτῃ ἀξιοπρεπῶς ἐγγύησιν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου προσδιοριστέαν κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 240 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅτι θέλει παρασταθῇ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, καὶ ἂν διωρίσθῃ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀντίκλητον, πρὸς τὸν ὁποῖον γίνονται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν συμπιπτούσαι ἀνακοινώσεις.

Ὁ προξενος ἀνακαλεῖ τὴν διαταγὴν τοῦ τὴν ἐκδοθεῖσαν περὶ πρωτορινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου, καὶ φυλακίζει αὐτὸν ἐκ νέου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 245 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι κλητεύονται εἰς ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου εἴτε ἐγγράφως, εἴτε καὶ προφορικῶς διὰ κλητῆρός τινος τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, καὶ ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεων.

Ὡς πρὸς τὴν κλήτευσιν τῶν μὴ Ἑλλήνων μαρτύρων, οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲ τὴν ἐν τῷ τόκῳ τῆς δικονομίας τῶν ἐπικρατούσων συνθήκων.

Εἰὰν οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ μάρτυρες Ἕλληνες ἀπειθήσωσιν εἰς τὴν κλήτευσιν, ὁ προξενος θέλει διατάττει τὴν διὰ τῆς βίας προσαγωγὴν τῶν.

Ἀμα συλληφθῇ ὁ κατηγορούμενος ἐπισκοπεῖται καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ καταλαμβάνονται καὶ καταγράφονται ὅσα πράγματα εὐρεθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ γενομένης ἐκθέσεως, στέλλονται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεᾶ, ἂν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πειττήρια.

Ἄρθρ. 5.

Εἰὰν ἐκ τῆς προφυλακίσεως ἢ τῆς δραπετεύσεως τοῦ κατηγορουμένου πηγάξῃ κίνδυνος φθορᾶς, ἀπωλείας, ἢ ὑφαιρέσεως τῶν πραγμάτων του, ὁ προξενος φροντίζει περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν, ἐνεργῶν κατὰ τὰς περιστάσεις λεπτομερῆ αὐτῶν ἀπογραφὴν, ἐπιθέτων σφραγίδας, παραδίδων αὐτὰ εἰς φύλαξιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἢ ἐκποιῶν τὰ εἰς φθορὰν ὑποκείμενα, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τῶν κεφαλαίων ε. καὶ ζ. τοῦ βιβλίου ε. τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς πᾶσαν ἐκθεσιν γενομένην παρὰ τῶν ἀνακριτικῶν τούτων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ παρευρίσκειται καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου, ἢ γραμματεὺς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου δύο μάρτυρες οἵτινες ἅπαντες υπογράφουν αὐτήν· καὶ ἂν δὲν ᾖ δυνατόν νὰ προσληθῶσι μάρτυρες ἡξυρόντες νὰ γράψωσι, γίνεται περὶ τούτου ῥητὴ μνεῖα· ἐκάστη ἐκθεσις πρέπει νὰ υπογράφηται πρὸς τούτοις παρὰ τῶν ἐξεταζομένων ἢ ἀπλῶς παρόντων διαδίκων καὶ μαρτύρων, καὶ, ἂν δὲν ἐξεύρωσιν ἢ δὲν θέλωσι νὰ γράψωσι, γίνεται τούτου μνεῖα ῥητῶς.

Ἄν δὲν ᾖ δυνατόν νὰ παρευρεθῶσιν ὁ διευθυντὴς τοῦ γρα-

φείου ἢ ὁ γραμματεὺς, ἢ οἱ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ἀναγκαῖοι μάρτυρες, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν υποχρέωσιν ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος νὰ συντάσῃ καὶ μόνος του τὴν ἐκθεσιν, βεβαιῶν ἐν αὐτῇ τὴν ἐλλείψιν ταύτην. Οἱ μάρτυρες πρὶν ἐξετασθῶσιν ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ 121 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαταττόμενον τρόπον καὶ ἐξετάζονται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατηγορουμένων, ὅσακις τοῦτο εἶναι δυνατόν, καταχωριζομένων ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν τελευταίων. Ἄν ὅμως ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος θεωρήσῃ ἀναγκαῖον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας νὰ ἐξομολογήσῃ τοὺς μάρτυρας κατὰ μόνας, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλ' ὀφείλει εἰς τοιαυτὴν περίστασιν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, παρόντος τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθ. 7.

Ὅσακις οἱ ἐκπληροῦντες ἀνακριτικὰ καθήκοντα προξενικοὶ ὑπάλληλοι λαμβάνουν ἀπὸ τοῦς ἐν τῷ βασιλείῳ εἰσαγγελεῖς ἢ ἀνακριτὰς παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῆς πράξεως, ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκτελῶσι μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἄνευ βραδύτητος, δύνανται δὲ καὶ αὐτοὶ ἀμοιβαίως νὰ διευθύνωσι πρὸς ἀλλήλους ὁμοίας αἰτήσεις ἢ παραγγελίας, καὶ ν' ἀναθέτωσιν εἰδικῶς εἰς ἄλλους, δόντας τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους τοῦ γραφείου τῶν, τὴν ἐκπληρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν ἔργων, καθ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν μὲν, ἀλλὰ μακρὰν τῆς ἑδρας αὐτῶν.

Τοιαύται παραγγελίαι δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ὅφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις, εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀνακρίθη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ, ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 8.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς προανακρίσεως ταύτης πέμπεται μὲ πρῶτην εὐκαιρίαν ἡ εἰσαγγελία τῆς δικουλαφίας, ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ κατηγορουμένος, εἰὰν ᾖ προφυλακισμένος, εἰς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ παρόντος νόμου ἀρμόδιον εἰσαγγελεᾶ· συγχρόνως πέμπονται εἰς αὐτὴν τὰ ἀναγομένα εἰς τὴν ὑπόθεσιν πειττήρια.

Οἱ πλοίαρχοι, οἱ ἐπιφορτιζόμενοι τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταγωγὴν τῶν κατηγορουμένων θέλουν λαμβάει ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφον διαταγὴν διαλαμβάνουσιν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μεταγομένου καὶ τὴν πράξιν δι' ἣν κατηγορεῖται, καὶ υπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἀποστέλλοντος προξενικοῦ ὑπαλλήλου. Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν κράτησιν τῶν κατηγορουμένων καὶ οἱ μεταφέροντες αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοίαρχοι, ὀφείλουν νὰ προσφέρωνται μὲ τὴν ἐνδεχομένην πρὸς αὐτοὺς προσήνειαν καὶ νὰ σέβωνται τὴν τιμὴν αὐτῶν. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρωσι πρὸς αὐτοὺς βίαν ἄνευ ἀνάγκης, καὶ τότε μόνον νὰ τοὺς δένωσιν, ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος φυγῆς, ἢ καθ' ἃς περιπτώσεις χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξουσία οὗτη ἀπὸ τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἄρθρ. 9.

Ἀρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου πλημμελήματα καὶ κακουργήματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 29 καὶ 30 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενοι.

Εἰὰν δὲ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα εἶναι ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας ἢ ἐφημέρου διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἢ δὲν ὑπάρχει τοιαύτη παντάπασιν, ἀρμόδιοι πρὸς τὸ ἀνακρίνειν καὶ ἐκδικάζειν τοιαύτας πράξεις εἶναι οἱ ἐν Σύρῳ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταί, καὶ τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν κακουργητικῶν.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθρ. 58.

Ἡ Γραμματεία θέλει τιμωρεῖ πειθαρχικῶς τοὺς παραβαίνοντας.

α.) Τὸ ἄρθρον 1 τῶν παρουσῶν διατάξεων μὲ πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 50 ἕως 100 δραχμῶν.

β.) Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 11, 46 καὶ 47, μὲ πρόστιμον 3 ἕως 25 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 25 ἕως 50 δραχμῶν.

γ.) τὰ ἄρθρα 7, 8, 9, 10, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 30 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 30 ἕως 60 δραχμῶν.

δ.) Τὰ ἄρθρα 14, 15, μὲ πρόστιμον 10 ἕως 60 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 60 ἕως 120 δραχμῶν.

ε.) Τὸ ἄρθρ. 24, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 50 ἕως 100 δραχμῶν.

ς.) Τὰ ἄρθρα 22, 26, 27, 28, 42, 43, 44, 48, μὲ πρόστιμον 10 ἕως 60 δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ μὲ 60 ἕως 150 δραχμῶν.

ζ.) Τὰ ἄρθρα 30, 31, 45, μὲ πρόστιμον 3 ἕως 25 δραχμῶν.

η.) Τὰ ἄρθρα 32, 33, 34, 35, 36, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 50 ἕως 100 δραχμῶν.

θ.) Τὰ ἄρθρα 38, 52 μὲ πρόστιμον 3 ἕως 25 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 25 ἕως 50 δραχμῶν.

ι.) Τὰ ἄρθρα 39, 40, 41, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 50 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 50 ἕως 100 δραχμῶν.

ια.) Τὸ ἄρθρ. 51, μὲ πρόστιμον 5 ἕως 30 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ 30 ἕως 60 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 59.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα, θέλουσι εἰσπράττεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ πολιτικοῦ νοσοκομείου τῶν Ἀθηνῶν.

Ἄρθρ. 60.

Ὅστις, δις ὑποβιηθείς εἰς πρόστιμον, ὑποπέσει καὶ ἐκ τριτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ἀμάρτημα, θέλει στερεῖσθαι τοῦ δικαίωματος τοῦ νὰ ἔχῃ φαρμακείον προσωρινῶς, ἤτοι ἀπὸ ἑνα ἕως τριῶν μηνῶν, ἢ καὶ διὰ παντός, ἂν τὸ ἀμάρτημα ᾖ σημαντικόν.

Ἄρθρ. 61.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω πειθαρχικῶς τιμωρηθέντες δὲν ἀπαλλάσσονται καὶ τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένης ποινῆς.

Ἀκροτελεύτιοι ὅροι.

Ἄρθρ. 62.

Αἱ διατάξεις αὗται ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ 1842 ἔτους.

Ἄρθρ. 63.

Προσκαλοῦνται ὅλαι αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ Κράτους νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν παρουσῶν διατάξεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπερ. ὑπουργ. Γραμματεὺς

Χ. Χριστόπουλος.

Πίναξ τῶν φαρμάκων τὰ ὅποια πρέπει νὰ εὐρίσκωνται κατὰ χρέος εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία τῶν πόλεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς δήμους δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τῶν διατάξεων τούτων.

Α.

Ἄλγερ διὰ θεϊκοῦ ὀξέος.

» διὰ θεϊκοῦ ὀξέος καὶ οἰ-
νοπνεύματος.

Α.

Acetum aromaticum.

» camphoratum.

» crudum.

» ἐνσίδηρος.

» διὰ νιτρικοῦ ὀξέος καὶ οἰ-
νοπνεύματος.

» δι' ὀξους.

Ἄλειμα διὰ σάπωνος καὶ κα-
φουράς.

Ἀλόη διαυγής.

Ἀλοιφή ἀπλή.

» διὰ βράθυος.

» διὰ κανθαρίδων.

» διὰ μολύβδου.

» διὰ νιτρικοῦ ὀξέος.

» διὰ στόρακος.

» διὰ τερεβινθίνης.

» διὰ ὑδραργύρου τεφρο-
χρους.

» κηρωτή.

» » κηρόα.

» νευρική.

Ἀμμωνία ἀλυκὴ ἀγοραῖος.

» » ἐνσίδηρος.

» » κεκαθαρμένη.

» ἡλεκτρικὴ ὑγρὰ.

» καυστικὴ ὑγρὰ.

» ὀξικὴ ὑγρὰ κεκραμμένη.

Ἀμμωνία ὑπανθρακικὴ ἐμπορευ-
ματικὴ ὑγρὰ.

Ἀμύγδαλα γλυκεῖα.

» πικρά.

Ἀμύλον.

Ἀνθος ἀκτής.

» ἀλθαίας.

» δωροπικίου τοῦ ὀρεῖνου.

» μολύβδου.

» ρόδων.

» ροιᾶδος.

» φιλύρας.

» φλόμου τῆς θηλείας.

» χαμαιμήλου.

Ἀνθραξ παρσκευασμένος.

Ἀργυρος νιτρικὸς χυτός.

Ἀρκευθίδες.

Ἀρσενικὸν λευκόν.

Β.

Βάλανοι φρυκταί.

Βάλσαμον κοπαϊκόν.

Βάλσαμον περουθικόν.

Βάμμα ἀρωματικόν.

» ἀψινθίου.

» ἐλύτρου ἀπλοῦν.

» ἰώδους.

» κανθαρίδων.

» καστορίου.

» κίνας ἀπλοῦν.

» » σύνθετον.

» κινναμώμου.

» νάρδου αἰθέριον.

» » ἀπλοῦν.

» ξύλου τοῦ ἱεροῦ ἐναμ-
μώνιον.

» ὀπίου ἀπλοῦν.

» rosarum.

» squilliticum.

Acidum aceticum concentra-
tum.

» muriaticum cone.

» oxygenatum.

» nitricum concentr.

» phosphoricum.

» pyrolignosum crudum.

» succinicum depur.

» sulphuricum crudum.

» » dilutum.

» » rectificat.

» tataricum.

Aether acetico-alcoholicus

ferrug.

» aceticus.

» nitrico-alcoholicus.

» sulphurico-alcoholicus.

» » ferrug.

» sulphuricus.

Alcohol.

» dilutum.

Aloë lucida.

Alumen.

» ustum.

Ammonium aceticum liquidum

dilut.

» causticum liqui-
dum.

» muriaticum cru-
dum.

» » depura-
tum.

» » ferrug.

» subcarbonicum.

» pyro-oleosum liq.

» succinicum liq.

Amygdalæ amaræ.

» dulces.

Amylum.

Aqua calcis.

» chamomillæ vulg.

» cinnamomi simplex.

» destillata.

» florum aurantii.

» foeniculi.

Aqua lauro-cerasi.

» menthæ piperitæ.

» rosarum.

» vulneraria Theden.

Argentum nitricum fusum.

Arrow-root.

Arsenicum album.

Asa foetida.

Axunzia suilla.

Β.

Baccæ juniperi.

Balsamum copaivæ.

» peruvianum.

Baryta muriatica.

Τῶν ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων, περιβολίων καὶ κήπων καὶ ὑπωροφώρων δένδρων τὴν πρώτην δόσιν, πᾶσαν 1. Ὀκτωβρίου τὴν δευτέραν δόσιν, πᾶσαν 1. Ἰουνίου.

Τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ βαλανοδένδρων καὶ λοιπῶν δένδρων πᾶσαν 1. Ἰανουαρίου καὶ πᾶσαν 1. Αὐγούστου.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὸ ἐνοικιασμένον κτῆμα, εἰς τὴν πληρωμὴν οὐδενὸς ἄλλου φόρου, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ δεκάτου.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως.

9. Ἐκαστος ἀποκατασταθεὶς ἐνοικιαστὴς, ὁποιοῦδήποτε κτήματος, εἶναι ὑπόχρεως νὰ καλλιεργῇ αὐτὸ κατὰ τοὺς περὶ καλλιεργείας αὐτῶν κανόνας, καὶ κυρίως διὰ μὲν τὰς ἀμπέλους θέλει ἐνεργεῖ ὅλα τὰ χρειώδη κατὰ τὰς ἀρμοδίους ὥρας τοῦ χρόνου, ἥτοι τὸ περιλάκωμα, κλάδευμα, σκάψιμον, σκαλισμα, πότισμα, γερμίζων τὰ κενὰ διαστήματα μετὰ καταβολὰς, δένων τὰ πεπτωκότα κλήματα εἰς τοὺς στήλους, προμηθεύων τοιούτους ἐάν ᾖ ἀναγκαῖοι, ἐπισκευάζων τοὺς αὐλακας, τοὺς ὀχετοὺς καὶ τὰς ἐμβολὰς, διὰ νὰ μὴ παρεμποδίζεται ἡ ῥοὴ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐνὶ λόγῳ ἐνεργῶν πάντα ἐντέχνως, ὅχι μόνον διὰ νὰ προληφθῇ ἡ περαιτέρω φθορὰ τῶν κτημάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν.

Τῶν περιβολίων θέλει καλλιεργεῖ τὰ περιεχόμενα δένδρα, κλαδεύων αὐτὰ ἀρκούντως, εὐθὺς ὅμα τὸ ἀπαιτήσουν οἱ κανόνες τῆς τακτικῆς καλλιεργείας, ὑποσκάπτων τὴν γῆν, θέλει ἐπισκευάζει τὰς δεξαμενὰς καὶ τὰ ὑδραγωγεία, θέλει ἐκχερᾶσαι τὰ ἀποχερτωμένα μέρη, ἐξαφανίζων τὰ παράσιτα καὶ ἀγρία φυτά.

Τῶν ἐλαιοδένδρων θέλει ἐκκόπτει τοὺς ξηροὺς κλάδους, θέλει καθαρίζει καὶ ἀφαιρῆναι τὴν ὑπὸ αὐτὰ γῆν, κ. λ. π. Δένδρα δὲ τῶν ὑπὸ τῶν ἀντικατάστασις εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς βελτίωσιν τοῦ κτήματος, θέλουν ἀντικαθίστασθαι ἐγκαίρως, καθὼς καὶ ὅσας κίς φθαροὺν δένδρα ἄλλως πως. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκρίζωσις ἢ ἡ ἐκκοπή ὁποιοῦδήποτε δένδρου, ἀνεῖ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις τότε ἐπιτρέπει τοῦτο, ὅταν ἐνεργηθῇ ἡ ἀνήκουσα αὐτοφία παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασονόμου, καὶ ἀποδειχθῇ πραγματικῶς ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκρίζωσεως ἢ ἐκκοπῆς αὐτοῦ.

Πρὸς τούτοις ὁ ἐνοικιαστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ ὅλας ἐκεῖνας τὰς ἐκτάκτους βελτιώσεις τῶν κτημάτων, τὰς τυχόν περιεχομένας ἐν τῇ προκηρῶσει τῆς δημοπρασίας.

10. Οἱ κατ' ἐπαρχίας Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι θέλουν ἐφορεύει ἐκάστοτε καὶ ἐπιτρεῖ, ὥστε νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς ὅλαι αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὀφείλουν νὰ ἐξέρχωνται κατὰ τὸν Ἰούνιον ἢ Ἰούλιον ἐκάστου ἔτους, ἐπισκεπτόμενοι αὐτοπροσώπως τὰ οὕτως ἐνοικιασμένα κτήματα, καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν λεπτομερῆ ἐκθέσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τῶν κτημάτων τούτων, παραβάλλοντες τὴν κατάστασιν ταύτην μετ' ἐκείνην, ἣτις ὑπάρχει ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ἐγκαταστάσεως, καὶ σημειοῦντες ἐν τῇ ἐκθέσει τὸν ἀριθμὸν τῶν δένδρων τὰ ὅποια ἐνεφυτεύθησαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, παρατηροῦντες ἰδίως πόσα ἐφυτεύθησαν πρὸς ἀντικατάστασιν ἄλλων, καὶ πόσα περιπλέον τούτων.

11. Πᾶς ἐνοικιαστὴς, ὅστις δὲν ἐκτελέσει, καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν, ὅσα διαλαμβάνουσιν αἱ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίαι, θέλει ἀποβάλλεσθαι τοῦ κτήματος αὐτοδικαίως χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ τὰ παρ' αὐτοῦ πληρωθέντα ἐνοίκια εἰς τὸ δημόσιον, οὔτε ἀποζημιώσιν διὰ τὰ ἰδιά του ἔξοδα, τὰ ὅποια κατέβαλεν εἰς τὸ ἐνοικιασμένον κτῆμα,

καὶ θέλει ἀποζημιωθῇ αὐτὸ διὰ πᾶσαν βλάβην καὶ ζημίαν, τὴν ὅποιαν ἐπέφερον εἰς αὐτό.

12. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν καθυστερήσει ἐνὸς ἔτους ἐνοίκιον, γίνεται ἐκπτώσις τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ τὸ κτῆμα μεταβαίνει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἀμέτως, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀποζημιώσεως δι' ὅσας βελτιώσεις ἔκαμει εἰς αὐτὸ, ἐκτὸς ἐὰν ᾔθελε λάβει πυράτασιν.

13. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐνεργηθησόμενος δημοπρασίας, ὅσοι ἐνοικιασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων ἐξεπλήρωσαν τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1830 ψηφίσματος ἐπεβληθείσας εἰς αὐτοὺς συμφωνίας δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος χορηγηθέντος εἰς αὐτοὺς προνομίου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἰανουαρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀλλαγῆς τῆς λέξεως Ἀντιναύαρχος μετὰ τὴν Ἰποναύαρχος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Διατάγματος τῆς 3 Νοεμβρίου 1833 (ἔφημερ. ἀριθ. 39) διατάττομεν. Ἡ λέξις Ἀντιναύαρχος θέλει ἀνταλλαχθῇ μετὰ τὴν λέξιν Ἰποναύαρχος (contre-amiral). Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῶν τῆς ἐπικρατείας

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσταμεν καὶ διορίζομεν τὸν ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν καὶ ἑκτακτον Πρόεδρον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Αὐλῇ Κύριον Α. Μαυροκορδάτον, πεποιθότες ἰδιαζόντως εἰς τὰ προτερήματα καὶ εἰς τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀποδεδειγμένας γνώσεις αὐτοῦ, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας μετὰ τὸν κανονικὸν μισθόν, ἐγκρίνοντας

κρίσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγή ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐλληνικῶν πλοίων. Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰταχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου διὰ πλοίων βελγικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰταχθῇ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ ἐλληνικῶν πλοίων, ὅποταν ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον τῶν ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς. ἢ τῆς βιομηχανίας, ἢ καὶ ἀπὸ εἶδη τῶν παρακαταθηκῶν (entrepôts) τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ ὅρη οἰουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰουδήποτε, εἰμὴ ὡς ἡ εἰσαγωγή ἤθελε γίνεαι ἐπὶ Βελγικῶν πλοίων.

Ἄρθ. 7.

Συνεφωνήθη ὡσαύτως μεταξὺ τῶν δύο ὕψηλων συνομολογούντων μερῶν, ὅτι πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐννόμως ἀπὸ τοὺς λιμένας, τὰς παρακαταθήκας (entrepôts) ἢ ἄλλους τόπους τῶν δύο ἐπικρατειῶν διὰ τῶν πλοίων τῶν οἰουδήποτε ἤθελον εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς τῶν δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῇ ἐκεῖθεν διὰ τῶν πλοίων τῆς ἄλλης ἐπικρατείας, χωρὶς οἱ πραγματεῖαι ἢ ἄλλα ἐμπορεύματα νὰ ὑπόκεινται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ βάρη οἰουδήποτε εἶδους. ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰουδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγή ἤθελε γίνεαι δι' ἐγχωρίου πλοίου, καὶ ἀμοιβαίως θέλουν χορηγεῖσθαι ἀμοτέρωθεν δι' ὅλας αὐτὰς τὰς πραγματείας ἢ ἐμπορεύματα οὕτως ἐξαγομένα ἐπὶ ἐλληνικῶν ἢ βελγικῶν πλοίων αἱ αὐταὶ ἀμοιβαὶ ἢ ἐπιστροφαὶ δικαιωμάτων (Primes et remboursemens de droits), καὶ ἄλλαι τοιαύτης φύσεως ὠφέλειαι, αἵτινες χορηγοῦνται ἢ ἤθελον χορηγεῖσθαι ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ τὰς διατάξεις τῆς μᾶς ἢ τῆς ἐτέρας τῶν δύο ἐπικρατειῶν.

Ἄρθ. 8.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βελγίου οὐδὲ μία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦνδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα, ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προσερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα· καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βελγίου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος οὐδὲ μία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦνδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προσερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθ. 9.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τελωνιακὰ καὶ ναυτιλιακὰ δικαιώματα, τὰ δύο ὕψ. συνομολογοῦντα μέρη ὑπόσχονται ἀμοιβαίως ὅτι ὅσας ἤθελον χορηγήσει χάριν, προνόμιον ἢ ἀτέλειαν τινα (immunité) εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν, θέλει ἐπεκτείνεσθαι ἀνυπερθέτως ἢ χάρις, τὸ προνόμιον ἢ ἡ ἀτέλεια αὕτη καὶ εἰς τοὺς ἀμοιβαίους αὐτῶν ὑπηκόους δωρεάν, ἂν ἡ ὑπερ ἑνὸς ἄλλου Κράτους τοιαύτη παραχώρησις ἐγένετο ὡσαύτως δωρεάν, καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀντιστοιχώσει (compensation) ἢ ἐπὶ τῇ ἀντιστοιχώσει παραχωρήσει, ἂν αὕτη ἐγένετο ἐπὶ ὅρῳ τινὶ τοιούτῳ.

Ἄρθ. 10.

Οἱ ὑπῆκοι τῶν ὕψηλων συνομολογούντων μερῶν δύνανται (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841.)

par bâtimens grecs, que leur cargaison provienne du sol, de l'industrie ou des entrepôts de la Grèce, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus, au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens belges.

Art. 7.

Il est convenu en outre entre les deux hautes parties contractantes que tout ce qui peut ou pourra être légalement exporté des ports, entrepôts ou autres lieux des deux pays par les navires de ce pays, quelle que soit leur destination, pourra également en être exporté par les navires de l'autre pays, sans que les marchandises ou autres objets de commerce puissent être astreints à d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'exportation se faisait par navire national; et réciproquement, il sera accordé de part et d'autre pour toutes ces marchandises, ou objets de commerce ainsi exportés sur navires grecs ou belges, les mêmes primes, remboursemens de droits et autres avantages de ce genre, qui sont ou seront accordés par les lois et réglemens de l'un ou de l'autre Etat respectif.

Art. 8.

Il ne pourra pas être établi dans les ports de la Grèce, sur les produits du sol ou de l'industrie de la Belgique, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucun droit de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits, seraient également établis sur les objets de même nature provenant de toute autre contrée. Et, réciproquement, il ne pourra pas être établi dans les ports de la Belgique sur les productions du sol ou de l'industrie de la Grèce aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucun droit de quelque espèce ou de nomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits, seraient également établis sur les objets de même nature, provenant de toute autre contrée.

Art. 9.

En tout ce qui concerne les droits de douane et de navigation, les deux hautes parties contractantes se promettent réciproquement de n'accorder aucune faveur privilège ou immunité à un autre Etat, qu'il ne soit aussi à l'instant étendu à leurs sujets respectifs gratuitement si la concession en faveur de l'autre Etat est gratuite et en donnant la même compensation ou l'équivalent, si la concession a été conditionnelle.

Art. 10.

Les sujets des hautes parties contractantes pourront dans toute l'étendue des territoires respectifs disposer

συμφωνῶσι μετὰ τῆς τραπεζῆς νὰ πληρύνωσι τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον, εἴτε κατὰ τὰς ῥητὰς προθεσμίας ἢ διὰ χρεωλυσίας.

16. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, συμφωνήσας κατὰ πρῶτον ν' ἀποδώσῃ τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον εἰς μακρὰς προθεσμίας ἢ διὰ χρεωλυσίας, θελήσῃ μετὰ ταῦτα νὰ τὸ ἀποπληρώσῃ προτῆτε-ρα ὁλόκληρον ἢ κατὰ μέρος, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν τράπεζαν τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς πληρωμῆς.

17. Ἡ προθεσμία τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων δὲν θέλει εἶσθαι μακροτέρα τοῦ ἐνὸς ἔτους· ἀλλὰ τὸ δάνειον μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων δύναται καὶ αὖθις νὰ ἀνανεωθῇ.

18. Τὰ ἐνέχυρα ἅπαξ κατατεθέντα εἰς τὴν τράπεζαν, θεωροῦνται ὑπέγγυα τῆς δανεισθείσης ποσότητος, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης των.

ΤΜΗΜΑ 2.

19. Ἡ τράπεζα θέλει ἐνεργεῖ καὶ προεξοφλητικὰς ἐργασίας, μεταχειριζομένη πρὸς τοῦτο τὸ πεμπτημόριον τοῦ χρηματικοῦ τῆς κεφαλαίου. Ὅσάκις δὲ μείνῃ ἐκ τοῦ δι' ὑποθήκας ἢ ἐνέχυ-ρα ὀρισμένου κεφαλαίου ποσὸν τι διαθέσιμον, δύναται νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας προσωρινῶς καὶ με-χρὶ τοῦ παρυσιασθῶσιν αἰτήσεις δι' ὑποθήκας ἢ ἐνέχυρα, ὅτε ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῶν συναλλαγματικῶν τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια θέλουν μεταβαίνει εἰς τὸν κύριον διορισμὸν των.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκ-δώσῃ τραπεζητικὰ γραμμάτια, πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur) τῶν ὑπολοίπων ὅμως τὸ ποσὸν (ἢ ὀνομαστικὴ ἀξία) δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρη-ματικοῦ κεφαλαίου τῆς τραπεζῆς. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἐκ-διδόμενων γραμματίων θέλει φυλάττει ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς ἐν-αποτεθειμένα, διὰ μὲν τὸ ἐν τέταρτον τῶν ἐκδιδόμενων γραμ-ματίων ἴσην τοῦλάχιστον ποσότητα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, διὰ δὲ τὰ τρία τέταρτα ὀμολογίας ὑποθηκῶν, περιττώσας δι-πλασίαν ἀξίαν τῆς ποσότητος τῆν ὑπὸ τὴν πρόκειται νὰ ἀντα-λίτῃσι.

20. Τὰ τραπεζητικὰ γραμμάτια, τῶν ὑπολοίπων ἢ ἀξία πρέ-πει νὰ ἐκφράζηται εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα, καὶ τῶν ὑπολοίπων ἕκαστον δὲν δύναται νὰ διαλαμβάνῃ μικροτέραν ποσότητα τῶν εἰκοσιπέντε δραχμῶν δὲν ὑπόκεινται ποτὲ εἰς βεδιασμένην συν-αλλαγὴν. Ἐπομένως ἡ τράπεζα καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς χρεωστοῦν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσις των, νὰ τὰ ἀνταλλάτ-τωσιν ἀμέσως μὲ νομίμως κυκλοφοροῦντα νομίσματα, χωρὶς καμμίαν ἀντίστασιν.

21. Τὰ γραμμάτια τῆς τραπεζῆς θέλουν φέρει τὴν προτυπο-γραφὴν τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου. Πᾶν δὲ γραμμάτιον τιθέμε-νον παρὰ τῆς τραπεζῆς εἰς κυκλοφορίαν καὶ μὴ φέρον τὴν τοι-αύτην προτυπογραφὴν, θέλει ἐξαγοράζεσθαι ἀμέσως ἀπὸ τὴν τράπεζαν, ἥτις ἐκτὸς τούτου θέλει καταδικάζεσθαι νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους, τὴν τριπλασίαν ἀξίαν τοῦ τοιοῦτου γραμματίου ἐν εἴδει ποινῆς· τὸ τριτημόριον τῆς ποινῆς ταύτης θέλει πληρύνεσθαι εἰς τὸν καταγγέλλοντα τὸ τοιοῦτον γραμμά-τιον. Τὰ γραμμάτια τῆς τραπεζῆς εἶναι ἐλεύθερα τοῦ χαρτο-σήμου.

22. Τὰ ἄρθρα 248 καὶ 258 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμό-ζονται καὶ εἰς τὴν παραποίησιν ἢ νόθευσιν καὶ ἀθέμιτον διά-δοσιν πλαστῶν ἢ νενοθευμένων τραπεζητικῶν γραμματίων.

23. Τὸ χάριν προεξοφλήσεως λαμβανόμενον ποσὸν (le taux) δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 8 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος. μ' ὅλα ταῦτα ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὅσάκις τὸ δημόσιον συμφέρον τὸ ἀπαιτῇ, νὰ ἐπιτρέπῃ προσωρινῶς εἰς τὴν τράπεζαν νὰ ὑψώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ὑπεράνω τῶν 8 τοῖς 0/0.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

24. Ἡ τράπεζα θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὰς ἐνώπιον

τῶν δικαστηρίων δίκας τῆς ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς τραπεζῆς.

25. Ἐὰν ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ ὀφειλέτης ἀποποιήθῃ τὴν ἐμπρόθε-σμον πληρωμῆν τῶν τόκων ἢ τοῦ χρεωλύτρου, εἰσπράττονται ταῦτα δυνάμει ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τοῦ συμβολαίου δι' ἐκ-ποιήσεως τῶν κινητῶν αὐτοῦ πραγμάτων. Ἄν δὲ ἡ καθυστέρη-σις συμβῇ καὶ δεύτερον, ἡ ἅπαξ μὲν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει κινητὴ περιουσία πρὸς ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτρου, τὸ δάνειον λογίζεται ἀπαιτητὸν, καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἡ ἐκποίησης τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

26. Ἐὰν οἱ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανεισθέντες δὲν ᾔθελον ἀποδώσει ἐμπροθέσμως τὰ δάνειά των μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν, τὰ κατα-τεθέντα ἐνέχυρά των θέλουν ἐκτίθεσθαι εἰς δημοπρασίαν παρὰ τῆς τραπεζῆς ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως φυλαττομένων ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐκποίησης τῶν κινητῶν κτημά-των ὑπαρχουσῶν διατάξεων.

27. Πᾶσα περὶ τὴν οὐσίαν ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκη, μετα-ξὺ τῶν ὀφειλετῶν τῆς τραπεζῆς καὶ αὐτῆς, εἶναι συνοπτικὴ καὶ κατεπίγουσα, καὶ ὡς τοιαύτη θέλει θεωρεῖσθαι κατὰ προτίμη-σιν ἀπὸ τὰ ἡμέτερα δικαστήρια.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

28. Τὸ κατὰστημα τῆς δανειστικῆς τραπεζῆς θέλει εἶσθαι ἐντελὲς ἰδιωτικόν.

29. Ἡ διευθύνσις τῆς τραπεζῆς ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ κατ' ἔτος ἓνα συνοπτικὸν ἰσολογισμὸν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

30. Ἡ διάρκεια τῆς τραπεζῆς προσδιορίζεται εἰς 25 ἔτη, ἔαν ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν μετόχων, δὲν ᾔθελον ἐγκρίνῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας ταύτης.

31. Ἡ τράπεζα διαλυομένη, χρεωστῇ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους εἰς νομίσματα μεταλλικὰ τὸ ἀντί-στον τῶν ἐκδιδόμενων γραμματίων, ὅσα δὲν ἐπαρυσιασθῇσαν ἐπὶ πρὸς ἐξόφλησιν. Ἄν δὲ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν μετὰ γενομένην πρόσκλησιν δὲν παρυσιασθῶσιν ὅλα τὰ τραπεζητικὰ γραμμά-τια πρὸς ἐξόφλησιν, τὰ μὴ παρυσιασθέντα λογίζονται ἄκυρα πρὸς ὄφελος τῆς τραπεζῆς.

32. Πᾶς περὶ τραπεζῆς, προηγούμενος Νόμος ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

33. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπι-κρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πα-ρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΣΣ,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

ΑΘΗΝΑΙ, 1 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς ἔθνικῆς τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ πολυποθούμενον κατὰστημα τῆς ἔθνικῆς τραπεζῆς δὲν ἐμπορεῖ νὰ πραγματοποιη-

» πορτογαλλίας άνθους.
» ρόδων.
Στέαρ προβάτειον.
» χοίρειον.

Γ.

Ίδωρ άπεσταγμένον.
» τραυματικόν (εις μικράν δόσιν).

Φ.

Φλοιός κινναμώμου.
» πορτογαλίαν.
Φύλλα βηχίου.
» μαλάχης.
» πορτογαλίας.
Φύραμα δι' αλθαίας.
» διά κόμμεως.
Φύραμα διά γλυκυρρίζης.
» διά κακάου και λειχηνος.

Sinapismus.
Species pro cataplasma.
» ad gargarisma.
Sperma ceti.
Spongia cerata.
Suffitus berolinensis.
Syrupus althaeae.
» amygdalarum.
» aurantior corticis.
» mannae.
» mororum.
» prpaveris rhoeados.
» rubi idaei.
» simplex.
» succi citri.
» violarum.
Unguentum althaeae.
» amygdalarum.
» digestivum.
» rosatum.
» simplex.
» ad labia.

Άρθρ. 29.

Οί φαρμακοποιοί όφείλουν να φέρωνται προς αλληλους με τρόπον αρμόζοντα εις συναδελφούς, να μη προσπαθώσι να έπαυξάνωσι τα κέρδη των δι' αδικών μέσων π. χ. διά φιλοδοξήσεως των ύπηρετών και ούτω να καταβιδάζωσι την άξίαν του έπαγγέλματός των.

Άρθρ. 30.

Απαγορεύεται εις το του φαρμακείου προσωπικόν να έργυνάται περί των οικιακών ύποθέσεων του ασθενούς, όφείλει δε να διατηρή πάντοτε την μεγαλητέραν έχεμυθίαν και ως προς τα πρόσωπα τα λαμβάνοντα με συνταγήν ιατρών φάρμακα το είδος της νόσου ύποδεικνύοντα και ως προς την ενέργειαν των φαρμάκων αυτών.

Άρθ. 31.

Όφείλουν προσέτι οι φαρμακοποιοί και οι υπάλληλοι αυτών να μεταχειρίζονται τους εις το φαρμακείον έρχομένους με εύπροσηγορίαν και κόσμιον τρόπον, χωρίς όμως να έμβαινώνσιν εις περιττάς συνδιαλέξεις. Έν γένει επιφορτίζονται οι φαρμακοποιοί να έπαγρυπνώσιν εις το να διατηρηται έντός του φαρμακείου ή άπαιτουμένη ήσυχία και κοσμιότης, και διά τουτο δεν πρέπει να συγχωρώσι συνάθροισιν πολλών ανθρώπων συνδιαλέξεως χάριν. Δεν συγχωρείται δε ή χρήσις του καπνού και ή διατήρησις κυνών, πτηνών ή άλλων ζώων έν τω φαρμακείω.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Κρέη των φαρμακοποιών ως προς τα φάρμακα και την έκτέλεσιν των ιατρικών συνταγών.

Άρθ. 32.

Άπαντα τα εις την Έλληνικήν Φαρμακοποιάν ένδιαλαμβανόμενα άπλά και σύνθετα ιατρικά, καθώς και τα δοκιμαστήρια, πρέπει να ύπάρχωσιν εις έκαστον τακτικόν φαρμακείον, έξαιρουμένων των εις πόλεις, δήμους δευτέρας και τρίτης τάξεως, εις τα όποια πρέπει να εύρίσκωνται κατά χρέος όσα φάρμακα αναφέρονται εις τον επί τέλους των διατάξεων τούτων πίνακα.

Άρθ. 33.

Έκαστος φαρμακοποιός πρέπει να έχη ύπ' όψιν εις την προ-

μήθειαν των ιατρικών, τας διαφόρους από καιρόν εις καιρόν ένσκηπτούσας ένδημίους νόσους, εις τας όποιās άπαιτείται μεγαλητέρα της συνήθους ποσότητος αυτών έξαιρέτως δε παραγγέλλεται εις έκαστον φαρμακοποιον του Κράτους να έχη κατά πάσαν ώραν του έτους τέσσαρας τουλάχιστον ούγγιας θεινού κινίνου.

Άρθρον 34.

Τα παρά του φαρμακοποιού κατασκευαζόμενα ιατρικά πρέπει να γίνωνται κατά την Έλληνικήν Φαρμακοποιάν, ήτις όμου μετά των περί την φαρμακευτικήν διατάξεων, πρέπει να ύπάρχη εις έκαστον φαρμακευτικόν κατάστημα. Εάν ο φαρμακοποιός δεν θέλη να επιχειρίζεται ο ίδιος την κατασκευήν των χημικών φαρμακευτικών σκευασιών εις το ιδιόν του έργαστήριον (ώς είναι πολύ επιθυμητόν), είναι υπόχρεως πάντοτε να έχη εις το φαρμακείον του αυτάς με τα εις την Έλληνικήν Φαρμακοποιάν έκτεθέντα χαρακτηριστικά.

Άρθρ. 35.

Άπαντα τα προς ιατρικήν χρήσιν διοριζόμενα ιατρικά, πρέπει να ήναι της καλλιτέρας και πρώτης ποιότητος. Τα προς τεχνικήν ή οικονομικήν χρήσιν διδόμενα, δύνανται μόνον να ήναι δευτέρας ή και κατωτέρας ποιότητος.

Άρθρ. 36.

Εάν ο ιατρός επιθυμή την σκευασίαν τινός ιατρικού κατά άλλην τινά φαρμακοποιάν ή νέον τι ιατρικόν έν τη Φαρμακοποιά μη ένδιαλαμβανόμενον, όφείλει ο φαρμακοποιός να εκπληρώσιν την θέλησιν του ιατρού, εις μέν την πρώτην περίπτωσιν, αφού ούτος δώσιν άκριβή περιγραφήν ως προς την κατασκευήν του, εις δε την δευτέραν, εάν εύρίσκεται το ζητούμενον φάρμακον εις τον τόπον όπου ύπάρχει το φαρμακείον.

Άρθρ. 37.

Όταν ήναι άμφιβολία περί του ποσού ή ποιού τινος ιατρικού, ο αναγράφας αυτό ιατρός, παρόντος όμως και του φαρμακοποιού, έχει το δικαίωμα να έξετάσιν αυτό. Εάν το έξετασθέν φάρμακον ήθελεν εύρεθί έλλειπές ή κακής ποιότητος, ή και παραλλαγμένον, δεν αναγνωρίζεται δε ως τοιοούτον παρά του φαρμακοποιού, τότε το περί ου ο λόγος φάρμακον έσφραγισμένον με τας σφραγίδας άμφοτέρων πρέπει να σταλή εις τον δικαστικόν ιατρόν, όστις θέλει μεταβιδάζει αυτό προς το Ιατροσυνέδριον διά της άρμοδίας όδου.

Άρθρ. 38.

Ο φαρμακοποιός όφείλει να έγγραφή εις ιδιαίτερον βιβλίον, όλα τα φάρμακα όσα προμηθεύεται άλλοθεν και να σημειοί έν αυτόν την ήμερομηνίαν της παραγγελίας, το ποσόν και το όνομα του προμηθευτού. Διά δε τας χημικάς και συνθέτους σκευασίας, όσας παρασκευάζει ο αυτός, όφείλει να έχη έτερον βιβλίον εις το όποιον πρέπει να σημειοί το ποσόν των ύλών, τας όποιās μετεχειρίσθη εις σκευασίαν του περί ου πρόκειται φαρμάκου, το ποσόν αυτού του προκύψαντος φαρμάκου, την ήμερομηνίαν της κατασκευής και άλλας τινάς την κατασκευήν άφορώσας παρατηρήσεις.

Άρθ. 39.

Τόσον την ήμέραν καθώς και την νύκτα όφείλουν οι φαρμακοποιοί να έκτελώσι τας ιατρικάς συνταγάς θέλουν δε πράττει τοϋτο κατά την τάξιν της παραδοχής των με ταχύτητα και άκρίβειαν εις τρόπον ώστε τα μέν άπλά ιατρικά να άποδίδωνται το πολύ έντός μιās ώρας, τα δε άφεψήματα, έμβρέγματα, καταπότια κλπ. έντός δύο ώρων.

Άρθ. 40.

Εάν δε ο ιατρός σημειοί επί της συνταγής άμέσως, ταχέως, ή κατεπείγον, πρέπει να κατασκευάζεται και άποδίδεται το ιατρικόν άνευ άναβολής και με την μεγαλητέραν ταχύτητα.

θῇ ἄνευ πλήρους ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐν ταύτῳ νὰ μὴ προσβληθῇ ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθ. 1.

Πᾶς ὅστις κατὰ τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδιδόμενον περὶ τραπέζης Νόμον, θέλει νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, χρεωστῇ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτῆς, τὴν περὶ τούτου αἴτησίν του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιέχεται ἡ ζητούμενη ποσότης, τὰ εἰς ὑποθήκην προσφερόμενα κτήματα, ὁ δῆμος, τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις, ὅπου ταῦτα κεῖνται, τὰ ὅρια, ἡ ἔκτασις καὶ οἱ γείτονες τῶν κτημάτων αὐτῶν· πρὸς δὲ τούτοις χρεωστῇ νὰ παρουσιάσῃ καὶ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιοκτήτης, ἡ ὁποίας ἄλλας ἀποδείξεις ἔχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κυριότητός του.

Ἀρθ. 2.

Ὅσάκις ἡ διευθύνσις τῆς τραπέζης ἔχει τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, θέλει ἀρνεῖσθαι προσωρινῶς νὰ δώσῃ τὸ δάνειον καὶ θέλει λαμβάνει τῇ συγκαταθέσει τοῦ αἰτούντος τ' ἀκόλουθα μέτρα.

Ἀρθ. 3.

Ὁ διευθυντὴς τῆς τραπέζης θέλει ἐπιθέσει εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτούντος τὸ δάνειον τὴν ἐθεωρήθη καὶ θέλει τὴν ἐπιστρέφει εἰς τὸν παρουσιάζοντα αὐτὴν διὰ νὰ τὴν καταχωρίσῃ εἰς τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκαστος δὲ δῆμαρχος ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εἰς τὸν δῆμον ἀνηκαγμένου ἀναιτύπου εἰς ὅντινα τὸ ἀπαιτῆται εἴτε δῆμον εἴτε μὴ· γενόμενης δὲ τῆς ποσότητος καταχωρίσεως, ὁ διοικητὴς θέλει φροντίζει νὰ δημοσιεύσῃ ἡ ῥηθέντα αἴτησις εἰς τὰς πρῶτες οὐσίας τῶν δῆμων τῆς διοικήσεώς του, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑποδιοικήσεων, καὶ εἰς τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα. Ἡ δημοσίευσις αὕτη γίνεται δια τοιχοκολλήσεως καὶ ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς· πιστοποιεῖται δὲ αὕτη καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀπλὴν τοιχοκόλλησιν δι' ἀποδεικτικὸν τοῦ δημάρχου, ἢ τῶν παρέδρων τῶν χωρίων· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν, δι' ἀποδεικτικὸν τοῦ ἱερέως τῆς ἐκκλησίας, ὅστις ἔκαμε τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ὑπογραφήν ἐπικυροῖ ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ πάρεδρος τῶν δῆμων, ἢ τῶν χωρίων. Τὰ ἀποδεικτικά δὲ ταῦτα ἀποστέλλονται εὐθὺς διὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν διοικητὴν, ὅστις τὰ ἀποστέλλει, ἐπικυρώων τὴν ὑπογραφήν τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν, εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν αἰτήσαντα τὸ δάνειον.

Ἀρθ. 4.

Πᾶς ἔχων πραγματικὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος δύναται νὰ κάμῃ αὐτοπροσώπως, διὰ πληρεξουσίου ἢ κηδεμόνος του τὰς ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου ἐνστάσεις τοῦ ἐντὸς 4 μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γενῇ ἡ τρίτη ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις τῆς αἰτήσεως εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου ἐγένεν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη τὸ βραδύτερον, καὶ μετὰ τοὺς τέσσαρας μῆνας μεχριστοῦ δώσῃ ἡ τράπεζα τὸ δάνειον ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματος. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνστάσεων δύναται πλείονες δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου νὰ καταστήσωσιν ἐπὶ τούτῳ ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον πληρεξουσίων των. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται ἐγγράφως καὶ παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα· οὗτος δὲ δίδει ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς καὶ τὰς διευθύνει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπέζης.

Ἀρθ. 5.

Ὁ Διοικητὴς, ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὁ Δήμαρχος καὶ ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὀφείλουν ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ κάμουν πρὶν τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου ἐκ μέρους τῆς τραπέζης, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν, καθόσον εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατόν, τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐνστάσεις, διὰ πᾶν πραγματικὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον τυχόν τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τοῦ προσφερομένου εἰς ὑποθήκην κτήματος. Αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ πέμπουν κατ' εὐθείαν ἐπὶ συστάσει τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἡτις τὰς παραδίδει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνουσα παρ' αὐτῆς ἀπόδειξιν παραλαβῆς. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει ἰδίως νὰ ἐξετάσῃ ἐνὸρκως καὶ ἐγκαίρως δι' ἕκαστον εἰς ὑποθήκην προσφερόμενον κτῆμα, τοὺς γείτονας τοῦ κτήματος τούτου, περὶ τοῦ ἂν τὸ δημόσιον ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα πραγματικόν, καὶ θέλει συντάττει ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὑπογραφομένον παρ' αὐτοῦ, παρὰ τοῦ ἐξεταζομένου γείτονος, ὅστις ἂν δὲν ἤξεύρῃ νὰ γράφῃ θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ παρὰ δύο μαρτύρων.

Ἀρθ. 6.

Ὁ δήμαρχος, ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἐπιστάται τοῦ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀπόντος, τοῦ δυνάμενου νὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν τινὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ κάμουν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁρισμένης προθεσμίας, τὰς ἐνστάσεις διὰ τὸν ἀπόντα, καθόσον τὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος πραγματικὰ δικαιώματα τοῦ ἀπόντος εἶναι εἰς αὐτοὺς γνωστά.

Ἀρθ. 7.

Ἡ τράπεζα ὀφείλει ν' ἀρνήσῃ τὸ ζητούμενον δάνειον, εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἢν θέλει παρουσιάσῃ ἐνστάσεις τις κατὰ τὸν εἰς ὑποθήκην προσφερόμενον κτήματος, μεχριστοῦ αὕτη διαλυθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἂν παραιτηθῇ ὁ ἀντιποινηθεὶς τὸ κτῆμα.

Ἀρθ. 8.

Ἐάν ἐκκληρωθεῖ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἡ τράπεζα δώσῃ τὸ δάνειον μετὰ παρέλευσιν τῶν ῥηθέντων τεσσάρων μηνῶν, καὶ δὲν ἐγένεν εἰς αὐτὴν ἐνστάτις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος μέχρι τῆς ἀποτίσεως τοῦ δανείου, ἡ ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑποθήκη αὐτῆς θέλει ἰσχύει κατὰ παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀναφανῇ μετὰ ταῦτα, ἐκτὸς ὅμως τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἔχει τις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, πρὶν τῆς εἰς αὐτὰ ἐγγραφῆς τοῦ δανείου τῆς τραπέζης. Θεωρεῖται ἐπομένως ἰσχυρὰ ἡ ὑποθήκη τῆς τραπέζης καὶ ἐπὶ κτήματος, διακηρυχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπέκτησέ τις, ἀφοῦ ἤρχισεν ἡ διακήρυξις, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς τοιαύτης προσκτήσεως τὴν τράπεζαν, πρὶν αὕτη χορηγήσῃ τὸ δάνειον, παρελθούσης τῆς τετραμήνου προθεσμίας.

Ἀρθ. 9.

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν τράπεζαν ταχύτερον, δύναται πρὸς συντομίαν τοῦ χρόνου ν' ἀπευθυνθῇ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἕως οὗ συστηθῇ ἡ τράπεζα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ δημοσίευσις τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα σκοπεύει νὰ ὑποθηκεύσῃ εἰς τὴν τράπεζαν.

Ἀρθ. 10.

Ἡ εἰρημένη παραγραφὴ παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ δοθέντος εἰς ὑποθήκην κτήματος, θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ὑποθήκην τῆς τραπέζης, καὶ καθ' ὅσον αὕτη διαρκεῖ. Δύναται ὅμως ἕκαστος καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρ-

Γραμματείας τ. ε. περί διορισμού του ως Γραμματέως της 'Επικρατείας επί του Βασιλ. Οίκου και των 'Εξωτερικών.
'Εν Αθήναις, τὴν 24 'Ιουνίου (6 'Ιουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κτλ. Γραμματέως
Κ. Ν. Γ. Θεοχάρη, καὶ κατατάξεως αὐτοῦ ὡς τακτικοῦ
μέλους παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν διὰ τοῦ παρόντος εἰς τὸν Κύριον Ν. Γ. Θεοχάρη τὴν ἐκ τῆς θέσεώς του, ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως παραίτησιν, ἐκφράζοντες πρὸς αὐτὸν τὴν ὕψηλὴν ἡμῶν εὐχαρίστησιν ἕνεκα τῶν μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἐκδουλεύσεών του. Συγκατατάσσεται δὲ πάλιν εἰς τοὺς ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

'Εν Αθήναις, τὴν 24 'Ιουνίου (6 'Ιουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου, ὡς Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἀναθέσεως εἰς αὐτόν τῆς προεδρίας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν τὸν ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτὸν ὑπηρεσίαν καὶ ἑκτακτὸν πρέσβυν καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Αὐλῇ Κ. Α. Μαυροκορδάτον, πεπειθότερος εἰς τὰ προτερήματα καὶ εἰς τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀποδεδειγμένας γνώσεις αὐτοῦ, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἀναθέτομεν δὲ συγχρόνως εἰς αὐτόν καὶ τὴν προεδρίαν ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὅσαςκις ἡμεῖς δὲν παρευρισκόμεθα ἐν αὐτῷ.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

'Εν Αθήναις, τὴν 24 'Ιουνίου (6 'Ιουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως
Κ. Α. Παΐκου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπολύομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κ. Α. Παῖκον, ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, παρομοίως καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς Γραμματείας τῶν Ἐξωτερικῶν, διορίζοντες αὐτὸν εἰς ἄλλην θέσιν· συγχρόνως δὲ ἐκφράζομεν εἰς αὐτὸν τὴν ὕψηλὴν ἡμῶν εὐχαρίστησιν ἕνεκα τῆς ἀκαμάτου δραστηριότητός του.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

'Εν Αθήναις, τὴν 24 'Ιουνίου (6 'Ιουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Χρηστίδου, ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ Β. Οίκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν τὸν ἡμέτερον παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πόρτᾳ ἐδρεύοντα Ὑπουργὸν Κ. Α. Χρηστίδην, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οίκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

'Εν Αθήναις, τὴν 24 'Ιουνίου (6 'Ιουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οίκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα Κ. Α. Μαυροκορδάτον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἀναθέσωμεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οίκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Μαυροκορδάτον μεχρὶς τοῦ φθᾶτη ἐνταῦθα ὁ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν διορισθεὶς, ὁ μέχρι τοῦδε παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πόρτᾳ ἐδρεύων ἡμέτερος Ὑπουργὸς Κ. Α. Χρηστίδης.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπι-

γικού Συμβουλίου, ἐγκρίνομεν τὰς ἐπισυναπτομένας τροπολο-
γίας τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ.

Τροπολογίαὶ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 Κανονισμοῦ
τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 9 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐκ τῶν κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, θέλει σχηματίζεσθαι τὸ μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμόμενον μέρημα, τὸ ὁποῖον συνήθως θέλει εἶναι 7 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περιτ-
σευόντων κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, τὰ μὲν τρία τέταρτα, ἀφαιρου-
μένων τῶν παρὰ τῆς συνελεύσεως προσδιορισθησομένων ὁμοειδῶν
τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, θέλουν διανεμῆσθαι μεταξὺ τῶν
μετόχων ὁμοῦ μὲ τὸ ἐτήσιον μέρημα τῶν 7 τοῖς 0/0.

Τὸ δὲ ἓν τέταρτον θέλει μετασχηματίζεσθαι εἰς ἀποθεμα-
τικὸν κεφάλαιον, ἐξ οὗ θέλουν λαμβάνεσθαι τὰ ἀναγκαζοῦντα
χρήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 7 τοῖς 0/0 τοῦ συνήθους με-
ρίσματος, ὡςάκις τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς Τραπεζῆς ἔτους τινὸς δὲν
χορηγῇ τὸν ποσοῦτον μέρημα. Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων θέ-
λει ἀποφασίσαι τὰ δέοντα περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποθεματικῶν
κεφαλαίων, τῶν ὁποίων οἱ τόκοι θέλουν προστίθεσθαι ὁλοκλη-
ρῶς εἰς τὸ ἐτήσιον μέρημα τῶν μετοχῶν.

Ἡ διανομὴ τοῦ μερίσματος θέλει γίνεσθαι δι: καθ' ἑκάστην ἐξ ἑμνηρίας
τὸ τέλος ἐκάστης ἐξ ἑμνηρίας
τῶν μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς θέλει φροντίζειν κατ' αἰτίαν
τῶν μετοχῶν περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ μερίσματος,
δαπάνῃ τῶν αἰτούντων, καὶ ἄνευ εὐθύνης τῆς Τραπεζῆς, ἐπι-
φυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς κατὰ
τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ὡςάκις δοθῇ νόμιμος πρὸς τούτην
αἰτία.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον 10 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

Αἱ μετοχαὶ θέλουν διδοῦναι εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίαν
μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Τράπεζα θέλει ἀρχίσαι τὰς ἐργα-
σίας της. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἂν μείνουν μετοχαὶ δια-
θέσιμοι, ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς δύναται νὰ τὰς ἐκποιῇ καὶ
ὑπεράνω τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των, κατὰ λόγον τῆς τρεχοῦ-
σας τιμῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης χρη-
ματιστήρια.

Μόνοι οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς
ἐγγραφέντες μέτοχοι, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ
τῆς εἰρημένης ἐποχῆς νὰ διπλασιάζωσι τὰς μετοχὰς των, ἐφ' ὅ-
σον ὑπάρχουν τριακταὶ διαθέσιμοι, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀνομα-
στικῆς τῶν ἀξίας, προτιμώμενοι, ὡς πρὸς τοῦτο, ἀπὸ πάντα
ἄλλον, ὅστις συγχρόνως ἤθελε ζητήσῃ μετοχὰς.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἄρθρον 11 ὡς ἐφεξῆς.

Ὅσοι γένωσι μέτοχοι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς
Τραπεζῆς, λαμβάνοντες τὰς ἐκ τῶν πεντακισχιλίων μετοχῶν
διαθεσίμους ἐτι, καθὼς καὶ οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος δι-
πλασιάζαντες τὰς μετοχὰς των, θέλουν ἔχει ἐπίσης δικαίωμα
εἰς τὴν ἀπολαύην τοῦ ἐτησίου μερίσματος, προπληρόντες πο-
σὸν τι ἴσον μὲ τὸ μέρος τοῦ μερίσματος, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ
εἰς τοὺς παρελθόντας τῆς τρεχοῦσας χρήσεως μῆνας, καθ' οὓς

δὲν εἶχον ἀλλέως δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος τι ὡς πρὸς
αὐτάς.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς θέλει ὀρίζει ἐκάστοτε τὸ ποσὸν
τοῦτο.

Ὀφείλουν οὗτοι ἐπίσης νὰ καταθέτωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς
Τραπεζῆς ποσοῦτον ποσὸν διὰ τὸ ὑπάρχον τυχὸν ἀποθεματικὸν
κεφάλαιον, ὅσον ἤθελε λάβει ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος τῶν προὑπο-
χόντων μετόχων, ἂν ἤθελε μοιρασθῇ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἐνυπάρ-
χον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἄρθρον 12 ὡς ἐφεξῆς:

Ὅταν συμπληρωθῶσιν ἐνὶς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων
χιλιαδῶν δραχμῶν ἐγγραφαί, ἡ προετοιμαστικὴ τῆς Τραπεζῆς
ἐπιτροπὴ θέλει συγκαλέσει διὰ τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων τοὺς
μετόχους, διὰ νὰ συνέλθωσιν εἰς Ἀθήνας αὐτοπροσώπως, ἢ
δι' ἀντιπροσώπων των, ἐντὸς 15 ἡμερῶν εἰς πρώτην γενικὴν
συνέλευσιν.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἄρθρον 13 ὡς ἐφεξῆς:

Δικαίωμα ψήφου εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ἔχει πᾶς μέτο-
χος πέντε μερίδων.

Διὰ τοὺς ἔχοντας πλείονας τῶν πέντε μερίδων μετόχους ὁ
ἀριθμὸς τῶν ψήφων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν.

Ὁ μέτοχος 15 μερίδων ἔχει δικαίωμα δύο ψήφων, ὁ 30
τριῶν, ὁ 50 τεσσάρων, ὁ 75 ἔχει ψήφους πέντε, ὁ 105 ἐξ,
ὁ 145 ἑπτὰ, ὁ 190 ὀκτὼ, ὁ 240 ἐννέα, ὁ δὲ 295 δέκα. Οὐ-
δένα ὅμως τῶν μετόχων δύναται νὰ ἔχη πλείονας τῶν 10 ψή-
φων, ὑποσθῆναι καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν μερίδων του.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς 50 μεγαλητέ-
ρας μετόχους, ἀλλ' ὡςάκις δὲν συνέλθωσι πενήκοντα τῶν
ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν δικαίωμα ψήφου μετόχων,
εἶναι δεκτοὶ εἰς τὴν συνέλευσιν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαι-
τούμενου ἀριθμοῦ, καὶ οἱ ἔχοντες ὀλιγωτέρας τῶν πέντε με-
ρίδων μετόχοι ἕκαστος δὲ τῶν τελευταίων τούτων ἔχει μίαν
ψήφον.

Οἱ μέτοχοι συνέρχονται εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως
ἢ ἀντιπροσωπεύονται παρ' ἄλλων μετόχων, ἢ μὴ μετόχων, χω-
ρὶς ὁμοῦ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἀντιπρόσωπος νὰ ἔχη πλείονας τῶν
10 ψήφων, ἂν καὶ οἱ ψήφοι τῶν ἐντολέων των ἤθελον ὑπερ-
βαίνειν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἄρθρον 17 § 5 ὡς ἐφεξῆς:

Νὰ προσδιορίζῃ μέτριον μισθὸν διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλή-
λους, καθὼς καὶ τὸ ποσοστὸν, τὸ ὁποῖον θέλουν λαμβάνει ἐκτὸς
τούτου ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Τραπεζῆς, ἀφαιρουμένου τοῦ
εἰς τοὺς μετόχους ἀνήκοντος μερίσματος τῶν 7 τοῖς 0/0 καὶ
πρὸς τούτοις νὰ ἐγκρίνῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὰς τῆς
διαχειρίσεως ἐξόδων, φυλαττομένης πάντοτε τῆς μεγαλητέρας
οἰκονομίας.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἄρθρον 22 ὡς ἀκολουθῶς:

Ὁ διευθυντής, ὁ ὑποδιευθυντής καὶ οἱ σύμβουλοι, πρὶν ἀνα-
λάβωσι τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, πρέπει νὰ ἔχωσι τοῦλά-
χιστον δέκα μετοχὰς, κατὰ συνέπειαν τούτου ἀκυροῦται ὁ § 2
τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 8.

Πρόσθετον ἄρθρον εἰς τὸ Κεφ. Β'. τμῆμα Α'.

Περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς περὶ δανείου αἰτήσεως.

Ὅταν τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς, τὰ προσδιορισμένα εἰς τὰ
ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, δὲν ἐξαρκῶσι πρὸς θεραπείαν ὀλιγῶν τῶν
παραδεκτέων αἰτήσεων, προτιμῶνται αἱ αἰτήσεις ἐκείνων, αἵτι-

θρῶ 4 τεθείσης προθεσμίας νὰ διεκδικήσῃ τὸ κτῆμα μὴ παραβλαπτομένων ὡς ἐκ τούτου τῶν δικαιωμάτων τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθ. 11.

Ὁ ὑποθηκεύσας ἀλλότριον κτῆμα θέλει τιμωρεῖσθαι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 396 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπὶ ἀπάτῃ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις, διὰ πᾶσαν βλάβην, τὴν ὁποῖαν ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην· οἱ δὲ γείτονες οἵτινες ἤθελον ἀνακαλυφθῇ, ὅτε εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου κρύπτουν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, τιμωροῦνται ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἀλληλεγγύως μὲ τὸν ὑποθηκεύσαντα τὸ κτῆμα τοῦ δημοσίου, μὲ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένην ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

Ἄρθ. 12.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει μέχρις οὗ λάβουν κῦρος τὰ κτηματολόγια.

Ἄρθ. 13.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ φροντίζει νὰ ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ Κράτους τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακάς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΣΣ,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς σωματεμπορίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν εἰδικώτερον καὶ νὰ καταστήσωμεν διὰ ποινικῆς κυρώσεως δραστηωτέραν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς σωματεμπορίας, τὴν ὁποῖαν ἀποδοκιμάζει ἡ φιλάνθρωπία ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1.

Τὸ ἐμπόριον τῶν ἀνδραπόδων (σκλάβων) γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα σωματεμπορία, θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ᾔναι ἀπηγορευμένον εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους Μας.

Ἄρθ. 2.

Πᾶς ὅστις παραβαίνει τὴν διάταξιν ταύτην, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ Νόμου θεωρεῖται ὡς αὐτουργός, μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ δέκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲ ᾔναι ἀπλοὺς συνεργός, μὲ ποινὴν προσημιωμένην κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲ ἐγείνῃ ἀπλὴ ἀπόπειρα, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ἰδίου Νόμου.

Ἄρθ. 3.

Παντὸς πλοίου ἐλληνικοῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου τυχὸν ἤθελεν ἐνεργηθῇ μετακόμισις ἢ καὶ ἀπλὴ ἀπόπειρα μετακόμισεως ἀνδραπόδων ὠρισμένων πρὸς σωματεμπορίαν, ὁ πλοίαρχος καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα, τιμωροῦνται, ἂν ἐν γνώσει συνετέλεσαν εἰς τοῦτο, ὁ μὲν πρῶτος μὲ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 ὠρισμένην τοῦ αὐτουργοῦ ποινὴν, ἥτις ἐν περιπτώσει ἀποπείρας μετριάζεται κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καὶ μὲ παντοτεινὴν προσέτι στέ-

ρσιν τοῦ τῆς πλοιορχίας δικαιώματος, οἱ δὲ λοιποὶ, ἂν δὲν ἔκαμον ἄλλην πράξιν, δι' ἧς νὰ θεωρῶνται ὡς αὐτουργοί, τιμωροῦνται μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν συνεργὸν ποινὴν, ἥτις ἐν περιπτώσει ἀποπείρας μετριάζεται ἐπίσης κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθ. 4.

Ἐξαιροῦνται ὅμως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης τιμωρίας, ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ πληρώματος, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ πλοίαρχου, ὅσοι πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἤθελον φανερώσει εἰς τὴν αὐτόθι ἐλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς τινὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἄλλης τινὸς δυνάμεως, μὴ ἀνεχομένης τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον, ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν σωματεμπορίαν περιστατικὰ, τῶν ὁποίων ἤθελον ἔχει γνώσιν. Ἄν οἱ ἀνωτέρω ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατόν νὰ κάμωσιν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος φανέρωσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀπόπλου, ἀπαλλάττονται τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος τιμωρίας, καταγγέλλοντες τὰ περὶ σωματεμπορίας εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον τυχὸν πρῶτον ἐπισκέφθη τὸ φέρον τὰ ἀνδραπόδα πλοῖον, ἢ, τοιαύτης ἐπισκέψεως μὴ γενομένης εἰς τὴν ἐλληνικὴν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, εἰς ξένην τινὰ τῶν προσημιωθεισῶν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ ἐλληνικοῦ ἢ ξένου λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε καταπλεύσει κατὰ πρῶτον τὸ πλοῖον. Εἰς τὴν τελευταίαν ὁμῶς περίστασιν οἱ ῥηθέντες δὲν θέλουν ἀπαλλάτεσθαι τῆς ποινῆς, ἂν ἔκαμον τὴν καταπολέμωσιν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀνδραπόδων, ἐν ᾧ ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτον εἰς αὐτοὺς δυνατόν νὰ τὴν κάμωσι πρὸ τούτου. Οἱ τὴν τοιαύτην φανέρωσιν πράττοντες, λύονται μὲν ἀπὸ πάσης πρὸς τὸν πλοίαρχον ὑποχρεώσεως, ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ πλοίαρχου τὸν συμφωνημένον μισθὸν καὶ ἄλλας ἀποδοχάς, ὡς νὰ εἶχεν ἐκτελεσθῇ ὁλόκληρος ὁ πλοῦς, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ τὰ μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπεπορεύσεως τῶν προσημιωθέντων ἐσθᾶ. Οἱ ἡμέτεροι προξενοὶ χρεωροῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν προστασίαν καὶ συνδρομὴν.

Ἄρθ. 5.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἐγείνῃ διὰ τοῦ πλοίου τοῦ ἢ τοιαύτη μετακόμισις ἢ ἀπόπειρα αὐτῆς, καθίσταται ἀνίκανος τοῦ νὰ γενῇ πλοίαρχος, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὠρισμένων ποινῶν.

Ἄρθ. 6.

Παντὸς πλοίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε μεταφέρει ἀπὸ ἐν μέρος εἰς ἄλλο ἀνδραπόδα χωρὶς σκοπὸν σωματεμπορίας, τιμωρεῖται, καθόσον δὲν ἀποδείξει ὅτι ἡ μετακόμισις ἐγένετο πρὸς σκοπὸν ἀπελευθερώσεως, ὁ μὲν πλοίαρχος μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, οἱ δὲ ναῦται, μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἂν ἐν γνώσει αὐτοῦ ἐγένετο ἢ τοιαύτη μετακόμισις τῶν ἀνδραπόδων, τιμωρεῖται μὲ τὴν εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπιβαλλομένην ποινὴν. Οἱ ναῦται, οἵτινες ἤθελον καταγγεῖλαι εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς τὴν τῶν ἀνδραπόδων μετακόμισιν ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὠρισμένων περιπτώσεων καὶ προθεσμιῶν, ἀπαλλάττονται πάσης ποινῆς, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ αὐτόθι ὀριζθέντα πλεονεκτήματα.

Ἄρθ. 7.

Τὰ κατὰ τῶν ῥηθέντων ἀνδραπόδων ἐπὶ τῶν πλοίων πραττόμενα κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθ. 8.

Οἱ Ἑλληνικοὶ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες, ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανόμενας παραβάσεις, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι,

διακηρύξεως τοιχοκολλημένης καὶ διακηρυττομένης διὰ ζώσης εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων, ἢ κωμοπόλεων. Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν, θέλουν γίνεσθαι δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Αἱ δὲ τῶν κατὰ πλείονα χωρία συνενωμένων τῶν κατὰ δῆμον ἢ δήμους, καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρᾳ προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γεννησομένων νέων δημοπρασιῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Πρὸς ἐνέργειαν τῶν διατακτομένων διακηρύξεων, ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφον πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς πατέδρους τῶν χωρίων, καὶ οὗτοι εἰς τοὺς κατοίκους, κατὰ τοὺς δύο προσδιωρισμένους τρόπους, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλήρει ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων, καθὼς αἱ περὶ ἀκυρώσει γενομένης δημοπρασίαι τῶν νήσων θέλουν διακηρύττεσθαι, κατ' ἐξαιρέσιν εἰς μόνον τὰ μέρη ὅπου ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθ. 15.

Ὅταν χωρίον τι θέλει νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους αὐτοῦ χρεωστῇ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐφωδιασμένους μὲ τὰ χρειώδη πληρεξούσια ἐγγράφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν κατοικῶν.

Ἄρθ. 16.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου διαταχθῇ τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ἑλλείψει ταύτης τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθ. 17.

Ὅλας αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν συνήθως διὰ τὰς δημοπρασίας μεταχειριζόμενον τυπὸν, καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

Ἄρθ. 18.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προσδιωρισμέναι προθεσμίαι διὰ τὰς συνενώσεις πολλῶν χωρίων ἢ δήμων τοῦ ἄρθ. 14, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἄρθ. 13 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθ. 19.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεξεργαζομένη τὰ διὰ προσεχοῦς ταχυδρομείου ἀφεύκτως ἀποστελλόμενα πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν, καὶ παραβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν πρὸς τὸν παρ' αὐτῇ προσδιωρισμένον ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὅποιον ὁμῶς συντάττουσα προηγουμένως, ὀφείλει νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαφόρων δημοπρασιῶν, ἐγκρίνει ἢ ἀκυρόνει τὰς δημοπρασίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν της, καὶ, ἡ διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρατήσιν τῶν φόρων, γινομένης ἢ μὴ. ἀνωτέρας προσφορᾶς. Οἱ τελευταῖοι πλειοδότης θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς των, ἐντὸς τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς της εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχάς.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841)

Ἄρθ. 20.

Ἐκαστος πλειστηριαστῆς, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων ἢ δήμων, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἓνα, ἢ ἐὰν εἰς δὲν ἐξάρκῃ, πλείονους ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν, καὶ ἀποζημιώσεως, ἐνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιοχρεῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιοχρεῶν τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καὶ ἐὰν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρεῶν ἐγγυητοῦ, ἤθελε προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δῆμόσιον. Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς χρηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δῆμαρχοι, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἐνεκα ψευδῶν, ἢ δολίων δηλώσεων, καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθ. 21.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὀρυζίων, κουκκουλίων, ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαιροῦνται τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαίτερος κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μὲ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικὸς φόρους διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ ἐξαιρουμένου εἶδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὀρίσθῃ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ βαλανοκικιδίων, θέλοντες κανονίσαι δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος.

Ἄρθ. 22.

Ὁ φόρος τῶν μελισσιῶν ἐνοικιάζεται ἰδιαίτερος κατ' ἐπαρχίας.

Ἄρθ. 23.

Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων, συνἐνοικιάζονται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δήμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, διατάχθησαν ἤδη τὰ εἰκότα διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαΐου 1839 ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἄρθ. 24.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν μὲν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τουτέστι,

Τὴν 1. Ὀκτωβρίου	}	τοῦ 1840.
Τὴν 1. Νοεμβρίου		
Τὴν 1. Δεκεμβρίου		

Τὴν 1. Ἰανουαρίου καὶ	}	τοῦ 1841.
Τὴν 1. Φεβρουαρίου		

Τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις,	}	τοῦ 1841.
Τὴν 1. Φεβρουαρίου καὶ		
Τὴν 1. Μαρτίου		

Καὶ τῶν μελισσιῶν εἰς δύο δόσεις,	}	τοῦ 1840.
Τὴν 1. Αὐγούστου καὶ		
Τὴν 1. Σεπτεμβρίου		

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἰποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐναλλάξ.

Ἄρθ. 25.

Ἄμα ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστῆς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ

Άρθ. 41.

Επὶ συνταγῶν, αἵτινες δὲν φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ ἀσθενοῦς, τὴν ἡμερομηνίαν κτλ. πρέπει νὰ σημειοῦνται αὐτὰ ἀμέσως παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ.

Άρθ. 42.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀλλοίωσις τῶν διαταχθέντων ἱατρικῶν, ἡ μεταβολὴ τοῦ ποσοῦ καὶ ἡ προσθήκη τινὸς ἄλλου ἱατρικοῦ. Μόνον εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἤθελε λείπει μέσον τι πρὸς κατασκευὴν τινος εἶδους διαταχθέντος ἱατρικοῦ π. χ. διὰ καταπότια, ἔχει ὁ φαρμακοποιὸς τὸ δικαίωμα τῆς προσθήκης τινὸς οὐδετέρου καὶ ἀβλαβοῦς μέσου, σημειῶν αὐτὸ εἰς τὴν ἱατρικὴν συνταγὴν. Ἐὰν ἡ συνταγὴ εἴη δυσανάγνωστος, ἡ δὲ ὑποπτευθῇ ὁ φαρμακοποιὸς λάθος τι ἐνόμενον ἐν αὐτῇ, πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ὅσον ἐνεστί ταχέως ὁ ἰατρός.

Άρθ. 43.

Εἰς τὴν τῶν συνταγῶν ἐκτέλεσιν δὲν συγχωρεῖται νὰ μετράται ἢ νὰ δίδεται τὸ ἱατρικὸν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὁράσεως, ἀλλ' ὅλα πρέπει νὰ σταθμίζωνται. Ἱατρικὰ διοριζόμενα εἰς σταγόνας, πρέπει νὰ σταλάζωνται μὲ ἰδιαίτερον σταλακτικὸν ἀγγεῖον. Τὰ σταλάγματα μόνον, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς δαφνοκεράσου, τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων, τοῦ ὀπίου κλπ. δύνανται νὰ μετρηθῶσι διὰ τῶν ἐν χρήσει μέτρων.

Άρθ. 44.

Συνταγαὶ διορίζονται δραστήρια καὶ εἰς μικρὰν δόσιν ἐπὶ βλαβῇ φάρμακα, ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ φαρμακεῖον, τρεῖς ἢ πλείονας ἡμέρας μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσι. Ἐπίσης δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐκ δευτέρου τοιαῦται συνταγαὶ ἄνευ νέας ἱατρικῆς διατάξεως.

Άρθ. 45.

Αἱ εἰς τὰ φαρμακεία εὐρισκόμεναι ἱατρικαὶ συνταγαὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναγιγνώσκωνται ὑπὸ τινος ἄλλου ἱατροῦ, εἰμὴ μόνον ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἢ ἄλλων ἱατρῶν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς διοριζομένων. Πρὸς τούτοις δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται ἡ διαμονὴ ἀνθρώπων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ φαρμακείου εἰς τὸ ὀπισθεν τῆς τραπεζῆς, ὅπου γίνεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἱατρικῶν συνταγῶν. Προειδοποιουμένου τοῦ ἱατροῦ ἢ τοῦ ἀσθενοῦς ἢ κατὰ διαταγὴν τῆς ἀρχῆς, δύνανται νὰ δοθῶσι παρὰ τῶν φαρμακοποιῶν ἀντίγραφα τῶν ἱατρικῶν συνταγῶν ἢ καὶ ἀνάγκης οὕτως τὰ πρωτότυπα.

Άρθ. 46.

Ἐκαστον κατὰ τὴν συνταγὴν τοῦ ἱατροῦ κατασκευαζόμενον φάρμακον πρέπει νὰ φέρῃ ἐκτὸς τοῦ παρὰ τοῦ ἱατροῦ διαταχθέντος καὶ εὐκρινῶς σημειωθέντος ἐπιστάλματος (signaturae) τὸ ὄνομα καὶ τὸ σύμβολον τοῦ φαρμακείου, τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν συνταγὴν, τὸ ὄνομα τοῦ ἀρρώστου καὶ τὴν ἡμερομηνίαν. Ὅσάκις ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ φάρμακον, πρέπει νὰ ἐπιτίθεται νέον ἐπίσταλμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία τῆς πρώτης ἐκτελέσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ εὑρεσις τῆς συνταγῆς. Ὁ τὸ ἐπίσταλμα γράφας θεωρεῖται ὡς τοῦ ἱατρικοῦ κατασκευαστῆς καὶ εἶναι δι' αὐτὸ ὑπεύθυνος.

Άρθ. 47.

Τὰ εἰς ἐσωτερικὴν χρῆσιν φάρμακα πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐπιστάλματα ἐπὶ λευκοῦ χάρτου, τὰ δὲ εἰς ἐξωτερικὴν ἐπὶ κυανοῦ ἢ ἐρυθροῦ. Ἱατρικὰ ὑποκείμενα εἰς ἀλλοίωσιν διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ φωτός π. χ. διαλύματα ἀργύρου, ὑδραργύρου κλ. πρέπει νὰ δίδωνται εἰς φιάλας μὲ μέλαν κεχρωματισμένας ἢ μὲ μέλανα χάρτιν περιβεβλημένας. Ξηρία ἐμπεριέχοντα πτητικὰς οὐσίας π. χ. καφουράν, μόσχον, ἀμμωνίαν ἀνθρακικὴν κλπ. πρέπει νὰ ἐγκλεισθῶσι εἰς θήκας ἐκ χηρωτοῦ χάρτου. Τὰ ἀγγεῖα πρέπει

νὰ ἦναι ἀνάλογα, ὡς πρὸς τὸ μέγεθός των, μὲ τὸ ποσὸν τοῦ φαρμάκου.

Άρθ. 48.

Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἱατροῦ πρέπει νὰ δίδωνται τὰ ἱατρικὰ ἐσφραγισμένα. Φάρμακα δυνάμενα νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς δηλητήρια, δὲν πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς παιδας νεωτέρους τῶν δώδεκα ἐτῶν, οὐδὲ νὰ δίδωνται εἰς ἀνοικτὰ ἀγγεῖα.

Άρθ. 49.

Πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεων δὲν πρέπει νὰ μένωσι τὰ ἑτοιμα ἱατρικὰ ἐπὶ τῆς τραπεζῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποτίθενται μετὰ τῆς συνταγῆς εἰς τι ἄλλο κατάλληλον μέρος μέχρις οὗ ζητηθῶσιν.

Άρθ. 50.

Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἱατρικοῦ ὀφείλει ὁ φαρμακοποιὸς νὰ ἀναγιγνώσκῃ καὶ αὐθις τὴν συνταγὴν, ὥστε νὰ πληροφορηθῇ ὅτι τὸ ἐπίσταλμα εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ἱατροῦ.

Άρθ. 51.

Συνταγαί, αἵτινες πληρόνονται πρέπει νὰ ἐπιστρέφωσιν ἐὰν τὸ ἐπιθυμῇ ὁ τὸ ἱατρικὸν λαμβάνων μολοντοῦτο ὀφείλει ὁ φαρμακοποιὸς νὰ κρατῇ ἀκριβῶς ἀντίγραφον τῆς ἱατρικῆς συνταγῆς.

Τὸ τίμημα τῆς συνταγῆς πρέπει νὰ προσδιορίζεται κατὰ τὴν παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως ἐπιταχθεῖσαν καὶ ἐν χρήσει οὖσαν διατίμησιν, καὶ νὰ σημειοῦται μὲ ἀριθμοὺς ἐπὶ τῆς συνταγῆς. Διὰ τὸν λόγον τούτον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ διατίμησις ἐκάστου ἱατρικοῦ ἐπὶ τῶν ἀγγείων κεκολλημένη ἢ νὰ εὐρίσκεται εἰς εἶδος πινακῆς εἰς τὸ φαρμακοπωλεῖον ἐξηρητημένη.

Άρθ. 52.

Αἱ ἱατρικαὶ συνταγαὶ ἢ εἰς πρωτότυπον, ἢ εἰς ἀντίγραφον πρέπει νὰ ἀναποτάμιζωνται εἰς τὸ φαρμακεῖον, νὰ ἐγκλεισθῶσι εἰς ἱατρικὴν τινὰ χαρτοφύλακα κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἢ κατὰ ἀλφβητικὴν, καὶ οὕτως ἐπιγραφεῖται ἀρμοδίως νὰ φυλάττωνται ἐπὶ δεκά ἐτη.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῶν ἐξηρητημένων φαρμακείων.

Άρθ. 53.

Ἐὰν ἐγκριθῇ ἀναγκαῖα ἡ σύστασις φαρμακείου εἰς τι μέρος ὅπου δὲν ὑπάρχει ἄλλο τοιοῦτον κατάστημα, αἱ δὲ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπωσι τὴν ἐγκατάστασιν αὐθυπάρκτου φαρμακείου, δύναται νὰ ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ ἐξηρητημένον φαρμακεῖον παρὰ τινος γειτονικοῦ φαρμακείου, προηγηθείσης τῆς ἀδείας τῆς Διοικήσεως.

Άρθ. 54.

Ἐξηρητημένον φαρμακεῖον θεωρεῖται πᾶν φαρμακευτικὸν κατάστημα μὴ αὐθυπαρκτον ἀλλὰ ἀποτελοῦν μέρος αὐθυπάρκτου φαρμακείου εὐρισκομένου εἰς ἄλλην πόλιν καὶ ἐξαρτώμενον ἐπομένως ἐξ αὐτοῦ.

Άρθ. 55.

Τὸ ἐξηρητημένον φαρμακεῖον πρέπει νὰ διευθύνεται ἀπὸ ἀναγνωρισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως φαρμακοποιόν. Οὗτος ἔχει τὰς αὐτὰς εὐθύνas, τὰς ὁποίας ἔχουν οἱ διευθυνταὶ τῶν φαρμακείων μ' ὅλον τοῦτο ὁ διευθυντὴς τοῦ φαρμακείου τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ μέρος τὸ ἐξηρητημένον φαρμακεῖον, εἶναι συνυπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν εὐρισκομένων φαρμάκων.

Άρθ. 56.

Τὰ ἐξηρητημένα φαρμακεία ὀφείλουν νὰ ἔχωσι φαρμακοπωλεῖον (officinam) καὶ ἀφεψητήριο (decoctorium) κατὰ τὰ ἄρθρα 2, 4, 5, 6, 7 καὶ 8.

Άρθ. 57.

Οἱ διευθύνοντες τὰ ἐξηρητημένα φαρμακεία ἔχουν τὰ αὐτὰ χρεὴ καὶ τὰς αὐτὰς εὐθύνas τὰς ὁποίας ἔχουν ἐν γένει οἱ διευθύνοντες τὰ αὐθυπαρκτα φαρμακεία.

Ότε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπελὼν ἐπὶ ἐκτιμήσει, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀποδείξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

Ἄρθ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις προηγείται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ Διοικηταὶ νὰ προσκαλῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ διορίζωσιν ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτιμητὴν, ἐντὸς προσδιωρισμένης προθεσμίας, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἀρνούμενου, θέλει διορίζεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν ἀποφασίζεται ἀνεκλήτως τρίτος ἐπιδιαιτητὴς, διοριζόμενος, πρὶν ἐτι ἀναφυῶσιν αἱ διενέξεις παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ μὴ συμφωνούντων τούτων, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως, ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, τὸσον ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅσον καὶ ὁ φορολογούμενος, δύνανται νὰ ἐξαίρεσωσι τὸν Διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, ἐὰν ἔχωσι νομίμους αἰτίας ἢ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεις φέρεται ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὅποιον ἢ ἀπορρίπτει ταύτην, ἢ ἀποδεχόμενον διορίζει ἐν τῷ ἅμα τὸν ἐπιδιαιτητὴν, ἢ ἀπορρίπτει αὐτὴν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου εἶναι διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀπρόσκλητος.

Ἄρθ. 35.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ πρώτου ἐκτιμητοῦ θέλει ὑπερβῇ τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν ἄλλ' ἐννοεῖται ὅτι ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας θέλει διεκπεραιῶν ὅσον ἐνεστί πολλὰς τοιαύτας ἐκτιμήσεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ Διοικητὴς διὰ μίαν καὶ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτόν, ἢ ἀντιμισθία πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν φορολογουμένων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθ. 36.

Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ χάμωσιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν ἄλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιαύτων συμφωνιῶν γενομένα διενέξεις, θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθ. 37.

Ἄμα προσδιορισθὴ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὀλογράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου τὸ ὅποιον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐν περιπτώσει ἀραθείας, ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου ὑπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξακριβώσῃ τὸ σημειωθησόμενον ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἐγγράφον. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδίον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 500 δραχμῶν ἕως 3,000.

Ἄρθ. 38.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἐγ-

γραφον ἀποδείξιν, θεωρεῖται ὡς ἄδικος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου.

Ἄρθ. 39.

Μετακόμισις οἴνου, ἐλαίου, κουκκουλοδεκάτων, καὶ ῥητινοκατραμίων δὲν γίνεται μῆτε προμήθεια ἀποθήκης.

Ἄρθ. 40.

Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοπρασιῶν, κατὰ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ἡ Γραμματεία εἰδικὰς πληροφορίας, δὲν φαίνονται ἐπωφελεῖ διὰ τὸ δημόσιον, δύναται αὕτη νὰ διατάξῃ, τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν, ἐὰν τὸ κρίνῃ συμφερότερον, καὶ ἐπὶ τούτῳ διορίζει τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθ. 41.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται εἰς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς υποχρεώσεις, εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Ἄρθ. 42.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθ. 34 ἐκτιμητὴς τοῦ ἐνοικιαστοῦ θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὁ δὲ τρίτος, ὀρισθησόμενος ἐκτιμητὴς, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις θέλει κάμει τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἀναφερομένη ἐξαίρεσις τοῦ Διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, δὲν θέλει κατ' οὐδένα τρόπον λάβει χώραν εἰς τὴν περίπτωση ταύτην.

Ἄρθ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς εἶδη φόρων τὰν ἐκράζοντες δι' ἀναφορὰς τῶν τὴν περὶ τούτου θέλησιν τῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, καὶ προτινόντες τὴν τιμὴν, εἰς ἣν τοὺς παραδεχόνται. Καθ' ὅσον δὲ ἀπορρῶν τὰ εἰς ἐκτίμησιν ὑποκείμενα εἶδη, ὁ φόρος θέλει προσδιορίζῃ κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἄρθ. 44.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὕψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τῶν φορολογουμένων, καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν, δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων προτεινομένας τιμὰς, ἂν δὲν ᾖναι κατώτεραι τῆς τρεχούσης τιμῆς, νὰ προτείνῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκας, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

Ἄρθ. 45.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τὸσον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἄρθ. 46.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1840.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΗΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΣΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

πληρεξουσίου της Αυτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Σαξωνίας, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον συνιστάμενον εἰς 8 ἄρθρα, ἀρχεται οὕτως:

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εἰλικρινῇ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μετὰ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἀρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος, βάσιν ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμους ἐξίτου εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης Ἐμπορίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους κτλ. » Καὶ τελειώνει οὕτως:

» Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Δρέσδῃ τὴν 12 (24) Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους.

(Τ. Σ.)

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

(Τ. Σ.)

ΕΡΡΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΕ ΖΕΣΧΑΟΥ.

Εὐρομεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην καθ' ὅλα σύμφωνον μὲ τοὺς σκοποὺς Μας καὶ ἐπομένως ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης, ὑποσχόμενοι νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ διατηρήσωμεν πιστῶς πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα χωρὶς νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστῳσιν ἐξεδώσαμεν τὴν παρούσαν πρᾶξιν ἐπικυρώτως, ὑπογεγραμμένην παρ' ἡμῶν, προσυπογεγραμμένην καὶ φέρουσαν τὴν Βασιλικὴν ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1841.

ΟΘΩΝ

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ τοῦ ἀριθ. 19 τοῦ 1841 ἔτους.

Ἀριθ. 28.203.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ καθυποβληθὲν ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου ε. ε. πρωτόκολλον περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν τῆς Ἀχαΐας καὶ Αἰγιαλείας σταφίδων, σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμου τῆς 31 Ἰουλίου (12) Αὐγούστου 1841.

ἔχουσα ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις τοῦ Διοικητοῦ Ἀχαΐας καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀχαϊαν ἐφόρου τῶν σταφίδων.

Ἐγκρίνει·

Ὡς τιμὴν τῶν σταφίδων, ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ ἐννατημορίου, τὴν ἀκόλουθον·

1. Διὰ τὴν τῶν Πατρῶν πρὸς δίστηλα 43, ἥτοι δραχμὰς 258 τὰς χιλίας λίτρας.

2. Διὰ τὴν τοῦ Αἰγίου δίστηλα 43 1/2, ἥτοι δραχμὰς 261.

3. Διὰ τὴν τῆς Ἀκράτης καὶ Διακοπτοῦ δίστηλα 40 1/2, ἥτοι δραχμὰς 243.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841)

» rapports de bonne intelligence qui ont si heureusement » subsisté jusqu'ici entre leurs Etats respectifs et d'en » étendre et consolider les relations commerciales, et con- » vaincus que cet objet ne saurait être mieux rempli » qu'en adoptant le système d'une parfaite réciprocité, basée » sur des principes d'équité également avantageux aux deux » pays, sont convenus en conséquence d'entrer en négocia- » tions pour conclure un traité de commerce et ont nommé » à cet effet des Plénipotentiaires etc». Et finit par ceux-ci » « Fait en duplicata à Athènes et à Dresde 12/24 mai » 1841.

(L. S.)

ANDRONIC PAICOS.

(L. S.)

HENRI ANTOINE DE ZESCHAU».

Nous avons trouvé le dit Traité conforme en tout à Nos intentions. En conséquence nous l'approuvons et le ratifions par les présentes, en promettant de remplir d'observer et de faire observer fidèlement tout ce qui y est contenu, sans permettre qu'il y soit contrevenu de quelque manière que ce soit.

En foi de quoi Nous avons donné cette ratification signée de Notre Main contresignée et munie de Notre Sceau Royal.

Fait à Athènes, le 23 juin (5 juillet) 1841.

ΟΘΩΝ

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἐγκρίνει ἐπίσης, ἐπὶ τῇ βάσει ἐτέρου πρωτοκόλλου κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, ὡς τιμὴν διὰ τὴν βρεγμένην σταφίδα.

1. Διὰ τὴν βρεγμένην σταφίδα τοῦ Διακοπτοῦ δραχμὰς 60 ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν μὴ βρεγμένην τοῦ ἰδίου μέρους.

2. Διὰ τὴν βρεγμένην καὶ ἡμιβρεγμένην τοῦ Αἰγίου καὶ τῆς Ἀκράτης διὰ μὲν τὴν πρώτην δραχμὰς 42, διὰ δὲ τὴν δευτέραν δραχμὰς 30 ὀλιγώτερον τὴν χιλιάδα ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον τιμὴν τῆς μὴ βρεγμένης.

3. Διὰ τὴν βρεγμένην καὶ ἡμιβρεγμένην σταφίδα τῶν Πατρῶν ἀδιακρίτως δραχμὰς 30 τὴν χιλιάδα ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον ἀποκοπεῖσαν τιμὴν τῆς μὴ βρεγμένης.

Διατάττει δὲ σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς.

Ἐξεδόθη τὴν ὀγδόην Σεπτεμβρίου 1841,

Ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Διευθυντὴς

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Τὸ Συμβούλιον

Ι. Α. ΣΟΤΤΣΟΣ.

Θ. Σχινᾶς.

Άρθρ. 7.

Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις τῶν βαλανοικιδίων διαφόρων ποιοτήτων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· ἄλλως ὁ φόρος θέλει ἐπιβληθῇ ὡς ἐπὶ τοῦ πολυτιμωτέρου ἐκ τῶν συμμίκτων εἰδῶν.

Άρθρ. 8.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρόνεσθαι εἰς τρεῖς ἴτας δόσεις, τὴν α'. Δεκεμβρίου 1841, τὴν β'. Ἰανουαρίου καὶ τὴν γ'. Φεβρουαρίου 1842.

Άρθρ. 9.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
Σ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15.

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν πάχυσαν ὑγίαν τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου, τὴ συμβαλλομένην μετὰ τὸς πολυεῖδεις κόπους καὶ ἀνάγκας τῆς εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθείσης ὑπηρεσίας, ἐγκρίνομεν τὴν παρὰ αὐτοῦ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν διὰ τῶν ἀπὸ 25 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) καὶ 28 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) κ. α. ἐκδοθέντων Διαταγμάτων εἰς αὐτὸν ἀνατεθέντων καθηκόντων.

Ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς, ἐπιφορτίζεται τὴν προσωπογραφὴν, δημοσιεύει καὶ ἐκτελεῖ τὸν παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματέως Κ. Σπυρίδωνος Βαλέττα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐγκρίνομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως παρὰ τῆς τοῦ Κ. Σπ. Βαλέττα.

Ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσωπογραφὴν, δημοσιεύει καὶ ἐκτελεῖ τὸν παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841)

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τοῦ Κ. Α. Μελά ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παύομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κ. Α. Μελά ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσωπογραφὴν, δημοσιεύει καὶ ἐκτελεῖ τὸν παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ἰακ. Ρίζου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν τὸν Ἡμέτερον Σουλτὰν τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κύριον Ἰακώβον Ρίζον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χρηστίδου, διορίζομεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν.

Ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσωπογραφὴν, δημοσιεύει καὶ ἐκτελεῖ τὸν παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταθέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Χρηστίδου ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματείαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ μεταθέσωμεν καὶ μεταθέτομεν τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Χρηστίδην, ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ὡς τοιοῦτον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσωπογραφὴν, δημοσιεύει καὶ ἐκτελεῖ τὸν παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ένος υποδιευθυντοῦ, δύο συμβούλων καὶ δύο ἀναπληρωτῶν τῶν τελευταίων τούτων.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ διευθυντής, ὁ υποδιευθυντής καὶ οἱ σύμβουλοι, πρὶν ἀναλάβουν τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρέπει νὰ ἔχωσι τόσας μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς, ὅσας θέλει προσδιορίζεται ἡ συνέλευσις.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ διευθυντής, ὁ υποδιευθυντής καὶ οἱ σύμβουλοι ἐν ὧν ὑπάρχουν ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς, δὲν δύνανται νὰ ἀπαλλοτριώσουν τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν τῶν μετοχῶν τῶν.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ διευθυντής τῆς Τραπεζῆς δίδει τὴν ὁρὸν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ διευθυντής, ὁ υποδιευθυντής καὶ τὸ ἥμισυ τῶν συμβούλων ἀνανεοῦνται κατὰ διετίαν· οἱ ἀνανεωθησόμενοι κατὰ τὴν δευτέραν γενικὴν συνέλευσιν δύο σύμβουλοι, εἰς τακτικὸς καὶ εἰς ἀναπληρωτῆς, προσδιορίζονται διὰ τοῦ κλήρου· τὰ παύοντα μέλη τοῦ συμβουλίου δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ ἐκλεχθῶσι.

Ἄρθρ. 26.

Ὁ διευθυντής τῆς Τραπεζῆς προεδρεύει τὸ συμβούλιον αὐτῆς· διανέμει τὰς ἐργασίας εἰς τὰ μέλη, εἰς τὰ ὅποια εἰδικῶς ἀναθέτει τὴν διαχείρισιν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, διασκέπτεται μετ' αὐτοῦ περὶ ὅλων τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν, καὶ τῶν δανειστικῶν πράξεων, καὶ τῶν πολιτικῶν ἀγωγῶν τῆς Τραπεζῆς κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τῆς, ἢ καὶ αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς. Συντάττει μετὰ τοῦ συμβουλίου ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς ὑποβλητέους εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς γενικῆς συνέλευσεως· προκαλεῖ κατ' αὐτῆς τὰς ἀναγκαίας ἐπὶ πιστώσεις, πρὸς διαχείρισιν τῆς Τραπεζῆς· δίδει λόγον τῆς διαχειρίσεώς του ἐνώπιον τῆς συνέλευσεως, καὶ προτείνει, χρεῖας καλούσης, τὴν αὐστηρίαν ὑποκαταστημάτων εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 27.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς, ἅμα ἐγκαθιδρυθῇ, φροντίζει νὰ διορίσῃ τὸν ταμίαν καὶ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, τοὺς γραμματεῖς, καὶ τὸ ἀπαιτούμενον κατώτερον προσωπικόν, καὶ νὰ παραλάβῃ ἓνα τῶν εὐυποληπτοτέρων δικηγόρων τῆς πρωτεύουσας.

Ἡ διεύθυνσις ἐκλέγει ἐπίσης διαφόρους ἐκτιμητάς· παραδίδει εἰς τὸν ταμίαν βιβλία ἀριθμημένα καὶ μονογραφημένα ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, λαμβάνει ἀπὸ τὸν ταμίαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν τοῦ ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν, καὶ διαγράφει ἐν γένει τὰ καθήκοντα ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 28.

Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς νὰ δέχωνται, ὡς πρὸς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τῶν θῶρα, ἐπὶ τῇ διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους προσδιορισμένῃ ποινῇ· ἢ νὰ μετέρχωνται δι' ἰδιαιτέρον λογαριασμόν τῶν, ὅποιονδήποτε ἐμπόριον καὶ τοῦτο ἐπὶ κοινῇ ἐξώσεως τῆς θέσεώς τῶν, ἐκτὸς τῶν συμβούλων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι συγχωρημένον τὸ ἐμπόριον.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς συνέρχεται τακτικῶς μὲν τετράκις τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ, ὅσάκις ὁ διευθυντής θελήσῃ.

Ἄρθρ. 30.

Τὸ συμβούλιον προεδρεύεται ἀπὸ τὸν διευθυντήν· κωλυμένου τοῦ διευθυντοῦ, ἀπὸ τὸν υποδιευθυντήν, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν συμβούλων· κωλυμένου δὲ ἐνός τῶν τακτικῶν συμβούλων, ἡ θέσις του ἀναπληροῦται παρ' ἐνός τῶν

ἀναπληρωματικῶν. Ὁ κωλυόμενος ὀφείλει ἐκάστοτε νὰ πιστοποιῇ τὸ κώλυμά του.

Ἄρθρ. 31.

Τὸ συμβούλιον συνέρχεται εἰς γενικὰς καὶ μερικὰς συνεδριάσεις. Καὶ εἰς μὲν τὰς γενικὰς παρευρίσκονται ὁ διευθυντής, ὁ υποδιευθυντής, καὶ οἱ δύο σύμβουλοι, εἰς δὲ τὰς μερικὰς, ὁ διευθυντής, ἢ υποδιευθυντής καὶ δύο σύμβουλοι.

Ἄρθρ. 32.

Εἰς τὰς συζητήσεις τὸ συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων. Ἐν περιπτώσει διχοφνησίας ἡ ψῆφος τοῦ διευθυντοῦ φέρει τὴν νικῶσαν.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ μέτοχος ἢ οἱ μέτοχοι πεντακοσίων μετοχῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσι προσωπικῶς, ἢ διὰ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου τῶν πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Τραπεζῆς, καὶ νὰ ἐξετάζωσι τὰ βιβλία τῆς Τραπεζῆς καὶ τὰ ταμεία αὐτῆς. Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκεπῶ τὸ καθημερινὸν βιβλίον τῆς Τραπεζῆς θέλει μεταφράζεσθαι εἰς τὴν Γαλλικὴν διάλεκτον, ἢ δὲ μετάφρασις του θέλει ἐπιβεβαιωθῇ καθ' ἡμέραν, ὡς ἀκριβὲς, παρὰ τινος τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Γενικαὶ συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 34.

Τὸ συμβούλιον συνέρχεται εἰς γενικὴν συνεδρίαν· α. Διὰ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ μέτοχοι ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι μέρος τι, ἢ τὸ ὅλον τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν τῶν·

β. Διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ δαπάνης, ἐνδιαλαμβανομένης εἰς τὰς παρὰ τῆς γενικῆς συνέλευσεως ἐγκριθείσας πιστώσεις·

γ. Διὰ νὰ ψηφίσῃ ἐκτάκτως τινὰ δαπάνην, ἐγκριτέαν ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν·

δ. Διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ ἐκδόσεως γραμματίων τῆς Τραπεζῆς, ὡς καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ σχήματος καὶ τῆς ἀξίας τῶν·

ε. Διὰ νὰ προτείνῃ εἰς τὸν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ νομίμου προεξοφλήματος.

ς. Διὰ νὰ προσδιορίσῃ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ δανείων·

ζ. Διὰ νὰ διορίσῃ, ἀντικαταστήτῃ, ἢ ἀποβάλῃ ὑπάλληλόν τινα τῆς Τραπεζῆς·

η. Διὰ νὰ συντάξῃ ἐσωτερικόν τινα κανονισμόν·

θ. Διὰ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τροποποιήσιν τινα τοῦ κανονισμοῦ τῆς Τραπεζῆς·

ι. Διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ συστάσεως ὑποκαταστημάτων.

ιά. Διὰ νὰ προκαλέσῃ ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις.

ιβ. Διὰ νὰ καταστρώτῃ τὰς ἐς ἐπὶ τοὺς ὑποβλητέας εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ἐκθέσεις, καὶ νὰ διασκεφθῇ περὶ παντὸς ἀντικειμένου, ἀφορῶντος ἐν γένει τὴν Τράπεζαν.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Μερικαὶ συνεδριάσεις.

Α'.

Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν περὶ δανείου αἰτήσεων.

Ἄρθρ. 35.

Πᾶς ὅστις θέλει νὰ συμφωνήσῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειον, ἀπευθύνει τὴν αἴτησιν του εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς, κατὰ τὸν περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς τραπεζῆς Νόμον ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπισυνάπτει πρὸς τοῖς ἄλλοις·

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1841

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Ἰανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1840 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμῶντες ν' ἀπαλλάξωμεν, ὅσον ἔνεστι τοὺς ἀγαπῶντες τοὺς ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς καταπίεσεις, αἰτίνες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ζώων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1840, προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§. 1.

α.) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, (αἰγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν·

β.) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·

γ.) Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν·

δ.) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

α.) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων)·

β.) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυταν νὰ θηλάζωσιν, μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων·

γ.) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἀποφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ, τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ

ἰδιωτῶν ἐπιστάτων, διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεχέμεθα καὶ ἐγγυησάν τὰ ποιμνία τῶν δὲ ἀγροτικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομαχανίας των.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν μὲν χοίρων καὶ τῶν μεγάλων ζώων γίνεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν δὲ ποιμνίων, αἰγῶν καὶ προβάτων ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1841.

Ἄρθ. 5.

Ἡ εἰσπραξίς τοῦ φόρου, διὰ μὲν τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου καὶ Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ φροντίς πρὸς εἰσπράξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν Ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῖου ἀνήκει τὸ τμήμα, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐγίνεν ἡ ἀπαρίθμησις.

Ἄρθ. 6.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα, ἢ ἄλλως ἀπωλεσθέντα ζῶα, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν, ἐκτὸς μόνον τῶν σφαγέντων χοίρων, τῶν ὁποίων ὁ φόρος θέλει εἰσπραχθῇ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων, τῶν συνταχθέντων ἤδη, δυνάμει διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντας ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν ἐπιστάτας.

Ἄρθ. 7.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἰδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα, ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἰδιά του, ἢ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον, δι' ἀπάτης ζημιοὶ τὸ δημόσιον, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲν τῷ τετραπλοῦν

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει δέχεσθαι τὰς στελλομένας δηλώσεις τῶν θελόντων νὰ λάβωσι μετοχὰς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ παραλαμβάνει τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς ὁποίας ἕκαστος μέτοχος ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἅμα καταγραφόμενος. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταθέτει τὰς συναλλαγματικὰς εἰς κιβώτιον κλειόμενον μὲ τρία διάφορα κλεῖθρα, τῶν ὁποίων ἕκαστον μέρος τῆς ἐπιτροπῆς θέλει κρατεῖ ἀνὰ μίαν κλεῖδα. Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τοῦτοις ἑωσὺ συγκροτηθῇ ἡ γενικὴ συνέλευσις, θέλει φροντίσει δι' ὅλας τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας, κάμνουσα ὡς πρὸς τὰ μὴ δυνάμενα νὰ ἀναβληθῶσιν ἐξοδα τὰς προτάσεις τῆς εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἑσωτερικῶν.

Τὰ ἐξοδα ταῦτα θέλουσι μὲν προκαταβληθῇ πρὸς τὸ παρὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν ἐπιστρέφεσθαι ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, ἀφοῦ αὕτη ἐξελέγξῃ καὶ ἐγκρίνῃ τοὺς ἀνήκοντας λογαριασμούς. Προσέτι ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ κανονισμοῦ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συγκαλέσῃ τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἅμα δὲ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ διευθυντηρίου τῆς Τραπεζῆς ἡ ἐπιτροπὴ παύει.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 (20 Ἀπριλίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταρρύθμιτέων τινων, ὡς πρὸς τὰ ὅρια, τῶν τεσσάρων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος μοιραρχιῶν.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 15.297 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καὶ πρὸς ἐπιτάχυνσιν καὶ εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῶν τεσσάρων μοιραρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὰ ἑξῆς:

Ἄρθ. 1.

Αἱ τέσσαρες μοιραρχίαι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος θέλουσιν ἔχει εἰς τὸ ἑξῆς, ὡς πρὸς τὴν σφαῖραν τῶν ἐργασιῶν τῶν καὶ τῆς ἀρμυδιότητός τῶν, τὰ ἀκόλουθα ὅρια:

α.) Ἡ μοιραρχία τῆς πρωτευούσης ἐδρεύουσα ἐν αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ θέλει περιέχειν:

Τὴν διοίκησιν Ἀττικῆς καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Μεγάρων.

β.) Ἡ μέχρι τοῦδε μοιραρχία Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἐδρεύουσα εἰς Λεβαδίαν.

Τὰς διοικήσεις Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Λοκρίδος, ἐπομένως ἡ μοιραρχία αὕτη θέλει ὀνομάζεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς «μοιραρχία Παρνασίδος».

γ.) Ἡ μέχρι τοῦδε μοιραρχία Φωκίδος καὶ Λοκρίδος ἐδρεύουσα εἰς Λαμίαν.

Τὰς διοικήσεις Φθιώτιδος καὶ Εὐρυτανίας.

Ὅθεν θέλει λάβει εἰς τὸ ἑξῆς τὰ ὀνόματα τῶν διοικήσεων τούτων, ἀντὶ τῶν τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος.

δ.) Ἡ μοιραρχία Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Τὰς διοικήσεις Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας καὶ τὴν ὑποδιοίκησιν Τριχωνίας.

Ἄρθ. 2.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία, ἐπιφορ-

τίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαρτίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΕΣΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

ΤΜΗΜΑ Α'.

Οἱ ἐγκλητικοὶ φόροι διὰ τὸ ἔτος 1841 θέλουν διατεθῇ ἐπὶ τῇ βασει τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1840 περὶ φορολογίας τῶν ἐγκλητικῶν φόρων τοῦ αὐτοῦ ἔτους Νόμου, μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας προσθήκας καὶ τροποποιήσεις τῶν ἁρθρῶν αὐτοῦ 1, 8, 11, 12, 28, 33 καὶ 37.

(Ἄρθ. 1. τοῦ Νόμου)

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1841 εἰσπραχτέον ἐγκλητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον:

α. Ὁ ἐγγεγραμμένος φόρος:

10. 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐθνικῶν καὶ ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων.

« Ἡμισυ λεπτὸν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα » σταφύλια ».

β. Ἡ ἐπικαρπία:

15. 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ἐλαιοδένδρων, μωρεῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20. 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, μωρεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλὰ, ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10. 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μὲ ἀδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

« Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκάν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας » τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἀμπέλων καὶ τῶν ὅσα καλλι- » εργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησι- » μεύωσιν εἰς βρώσιν ».

« Ἡμισυ λεπτὸν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα » σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν ἀμπέλων ».

(Ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου.)

2. Ὅταν τὸ κτῆμα ᾖ ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ

τὸ ταξιδιὸν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη οἰαδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσιῶν καὶ τὰ πρὸς διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὅποτεν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγγύρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε μετὰ τοὺς ἀρμόντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φορτία ἢ τοὺς λιμένας, ἐνθα ἤθελον προσωριμῶς καὶ κανονισμοὺς καὶ διατάγματα, ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβουν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγγύρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ ἐπισκέπτονται τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, αἵτινες ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπόρια ἐφ' ὅσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 15.

Συμφωνεῖται ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογοῦσων δυνάμεων, ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν, εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἐν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθ' ὅσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπερχῶνται ἐλευθέρως μετὰ τὸ λοιπὸν χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη οἰαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβαθῆν μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σημειῶσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ παριέχοντι τὴν ἐπαρίθμησην τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ἐλόκληρον νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἐνθα προσωριμῶς τὸ πλοῖον.

Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μετὰ οὐ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἶδη τῶν ὁποίων ἢ εἰσαγωγῇ ἐπιτρέπεται, πληρόν τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ἐπικράτειαν.

Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη οἰοιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτά, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἐνθα ἡνοίχθῃ τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀπεβιβάσθῃ ἐν μέρος αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσελθεῖν, παρ' ἐκτὸς ἂν ἤθελον ὑποκείνται καὶ τὰ ἐγγύρια εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις εἰς ἰδιὰ τινὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 16.

Ἐκάστη τῶν ὕψηλων συνομολογοῦσων δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικὸς πράκτορας, οἵτινες θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκυσαν των χρεῶν των ἐκπλήρωσιν. Οἱ προξένοι οὗτοι οἰοιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖ τακτικῶς διορισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των, καὶ ἀπολαύσαντες τὸ ἐκτελεστικὸν ἐκείνης εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει κατὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν των χρεῶν των προνόμια ἴσα μετὰ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου.

Ἐννοεῖται ὁμως ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινες ὅρους, ἢ ἑτέρα τῶν συνομολογοῦσων Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὰ

ment ou la cargaison, que les droits de pilotage de quaiage et d'entretien de fanaux, quand ces droits sont perçus sur les bâtimens nationaux dans les mêmes cas. — Bien entendu, cependant, qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places ou ports dans les quels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les bâtimens nationaux, et qu'il sera permis aux officiers des douanes de les visiter, de rester à bord et de prendre telles précaution, qui pourraient être nécessaires pour prévenir tout commerce illicite, pendant que les bâtimens resteront dans l'enceinte de leur juridiction.

Art. 15.

Il est aussi convenu que les bâtimens de l'une des hautes parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison, selon que le capitaine ou le propriétaire le désirera, et qu'il pourront s'en aller librement avec le reste, sans payer de droits, impôts ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise à terre et qui sera marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, le quel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu où le bâtiment aura abordé. — Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y déposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en payant les droits qui y sont applicables, ou bien il pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement ou en déchargeraient une partie; mais qu'aucuns droits, impôts ou charges pareils ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays où les dits bâtimens pourraient vouloir entrer après, à moins que les bâtimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas.

Art. 16.

Chacune des hautes parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir, dans ses ports et places de commerce, des Consuls, Vice-Consuls ou agens de commerce, qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions.

Ces Consuls de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leur gouvernemens respectifs, et après avoir obtenu l'exéquatur de celui dans les territoire du quel ils doivent résider jouiront dans l'un et l'autre pays tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions des privilèges dont y jouissent les Consuls des nations les plus favorisées. Il est pourtant entendu que si ces privilèges ne sont accordés aux autres nations que sous des conditions spéciales, le gouver-

Λ.
Λειχὴν Ἰσλανδικός.
Λιθάρια ποταμίων καρκίνων.
Λυκοπόδιον.

Μ.
Μαγγανήσιον ὀξειδωμένον.
Μαγνησία θεικὴ κεκαθαρμένη.
» κεκαυμένη.
» ὑπανθρακική.
Μάννα καλαβρικόν.
Μαραντάμυλον.
Μαστίχη.
Μέλι ἀπηφρισμένον.
Μόλυβδος ὀξικός κεκαθαρμένος.
» ὑποξικός ὑγρός.
Μόρριον.
» ὀξικόν.
Μόσχος.
Μυρμικόπνευμα.
Μυρτίδανον.

Ν.
Νάτρον ἀνθρακικόν ὑπόξονον.
» θεικόν κεκαθαρμένον.

Ξ.
Ξύλον ἱερὸν.
» κάσσιον.
» σασσάφρινον.

Ο.
Οινόπνευμα.
» κεκραμένον.
» ὀξύ τοῦ Ἀλλέροου.
Οἶνος κολυχίτης.
Ὄξυρρινίτες.
Ὄσος ἀγοραῖον.
» ἀρωματικόν.
» καφούρινον.
» ρόδιον.
» σκιλλητικόν.
Ὄξύ ἀλυκὸν ἄκρατον.
» ὀξυγονωμένον.
» ἡλεκτρικόν κεκαθαρμένον.
» θεικὸν ἀγοραῖον.
» ἀνεσταλαγμένον.
» κεκραμμένον.
» νιτρικὸν ἄκρατον.
» ὀξικὸν ἄκρατον.
» πυροξυλικὸν ἀγοραῖον.
» τρυγικόν.
» φωσφορικόν.
Ὄξύμελι ἀπλοῦν.
» σκιλλητικόν.
Ὀπίον.

Π.
Πίτυρα τοῦ σίτου.
Πόα ἀδιάντου.
» ἀλθαίας.
» ἀψινθίου.
» βράθυος.
» ἐλελιφάτκου.
» εὐθαλείας.
» ἡδυόσμου τοῦ πεπερώδους.

Helminthochorton.
Hydrargyrum.
» ammoniato-muriaticum
» muriaticum corrosivum
» » mite
» oxydatum rubrum.
» oxydatum nigrum.
» stibiato sulphuratum.
» sulphuratum nigrum.

I.
Ichthyocolla.
Iodium.

K.
Kali aceticum liquidum.
» causticum fusum.
» hydrojodicum.
» nitricum depuratum.
» subcarbonic. dep.
» sulphuratum.
» sulphuricum dep.
» tartaricum.

Kino.
Kreosotum.

L.
Lactucarium.
Lapides cancerorum.
Lichen islandicus.
Lignum guajaci.
» quassiae.
» sassafras.
Linimentum saponato-camphor.
Liquor acidus Hofferi.
Lycopodium.

M.
Magnesia subcarbonica.
» sulphurica depurata
» sulphurica depur.
Magnesia usta.
Manganum oxydatum nativ.
Manna calabrina.
Mastix.
Mel despumatum.
» rosatum.
Morphium.
» aceticum.
Moschus.
Myrrha.

N.
Natrum carbonicum acid.
» sulphuricum dep.

O.
Oleum amygdalarum dulc.
» anisi.
» cacao.
» cajeputi.
» camphoratum.
» caryophyllorum.
» citri.
» crotonis.
» foeniculi.
» hyoseyami coctum.

Πόα ἴου τοῦ τριχρόου.
» καπνοῦ.
» κενταυρίου.
» κωνείου.
» μαλάχης.
» μελισσοφύλλου.
» μηναυθόου.
» πολυγάλου.
» ὀσχυάμου.
» χελισφύλλου.

P.
Ρητίνη ἱαλαππίνη.
Ρίζα ἀγρωτίτιδος.
» ἀλθαίας.
» ἀμμοφύτου.
» ἀρκείου.
» γλυκυρρίζης.
» ἱαλαππης.
» ἱπεκακουάνης.
» καλάμου τοῦ ἀρωματικοῦ
» κίνας.
» κιχωρίου.
» κολόμβου.
» νάρδου τῆς ἀγρίας.
» ὀνωνίδος.
» ὀξυρρινίου.
» ὀρίτου.
» πικραφάκης.
» πτερίδος.
» ῥα.
» ῥατανίας.
» σαρσαπαρίλλης.
» σκιλλης.
» ροδόμελι.

Σ.
Σάκχαρι λευκόν.
» τοῦ γάλακτος.
Σάπων Ἰσπανικός.
Σαπωνόπνευμα.
Σὰρξ ὀξυρρινίων.
Σεράπιον ἀπλοῦν.
» δι' ἀμυγδάλων.
» διὰ κισσίων χυλοῦ.
» διὰ μάννα.
» διὰ μόρων.
» διὰ πορτογαλίων ἐπι-
λεπίδος.
» διὰ ῥήου.
» διὰ ροιάδος.
Σιδηρὸς ἀλυκὸς ὀξειδωμένος ὁ
γρός.
» θεικὸς κρυσταλλώδης.
» λειοτριβημένος.
» ὀξειδωμένος.
» ὑπανθρακικός.
Σίλφιον μηδικόν.
Σκαμμωνία.
Σμύρνα.
Σπέρμα καννάβεως.
» κολχικοῦ.
» κυδωνίων.

» lauri.
» lini
» menthae piperitae
» olivarum.
» ricini.
» terebinthinae.
» » rectificatum.

Opium.
Oxymel squilliticum.
» simplex

P.
Phosphorus.
Plumbum aceticum depuratum
» subaceticum liquidum.
Protojoduretum hydrargyri.
Pulpa tamarindorum.

R.
Radix althaeae.
» bardanae.
» calami.
» caricis arenariae.
» chinæ
» cichorei.
Radix colombo.
» filicis maris.
» gentianae.
» graminis.
» ialappae.
» ipecacuanæ.
» liquoritiae.
» ononidis.
» ratanhiae.
» rhei.
» salep.
» sarsaparillae.
» senegae.
» squillae.
» taraxaci.
» valerianae.

Resina jalappae.
Rotulae menth. ppt.

S.
Sacchar album.
» lactis.
Sapo hispanicus.
Ssammonium.
Sebum oville.
Secale cornutum.
Semen canabis.
» cynae.
» colchici.
» cydoniorum.
» foeniculi.
» lini.
» papaveris albi.
» sinapeos nigrae.

Species emollientes.
Spiritus camphoratus.
» coehleariae.
» formicarum.
» lavendulae.

φημάτων, πορφυρά άγγεϊα διὰ τὰ ἐμβρέγματα, συσκευή πρὸς διίλισιν, ὑέλινά χωνία κτλ.

Τὰ πρὸς διίλισιν ἐν χρήτει ὄντα ὀθόνια πρέπει νὰ ἦναι λινὰ καὶ μάλλινα. Διὰ ἀφεψήματα πολὺ κεχρωματισμένα ὡς τὸ τοῦ χαμπεριανοῦ καὶ κασιῦ ξύλου πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἰδιαίτερα ὀθόνια φέροντα διακριτικὰ σημεῖα.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὸ ἐργαστήριον ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ καλὸν καὶ κατὰλληλον ἀποστακτικὸν σκεῦος ἐκ χαλκοῦ καλῶς κεκασιτερωμένον, ἀποψυχραντήριο, πιεστήριον, συσκευαὶ πρὸς ἐξάτμισιν δι' ἀμμοχωσιάσεως, ἀποστακτικὰ σκευὴ ἐξ ὑέλου μὲ ρύγχος, κλίβανος, βουλφικὴ συσκευή, σωλῆνες κυρτοὶ πρὸς διοχέτευσιν ἀερίων, ἐξατμιστήρια, κύλινδροι πρὸς καταθύθισιν, λέβητες, χωνευτήρια, σπάθαι πορφυραὶ καὶ σιδηραὶ, ἀραιόμετρα, μάχαιρα εἰς κοπὴν ριζῶν, διαφόρου μεγέθους κόσκινα καὶ κατὰλληλός τις συσκευή πρὸς κατασκευὴν ὑποκαπνισμῶν διὰ χλωρίου.

Ἄρθρ. 10.

Ἐὰν αἱ περιστάσεις δὲν συγχωρῶσι νὰ ὑπάρχῃ ἰδιαίτερον ἐργαστήριον, δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἀφεψητηρίου· ἀλλὰ τότε πλὴν τῶν ἄλλων ἀναγκαίων σκευῶν τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 8 πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τοῦλάχιστον ἀποστακτικὴ συσκευή ὁμοῦ μὲ τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 11.

Οὔτε τὸ ἐργαστήριον, οὔτε τὸ ἀφεψητήριο δύναται νὰ μεταχειρίζωνται οἱ φαρμακοποιοὶ συγχρόνως καὶ ὡς μαγειρεῖον.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν φαρμακοποιῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν φαρμακείων.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουν νὰ διάγουν βίον ἄμεμπτον, νὰ μετέρχωνται τὸ ἔργον τῶν μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ τιμιότητα, φροντίζοντες νὰ ἐπαυξήσωσι τὰς περὶ τὴν φαρμακευτικὴν θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις τῶν.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ διευθύνων τὸ φαρμακεῖον φαρμακοποιὸς ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ τοῦ καταστήματος προσωπικόν, καὶ θεωρεῖται συνυπεύθυνος διὰ πᾶσαν βλάβην προερχομένην ἐξ ἀμελείας ἢ ἀπροσεξίας τοῦ ἐν τῷ φαρμακείῳ προσωπικοῦ.

Ἄρθ. 14.

Ὁ φαρμακοποιὸς δὲν δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ καταστήματος οὐδέποτε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ εἰς αὐτὸ ὑπὸ ἰδίαν τοῦ εὐθύνην βοηθὸν ἢ μαθητὴν τινά.

Ἄρθρ. 15.

Ἐὰν ἡ ἀπουσία τοῦ φαρμακοποιοῦ διαρκέσῃ περισσότερον τῶν τριῶν ἡμερῶν, ὀφείλει οὗτος νὰ ἀναγγεῖλῃ δι' ἀναφορὰς τοῦ εἰς τὸν διοικητικὸν ἱατρὸν, ἢ, μὴ ὑπάρχοντος τούτου, εἰς τὸν δήμαρχον, τὸν βοηθόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεοθῇ τὰ χρέη του. Ἐὰν δὲ ὁ φαρμακοποιὸς κωλύεται ἐπὶ πλεῖον τῶν 30 ἡμερῶν εἴτε ὑπὸ νότου βεβαιωμένης εἴτε ὑπὸ ὁποιασδήποτε ἄλλης αἰτίας ἀποδεδειγμένης νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸ φαρμακεῖον καὶ νὰ μετέρχεται τὸ ἔργον του, πρέπει νὰ διορίζεται ἀνεῦ ἀναβολῆς ὡς τυποτηρητῆς εἰς τὸ διάστημα τοῦτο φαρμακοποιὸς ἄλλος ἀνεγνωρισμένος· εἰδεμὴ πρέπει νὰ κλείσται τὸ φαρμακεῖον ἕως οὗ ἡ διοίκησις δὲν νομίζει ἄλλως πως ἀναγκαῖον.

Ἄρθρ. 16.

Οἱ βοηθοὶ καὶ τοποτηρηταὶ τῶν φαρμακοποιῶν οἱ εὐρισκό-

μενοι εἰς τὰ φαρμακεία, ἀναδέχονται ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις ὅσας ὁ διευθυντὴς αὐτὸς, καὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις τῶν.

Ἄρθρ. 17.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν φαρμακείων ὀφείλουν νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς βοηθοὺς τῶν εὐνοϊκῶς, νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεών τῶν, ὅσον αὐτὸ ἐπιτρέπεται χωρὶς νὰ βλαφθῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ φαρμακοποιοῦ.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ βοηθοὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ προσφέρωσι εἰς τοὺς φαρμακοποιούς τὸ ἀνήκον σέβας, νὰ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰ εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευόμενα χρέη, νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς διατάξεις τῶν καὶ νὰ ὑπηρετῶσι μὲ τιμιότητα καὶ ἀφοσίωσιν.

Ἄρθ. 19.

Εἰς τοὺς φαρμακοποιούς, οἵτινες διακρίνονται τῶν ἄλλων διὰ τῆς ἀνεπιλήπτου διευθύνσεως τῶν καταστημάτων τῶν, διὰ τῆς εὐτυνεϊδῆτου ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν τῶν καὶ διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς παιδείας τῶν, ἐπιτρέπεται νὰ παραλαμβάνωσι μαθητάς· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τούτων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς.

Ἄρθ. 20.

Οἱ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουν νὰ παρακινῶσι τοὺς μαθητάς τῶν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ καθαριότητα κατὰ τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ νὰ δίδωσι εἰς αὐτοὺς τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον πρὸς τε τὴν ἐξάτμησιν τῶν θρησκευτικῶν τῶν χρεῶν καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν ἐκπαίδευσιν· ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ βλάπτεται τὸ συμφέρον τοῦ φαρμακείου.

Ἄρθρ. 21.

Οἱ φαρμακοποιοὶ ἔχουν χρέος νὰ διδάσκωσι τοὺς παρ' αὐτοῖς μαθητευόμενους τὴν πρακτικὴν φαρμακευτικὴν. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν νὰ παρασκευάζωσι οἱ φαρμακοποιοὶ αὐτοὶ τὰς χημικὰς φαρμακευτικὰς συσκευασίας καὶ νὰ ἔχωσι τὰ τῆς ἐπιστήμης ἀναγκαϊότερα βιβλία.

Ἄρθρ. 22.

Οἱ μαθητευόμενοι θέλουν πληρόνει ὡς δίδακτρα ἀνά 50 δραχ. καθ' ἑξαμηνίαν δι' ὅσον καίρὸν ἤθελον μείναι μαθητευόμενοι ἐν τῷ φαρμακείῳ.

Ἄρθ. 23.

Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουν νὰ φέρωσι πρὸς τοὺς φαρμακοποιούς τὸ ἀπαιτούμενον σέβας, καὶ νὰ δεικνύωσιν ὑπακοήν, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν.

Ἄρθρ. 24.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φαρμακοποιούς ἐν γένει νὰ ἐπικρίνωσι τὰς γνώσεις τῶν ἱατρῶν καὶ τὰς συνταγὰς αὐτῶν, νὰ συστηκύνωσι τινὰς ἱατροὺς πρὸς βλάβην τῶν ἄλλων καὶ νὰ προσπαθῶσι δι' ἀξιοκατακρίτων μέσων νὰ ἐπισύρωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἰδιαίτεραν εὐνοίαν τινῶν ἱατρῶν.

Ἄρθ. 25.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς φαρμακοποιούς νὰ δίδωσιν ἱατρικὴν γνώμην, ἢ καὶ νὰ μετέρχωνται αὐτοὶ τὸν ἱατρὸν. Εἰς δηλητηριάσεις ὁμως, ἀσφυξίας κλ. ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ χορηγῶσιν ἱατρικὴν βοήθειαν, ἀλλ' ὀφείλουν πάντοτε νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 26.

Οἱ φαρμακοποιοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκτελῶσιν ἄλλας ἱατρικὰς συνταγὰς παρὰ τὰς γεγραμμένας ὑπὸ ἱατρῶν ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1834 Βασ. Διάταγμα. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κατὰ χρέος εἰς

δημοσίους φόρους· ἀλλ' ἡ εἰσφορὰ αὕτη δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίῃ τὸν ὅρον τῶν δύο τοῖς 0[0] ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἀφαιρουμένου ἐξ αὐτοῦ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου καθὼς καὶ τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἀποδιδόμενου ἐτησίου ἐνοικίου ἢ μισθώματος τῆς ἐπικαρπίας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, ὁ φόρος οὗτος δίδεται ἀπὸ τοῦ καλλιεργητῆς. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ μοναστήρια, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰ πρὸς συντήρησίν των ἀναγκάζια.

Ἄρθ. 8.

Ὅπου οἱ δῆμοι δὲν κρίνουντι συμφέρον νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς εἰσφορὰν, τὰ ἔξοδα τῆς ἀγροφυλακῆς πληρώνονται παρὰ τῶν ιδιοκτητῶν τῶν ἀγρῶν καὶ φυτειῶν, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐγγώριον συνήθειαν, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, ἀναλόγως τῶν ἀμέστων δημοσίων φόρων, καὶ εἰς τὴν πρώτην δὲ καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν κατὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθ. 9.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου βόσκοντα ποίμνια, κατὰ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

α. Ἐφ' ἐκάστου τῶν μεγάλων ζώων, οἶον βοῶν, ἵππων κτλ. μέχρι τριάκοντα λεπτῶν.

β. Ἐπὶ τῶν μικρῶν, οἶον προβάτων, αἰγῶν κτλ. μέχρις ἐπτά λεπτῶν.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐργατικά ζῶα παντὸς εἶδους, τὰ θηλάζοντα νεογνά, καὶ οἱ μέχρι τριετοῦς ἡλικίας μόσχοι καὶ πῶλοι.

γ. Ἐπὶ τῶν μελισσίων, μέχρι πέντε λεπτῶν.

Ἄρθ. 10.

Ὅσάκις μεταφέρονται τὰ ποίμνια ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον δῆμον πρὸς νομὴν, ὁ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθ. προσδιορισθεὶς ἀνώτατος ὅρος διανέμεται ἐξ ἡμισείας εἰς τὰ θερινὰ καὶ χειμερινὰ λειβάδεια. Τοῦτο δὲ τὸ ἥμισυ ὑποδιαιρεῖται ἀναλόγως μεταξὺ τῶν δήμων τῶν παραχωρούντων εἰς ποιμνιὸν τι, πρὸς σταθερὰν στάθμευσιν, τοῦ αὐτοῦ εἶδους νομὴν δηλαδὴ χειμερινὴν ἢ θερινήν.

Ἄρθ. 11.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω 3, 7 καὶ 9 ἄρθρα ἔμμεστοι καὶ ἄμεστοι δημοτικοὶ φόροι δὲν δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσιν εἰμὴ, ἀφοῦ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συζητηθῶσι καὶ ψηφισθῶσι μετὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ τοῦ διοικητοῦ γίνεται ἔφεσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Ἄρθ. 12.

Αἱ περὶ τοῦ ἐτησίου τῶν δήμων προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν τυχόν περὶ φορολογίας εἰδικῶν πράξεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διοικητικαὶ ἀποφάσεις, πρέπει νὰ κοινοποιῶνται ἀνυπερθέτως ἐκάστη εἰς τὴν ἀνήκον δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐὰν ἔχῃ λόγους ἐφέσεως, νὰ ἐκκαλῇ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ διοικητικὴ ἀπόφασις εἶναι τελεσίδικος.

Ἄρθ. 13.

Ἐὰν, ἐνεκα ἄλλων περιστάσεων καὶ οὐχὶ δι' ἀμέλειαν ἢ βραδύτητα δημοτικῆς τιнос ἀρχῆς, ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς δὲν προφθάσῃ νὰ ἐγκριθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀρχομένου ἔτους, τὰ τακτικά ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ ἀνήκοντος δήμου ἐπιτρέπεται νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νέου, ἐπιφυλαττομένων τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, αὐστηροτέρων μέτρων κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐκ τῆς ἀδρανείας ἢ δυστροπίας τῶν ὁποίων ἔθελε προέλθῃ ἡ ἑλλειψὶς αὕτη.

Ἄρθ. 14.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει διὰ τὸ 1842 ἔτος.

Ἄρθ. 15.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρ. 1841 (5 Ἰανουαρ. 1842.)

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῦς τῆς Ἐπικρατείας.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1841.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 22.

ΑΘΗΝΑΙ, 19 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Περὶ τῶν Φαρμακείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ φαρμακεία τοῦ Κράτους ἡ προσήκουσα τάξις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῆς φαρμακευτικῆς αὐτῆς, ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ ταύτῃ Ἰατροσυνηδρίου, νὰ ἐκδώσωμεν τὰς ἀκολουθοῦσας διατάξεις, τὰς ὁποίας ὀφείλουσι ὅλοι οἱ φαρμακοποιοὶ τοῦ Βασιλείου νὰ ἀκολουθῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἀπαράλ-
λάκτως.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῶν φαρμακείων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Ἐκαστον φαρμακεῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ ἔχῃ α.) Φαρμακοπωλεῖον (officinam), β.) Ἐργαστήριον (laboratorium), γ.) Τόπον ἰδιαιτέρον, εἰς τὸν ὅποιον νὰ διατηρῶνται παρασκευασθέντα φάρμακα, δ.) Ἱπόμενον πρὸς διατήρησιν τῶν χημικῶν σκευασίων τῶν ἐκ τῆς θέρης ἐξαλλοιούμενων, καὶ ε.) Ἀνάγειον εἰς ἀποξήρανσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἱατρικῶν φυτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ φαρμακοπωλεῖον πρέπει νὰ ᾖ ἐν γένει εὐρύχωρον, στεγνόν, χαμαίγειον μὲν ἀλλ' ὑψηλόν, ἀναλόγως τῆς πόλεως εὐ-
πρεπές, καὶ νὰ ἔχῃ εἴσοδον ἰδιαιτέραν, ὥστε νὰ μὴν εἰσέρχωνται διὰ τοῦ αὐτοῦ μέρους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἰς τὸ φαρμα-
κεῖον οἱ ἄνθρωποι.

Διὰ νὰ ἐγείρωνται δὲ ταχέως ἐν καιρῷ νυκτὸς οἱ ἐν τῷ φαρμακείῳ παρὰ τῶν ἐχόντων χρεῖαν, πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς ὅ-
λων τῶν φαρμακοπωλείων τὴν θύραν κώδων ἢ ἄλλο τι ἀρμόδιον
σήμαντρον.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐργαστήριον τοῦ φαρμακείου πρέπει νὰ ᾖ φωτεινόν, εὐρύχωρον, καλῶς ἐκδομημένον· νὰ ἔχῃ δὲ καπνοδόχον καλόν, ὥστε καὶ ὁ ἀήρ νὰ διέρχεται ἀκωλύτως καὶ πυρκαϊᾶς κίνδυνος νὰ μὴν ᾖ. Ὅπου εἶναι δυνατόν συμφέρει νὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐργαστήριον ὕδωρ ῥέον.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα τοῦ φαρμακείου πρέπει νὰ ᾖναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴ φέρωσι κάμμιαν βλάβην εἰς τὰ ἐμπεριεχόμενα φάρμακα καὶ νὰ προφυλάττωσιν αὐτὰ ἀπὸ τὸν κονιορτὸν καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐπιβροήν ἐπιβλαβὴ ἐξωθεν ἐνεργοῦσαν.

Ἀποσταλάγματα, βάμματα, οἰνοπνευματώδη ῥευστά, αἰθέρες, αἰθήρια καὶ λιπαρὰ ἔλαια, ὀξέα καὶ ἄλλα τοιαύτης φύσεως φάρμακα, πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς ὑέλινα ἀγγεῖα διὰ ὑελίνων πωμάτων ἀκριβῶς ἐπιπωματισμένα. Ὅσα δὲ ἐξαλλοιοῦνται ὑπὸ τοῦ φωτός πρέπει νὰ φυλάσσωνται εἰς ὑέλινα δοχεῖα μελανὰ

ἢ μὲ μέλαν χρῶμα βεβαμμένα ἢ καὶ ἐξ ὀφιδιανοῦ λίθου κατεσκευασμένα, καὶ νὰ ἀποτίθενται εἰς σκοτεινὸν τόπον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐλληνικῆς Φαρμακοποιίας.

Σεράπια, ἐκλείγματα, ἐκχυλίσματα, ἀλοιφαὶ καὶ στερεὰ λιπαρὰ ἔλαια πρέπει νὰ φυλάσσωνται εἰς πορφυρὰ ἀγγεῖα, ἔχοντα πώματα ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης. Τὰ δὲ ξηρὰ καὶ μὴ διῶγραινό-
μενα ἄλατα τὰ ὄντα εἰς συγχὴν χρῆσιν, οἷον τὸ θεϊκόν καὶ νι-
τρικόν κάλιον καὶ τὰ τοιαῦτα, τὸ κόμμι, αἱ ῥητῖναι, τὰ λειο-
τριβημένα φυτὰ καὶ αἱ ἀρωματικαὶ στερεαὶ ὕλαι πρέπει νὰ δια-
τηρῶνται εἰς ξυλῖνας πιξίδας (ἀλλ' ὅχι εἰς κυτία), ἢ εἰς ξύλινα
συρτάρια, ἐπειδὴ οὕτω μὴ ἐπηρεαζόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός φυ-
λάττουν εἰς πλείονα χρόνον τὰς ἱαματικὰς δυνάμεις αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται δὲ αὐστηρῶς νὰ ᾖναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ συρτάριον
διακεχωρισμένον εἰς ὑποδιαίρέσεις διὰ διάφορα φάρμακα, ἢ
νὰ βέτωνται ἑτεροειδῆς ὕλαι εἰς τὸ αὐτὸ συρτάριον. Δὲν ἐπι-
τρέπεται ὡσαύτως νὰ φυλάσσωνται φάρμακα εἰς χαρτίνους σάκ-
κους ἢ εἰς μὴ καλῶς κεκλεισμένους κάδδους.

Τὰ δηλητήρια φάρμακα θέλουσι φυλάττεσθαι κατὰ τὸ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1835 Βασ. διάταγμα.

Ναρκοτικὰ ἢ ἄλλως πῶς δραστηρίως ἐνεργοῦντα ἱατρικὰ φυ-
τὰ, μὴ δυνάμενα ἔνεκα τῆς συγχῆς καὶ κατὰ μεγάλης δόσεις
χρήσεως αὐτῶν, νὰ ἀποτεθῶσιν εἰς τὸ ἰδιαιτέρον διὰ τὰ δηλη-
τήρια ταμεῖον, οἷον, τὰ φύλλα τοῦ ὀστυάμου, τοῦ κωνείου κτλ.
πρέπει νὰ φυλάσσωνται εἰς συρτάρια εὐρισκόμενα εἰς τὴν κατω-
τέραν σείραν τοῦ φαρμακείου καὶ καλυπτόμενα ἔνδον κατὰ τὴν
ἐνδὸν ἐπιφανείαν αὐτοῦ ὑπὸ ἰδιαιτέρου μέλανος καλύμματος.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκαστον ἀγγεῖον ἢ δοχεῖον ἐν γένει τοῦ φαρμακείου πρέπει νὰ φέρῃ γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ παρόντος λατινιστὶ μόνον τὸ ὄνο-
μα τοῦ ἐμπεριεχομένου φαρμάκου κατὰ τὴν ἐλληνικὴν Φαρ-
μακοποιάν.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ φάρμακα πρέπει νὰ ᾖναι κατατεταγμένα εἰς τὰ φαρμακο-
πωλεῖα ἐν πρώτοις κατὰ τὴν μορφήν αὐτῶν καὶ ἔπειτα κατ' ἄλ-
φάβητον.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς ἕκαστον φαρμακεῖον πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τὰ ἀναγ-
καϊότερα τοῦλάχιστον σκεύη. Τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ ἀκόλουθα·
πλάστιγγες ἀκριβεῖς διαφόρου μεγέθους, ἐξ ὧν αἱ μικρότεραι
πρέπει νὰ δεικνύωσι τὴν διαφορὰν καὶ μέχρις 1/8 τοῦ σιταρίου.
Τὰ καυκία τινῶν ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ᾖναι ἀργυρὰ ἢ κεράτινα,
ἐπειδὴ δὲν συγχωρεῖται νὰ ζυγίζωνται φάρμακα εἰς τὰ χαλκᾶ
ἢ ὀρειχάλκινα, εἰμὴ ὅταν ᾖναι ξηρὰ καὶ δὲν ἐπηρεάζωσι τὰ μέ-
ταλλα ταῦτα.

Τὰ σταθμὰ πρέπει νὰ ᾖναι ἀκριβεστάτα καὶ κατὰ τὸ βάρος
σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836 Βασ.
Διατάγματος. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ χρῆσις παντὸς ἄλλου σταθ-
μοῦ καθὼς καὶ ἡ τῶν σπερμάτων οἴτου ἢ κριθῆς, ἀντὶ τοῦ
σταθμοῦ τοῦ σιταρίου. Ἀναγκαῖα προσέτι σκεύη εἰς ἕκαστον
φαρμακεῖον εἶναι· εἶναι μηχαναὶ διὰ καταπότια, ὧν μία εἶναι
ἐκ ξύλου ἢ κέρατος· σπάθαι, κοχλιάρια ὀστῆϊνα, μέτρα ὑέλινα
ἢ κασσιτέρηνα διτρημένα ἀκριβῶς καὶ τὴν τοῦ ὕδατος εἰδικὴν
βαρύτητα καὶ ὄλμοι ἐκ σιδήρου, πορφύρας ἢ ὀφίτου λίθου. Διὰ
πολὺ δραστήρια δὲ καὶ διὰ πολὺσμα φάρμακα π. χ. δι' ἀρσε-
νικόν, ὑδραργύρου ἄχνην, μόσχον, καστόριον, σίλφιον καὶ καμ-
φουράν, πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ὄλμοι ἰδιαιτέροι φέροντες ἰδιαιτέ-
ρας ἐπιγραφάς.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τὸ ἀφεψητήριον ἑκάστου φαρμακείου πρέπει νὰ εὐρίσκων-
ται καλῶς κεκασσιτερωμένα ἀγγεῖα πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀφε-

ρημένοι πρόξενοι, υποπρόξενοι ή έμπορικοί πράκτορες ήθελον διαμένει, δύνανται να στερηθώσι του δικαιώματος του έκταλιν τὰ χρέη των κατά διαταγήν της προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ήτις θέλει γνωστοποιεί εις την έτέραν τούς ύπαγορεύσαντας την τοιαύτην απόφασιν της λόγους.

Έννοείται όμως ότι τὰ αρχεία και λοιπά σχέσιν έχοντα με τὰς υποθέσεις του προξενείου, έγγραφα, δέν θέλουν παντελώς εξερευνησθαι, αλλά θέλουν διατηρείσθαι επίμελως υπό την σφραγίδα των προξένων, υποπροξένων ή έμπορικων πρακτόρων και της αρχής του μέρους της διαμονής αυτών.

Άρθ. 6.

Εν περιπτώσει καθ' ήν πλοίον τι φέρων υπηκόους Σάξωνας, ή πραγματείας προερχομένης εκ της Σαξωνίας ήθελε ναυαγήσει, υποφέρει άλλην τινά βλάβην, ή ώθηθη εις τὰς ακτάς του Βασιλείου της Ελλάδος, θέλει χορηγηθῇ παρὰ των ελληνικών αρχών πᾶσα συνδρομή και αντίληψις εις τούς ναυαγήσαντας ή τρέχοντας κίνδυνον, και θέλουν τοίς προμηθευθῇ διαβατήρια διά να επανέλθουν εις την πατρίδα των. Αί διασωθείσαι του ναυαγίου πραγματείαι, ή τὸ προκύψαν εξ αυτών, εάν επωλήθησαν, θέλουν αποδίδεσθαι εις τούς κυρίους αυτών ή τούς συμμετόχους (ayant cause), εάν ζητηθώσιν εντός ενός έτους και μίως ήμέρας, επί τη άποτίσει των δια την ναυαγιαίρεσιν δαπανών εις τὰς όποιās ήθελον υποβάλλεσθαι εις τὰς αυτάς περιστάσεις και οι ίθαγενείς. Τα διασωθέντα αντικείμενα δέν θέλουν υποβάλλεσθαι εις πληρωμήν τινα δικαιωμάτων ειμή εν περιπτώσει καθ' ήν ήθελον διατεθῇ επομένως ταύτα προς κατανάλωσιν εντός του Βασιλείου της Ελλάδος.

Άρθ. 7.

Η παρούσα συνθήκη θέλει ισχύει δέκα έτη κατ' συνέχεται από της ήμέρας της ανταλλαγής των επικυρώσεων, και αν παρὰ της παρελεύσεως των εννέα πρώτων έτων θάτερον των ίδιων συνομολογούντων μερών δέν ήθελε αναγγείλει τῷ αλλοτρίῳ δι' επιστήμου δηλώσεώς του την περί παύσεως της Συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του, θέλει μείνει αυτή δι' εν προσέτι έτος υποχρεωτική, και ούτως εφεξής μέχρι της παρελεύσεως δώδεκα μηνών μετά την τοιαύτην δήλωσιν εις όποιανδήποτε εποχήν κᾶν ήθελε γίνει αυτή.

Άρθ. 8.

Η παρούσα συνθήκη θέλει επικυρωθῇ παρὰ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Ελλάδος και παρὰ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Σαξωνίας, και αι επικυρώσεις θέλουν ανταλλαχθῇ εις Αθήνας εν διαστήματι δύο μηνών ή και πρότερον ει δυνατόν.

Προς πίστωσην τούτων, άμφοτεροι οι πληρεξούσιοι των Ύψηλων συνομολογούντων μερών υπογράψαντες την Συνθήκην ταύτην επέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Εγένετο εις διπλούν εν Αθήναις και εν Δρέσδῃ την 12 (24) Μαΐου του χιλιοστού όκτακοσιοστού τεσσαρακοστού πρώτου έτους.

(Τ. Σ.)

Α ΠΑΪΚΟΣ.

(Τ. Σ.)

ΕΡΡΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΕ ΖΕΣΧΑΟΥ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν προς ούς τινας ανήκει ότι, θεωρήσαντες και εξευνήσαντες την μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Σαξωνίας έμπορικην Συνθήκην, κλεισθείσαν εν Δρέσδῃ την 12 (24) Μαΐου 1841 μεταξύ του ήμετέρου πληρεξουσίου και του

offensé, qui fera connaitre à l'autre ses motifs pour avoir agi ainsi.

Bien entendu cependant que les archives et documents relatifs aux affaires du Consulat seront à l'abri de toute recherche est devront être soigneusement conservés sous le scellé des Consuls, Vice-Consuls ou Agens commerciaux et de l'autorité de l'endroit.

Art. 6.

Dans le cas où quelque bâtiment, sur le quel seraient embarqués des sujets Saxons et qui serait chargé de marchandises provenant de la Saxe, aurait échoué, fait naufrage, ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination du royaume de la Grèce, il sera donné de la part des autorités grecques toute aide et assistance aux personnes naufragées, ou qui se trouveraient en danger, et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leurs patrie.

Les marchandises naufragées, ou leurs produits, si elles ont été vendues, seront restituées à leurs propriétaires ou ayant cause, si elles sont réclamées dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les nationaux dans les mêmes cas. Les articles sauvés ne seront assujettis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation dans les pays du royaume de la Grèce.

Art. 7.

Le présent Traité sera en vigueur pendant dix années, à partir du jour de l'échange des ratifications, et si avant l'expiration des neuf premières années, l'une ou l'autre des hautes parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre, par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, ce Traité restera obligatoire une année au delà, et ainsi de suite jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable notification à quelque époque qu'elle ait lieu.

Art. 8.

Le présent Traité sera ratifié par Sa Majesté le Roi de la Grèce et par S. M. le Roi de Saxe, et leurs ratifications en seront échangées dans l'espace de deux mois, ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les plenipotentiaires respectifs des hautes parties contractantes ont signé le présent Traité et y ont apposé leur sceau.

Fait en Duplicata à Athènes et à Drest ce 12 (24) Mai 1841

(L. S.) ANDRONIC PAICOS.

(L. S.) HENRI ANTONIE DE ZESCAU.

NOUS OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRECE

Savoir faisons.

Ayant vu et examiné le traité de commerce entre les Royaumes de Grèce et de Saxe, conclu à Dresde le 12 (24) Mai 1841 entre Notre plenipotentiaire et celui de Sa Majesté le Roi de Saxe, le quel traité, en huit articles, commence par ces mots:

« Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi de Saxe, également animés du désir sincère de maintenir les

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

καὶ δὲν φθάνουσιν εἰς τὸ ποσὸν, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ εἰρημένου Νόμου, πρὸς πραγματικὴν σύστασιν καὶ ἐναρξιν τοῦ καταστήματος τούτου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς προτάσεις κεφαλαιούχων τινῶν, οἵτινες ἐξέφρασαν τὴν προθυμίαν τοῦ νὰ γένωσι μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς, ὅταν ὅροι τινὲς τοῦ καταστατικοῦ Νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς τροποποιηθῶσι, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐναρξιν τῆς Τραπεζῆς, διὰ παραδοχῆς μέτρων συμβιβάζοντων ἐτι μᾶλλον τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων μὲ τὰ τῶν δανειζομένων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς·
Ἡ Τράπεζα θεωρεῖται ὡς συστημένη ἅμα ἐγγραφῶσι μέτοχοι δι' ἑν ἑκατομμύριον καὶ πεντακοσίας χιλιάδας δραχμᾶς.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον 9 ὡς ἀκολουθῶς·

Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς θέλουν εἶσθαι αἱ ἐξῆς·

α'. Θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ, καὶ

β'. Θέλει ἐνεργεῖ προεξοφλήσεις.

Ἐκ τοῦ ὅλικου χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς, τὰ μὲν δύο τρίτα θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δάνεια, τὸ δὲ ἓν τρίτον εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δάνεια καὶ εἰς προεξοφλήσεις.

Ὅσακις ὅμως μένει ἐκ τοῦ δι' ὑποθήκης ὠρισμένου κεφαλαίου ποσὸν τι διαθέσιμον, δύναται ἡ τράπεζα νὰ τὸ μεταγυρισθῇ εἰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας καὶ εἰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ δάνεια προσωρινῶς, μέχρις οὗ παρουσιασθῶσιν αἰτήσεις δι' ὑποθήκας, ὅτε ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῶν συναλλαγματικῶν, ἢ τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, τὰ ἀναγκαιοῦντα κεφάλαια θέλουν μεταδίδειν εἰς τὸν κύριον διορισμὸν τῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἄρθρον 11 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς·

Ἡ Τράπεζα θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, νομίσματα, τὰ ὅποια δύνανται κατὰ τὸν νόμον νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῶν δανείων ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων.

Ἡ δΟΣΟΛΗΨΙΑ τῆς Τραπεζῆς θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σημερινῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, κατὰ τὸ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833 Β. Διάταγμα.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἄρθρον 15 ὡς ἀκολουθῶς·

Ἡ Τράπεζα θέλει δανεῖζει εἰς τοὺς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δανειζομένους διὰ χρεωλυσίῳ μόνον, ὁ δὲ προσδιορισθὸς χρόνος πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους δύναται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ δανειζομένου νὰ ἐπεκτείνεται καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς διαλύσεως τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἄρθρον 16 ὡς ἐφεξῆς·

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, συμφωνήσας κατὰ πρῶτον νὰ ἀποσβέσῃ τὸ χρέος διὰ μακροπροθέσμου χρεωλυσίῳ, θελήσῃ νὰ τὸ ἀποπληρώσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας ὁλόκληρον, ἢ κατὰ μέρος, δύναται νὰ τὸ κάμῃ, εἰδοποιῶν τὴν Τράπεζαν περὶ τούτου τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθ. 6.

Τὸ ἄρθρον 19 ὡς ἐφεξῆς·

Ἡ Τράπεζα, ὡς ἐνεργοῦσα καὶ προεξοφλήσεις, ἔχει τὸ δι-

καίωμα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ νὰ ἐκδώσῃ Τραπεζικὰ γραμμάτια, πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur), τῶν ὁποίων ὅμως τὸ ποσὸν (ἢ ὀνομαστικὴ ἀξία) δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἐκδιδόμενων γραμματίων θέλει φυλάττει ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς ἐναποθεθειμένα, διὰ μὲν τὸ ἐν τέταρτον αὐτῶν, ἱπὴν τοῦλάχιστον ποσότητα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, διὰ δὲ τὰ τρία τέταρτα, ὁμολογίας ὑποθηκῶν, παριστώσας διπλασίαν ἀξίαν τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀσφαλίσωσι.

Ἄρθ. 7.

Τὸ ἄρθρον 20 ὡς ἀκολουθῶς·

Τὰ Τραπεζικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ ἐκφράζεται εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα, καὶ τῶν ὁποίων ἕκαστον δὲν δύναται νὰ παριστᾷ μικροτέραν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν 25 δραχμῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναγκαστικὴν συναλλαγὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἰδιώτας· ἐπομένως ἡ Τράπεζα καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς χρεωστοῦν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσις τῶν, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως καὶ ἀνεῦ ἀντιρρήσεως μὲ νομίμως κυκλοφοροῦντα νομίσματα. Τὰ ταμεία ὅμως τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ δέχωνται, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν, ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὰς παρὰ τῶν ἰδιωτῶν πρὸς αὐτὰ γενομένας πληρωμᾶς.

Τὰ γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἔχουν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα κυκλοφορίας ἐπὶ 25 ἔτη ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ κατάστημα ἢ τὰ ὑποκαταστήματά της.

Ἄρθ. 8.

Τὸ ἄρθρον 29 ὡς ἐφεξῆς·

Ἡ Διευθύνσις τῆς Τραπεζῆς ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ καθ' ἐπιμέλειαν ἰσολογισμὸν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, δημοσιεύουσα αὐτὸν ταῦτοχρόνως διὰ τῶν ἐφημερίδων πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν μετόχων.

Ἄρθρ. 9.

(Ἄρθρον πρόσθετον.)

Τὸ εἰς τοὺς μετόχους ὀφειλόμενον μέροςμα δὲν ὑπόκειται εἰς συντηρητικὴν κατάσχесιν.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ μαρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΕΑΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ,
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τροπολογιῶν τινῶν εἰς τὸν ἀπὸ 8 (20)
Ἀπριλίου τ. ε. Κανονισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁρμώμενοι ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἐν μέροςι τροπολογίαν τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργ-

μέχρι της εποχής, καθ' ἣν ἡ τράπεζα θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας της. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἂν μείνουν μετοχαὶ διαθέσιμοι, ἡ διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς δύναται νὰ τὰς ἐκποιῇ καὶ ὑπεράνω τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των κατὰ λόγον τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης χρηματιστήρια.

Ἄρθ. 11.

Ὅσοι γένωσι μέτοχοι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς τραπεζῆς, λαμβάνοντες τὰς ἐκ τῶν πεντακισχιλίων μετοχῶν διαθεσίμους ἔτι, θέλουν ἔχει ἐπίσης δικαίωμα εἰς τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ἐτησίου μερίσματος, προπληρόντες ποσόν τι ἴσον μὲ τὸ μέρος τοῦ μερίσματος, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ εἰς τοὺς παρελθόντας τῆς τρεχούσης χρήσεως μῆνας, καθ' οὓς δὲν εἶχον ἀλλέως δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος τι.

Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς θέλει ὀρίζει ἐκάστοτε τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ὁφείλουν οὗτοι ἐπίσης νὰ καταθέτωσι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς τραπεζῆς τοσοῦτον ποσὸν διὰ τὸ ὑπάρχον τυχόν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ὅσον ἤθελε λάβει ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος τῶν προὑπορχόντων μετόχων, ἂν ἤθελε μοιρασθῇ μετὰ τὸν αὐτὸν, τὸ ἐνυπάρχον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθ. 12.

Ὅταν συμπληρωθῶσι δύο ἑκατομμυρίων καὶ ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἐγγραφαί, ἡ προετοιμαστικὴ τῆς τραπεζῆς ἐπιτροπὴ θέλει συγκαλέσει διὰ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων ἐφημερίδων τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ψήφου μετόχους, διὰ νὰ ἐλθῶσι εἰς Ἀθήνας ἐντὸς δύο μηνῶν εἰς πρώτην γενικὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 13.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς πεντήκοντα μεγαλύτερους μετόχους, παρευρισκομένους εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως, ἢ τακτικῶς ἀντιπροσωπευομένους παρ' ἄλλου μετόχων ἢ καὶ μὴ μετόχων, χωρὶς ὅμως εἰς καὶ ὁ αὐτὸς νὰ δύναται ν' ἀντιπροσωπεύῃ πλέον τῶν τριῶν μετόχων. Ἐκαστὸς μέτοχος ἔχει μίαν ψήφον μόνον, οἱ δὲ ἀντιπροσωπεύοντες ἑτέρους, θέλουν ἔχει τόσας ψήφους, ὅσοι εἶναι οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου μέτοχοι, τοὺς ὁποῖους ἀντιπροσωπεύουν.

Ἄρθ. 14.

Εἴαν εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν δὲν συνέλθῃ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς διὰ ν' ἀπαρτισθῶσι αἱ πεντήκοντα ψήφοι, ἡ συνέλευσις ἀναβάλλεται δι' ὀκτὼ ἡμέρας. Εἴαν δὲ καὶ εἰς τὴν δευτέραν προθεσμίαν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς δὲν ᾖ πληρὺς, ἡ συνέλευσις τότε συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς παρόντας μετόχους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀπόντων καὶ ὀλιγώτεροι τῶν πεντήκοντα ἂν ᾧσιν.

Ἄρθ. 15.

Μεταξὺ δύο ἢ καὶ πλειόνων συμμετόχων ἐχόντων τὸ αὐτὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν, ὁ κλῆρος ἀποφασίζει περὶ προτιμῆσεως, ὡς αἱ δὲν δύνανται ὅλοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 16.

Ὅσοι τῶν μετόχων κατέχουσιν ἀνωνύμους μετοχὰς καὶ θέλουν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς τραπεζῆς εἴτε προσωπικῶς, εἴτε διὰ τοῦ πληρεξουσίου των, ὀφείλουν νὰ παρακαταθέσωσι ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς συνελεύσεως, ἐπὶ ἀποδείξει, οἱ μὲν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος διαμένοντες εἰς τὴν τράπεζαν, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὄντες εἰς τινὰ τῶν ἑλληνικῶν Πρεσβειῶν ἢ Προξενείων τὰς ἀνωνύμους μετοχὰς των, ὑποσχόμενοι νὰ μὴ τὰς λάβωσι πρὶν τῆς διαλύσεως τῆς συνελεύσεως τῆς ἑλληνικῆς τραπεζῆς. Ὁ ἑλληνικὸς Πρέσβης ἢ

Πρόξενος, λαμβάνων τὰς μετοχὰς ταύτας ἐκδίδει ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς των, διαβεβαιῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι θέλει φυλάττει τὴν παρακαταθήκην ἐωσότου ὁ μέτοχος ἀποδείξει εἰς αὐτὸν διὰ τινος ἀποδεικτικοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς τραπεζῆς, ὅτι ἡ συνέλευσις ἔδωκε πέρας εἰς τὰς ἐργασίας της. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ Πρέσβους ἢ τοῦ Προξένου χρησιμεύει εἰς τοὺς κατέχοντας ἀνωνύμους μετοχὰς, ὡς εἰσητηριον εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 17.

Τὰ καθήκοντα τῆς γενικῆς συνελεύσεως εἶναι τὰ ἀκόλουθα·

α. Νὰ διορίζῃ πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν της μεταξὺ τῶν μελῶν της τὸν Πρόεδρόν της κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν καὶ τοὺς ἀναγκαίους γραμματεῖς, καὶ συντάττῃ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν τῶν συνεδριάσεών της.

β. Νὰ προσδιορίζῃ τὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν, τὸ ὁποῖον ὁ διευθυντὴς, ὑποδιευθυντὴς καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς Τραπεζῆς ὀφείλουν νὰ ἔχωσι, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των·

γ. Νὰ ἐκλέγῃ τὰ εἰρημένα μέλη τῆς διευθύνσεως·

δ. Νὰ κανονίζῃ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν·

ε. Νὰ προσδιορίζῃ τὴν τυχόν δοθησομένην ἀντιμισθίαν αὐτῶν, καὶ ἐγκρίνῃ τὰς ἀναγκαίαις πιστώσεις διὰ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς Τραπεζῆς ἐξόδα·

ζ. Νὰ διασκέπτεται περὶ ἀντικειμένων καὶ διατάξεων, αἵτινες ἀφορῶσι τὴν προόδον τοῦ καπιταλισμοῦ·

η. Ν' ἀκροάζεται τὰς ἐτήσιους ἐκθέσεις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς·

θ. Νὰ προσδιορίζῃ τὴν χρῆσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ τὴν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ δοθητομένου εἰς ἕκαστον ἄτομον δανείου·

ι. Ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπαυξήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς, ἢ νέων ἐπιχειρήσεων, περὶ ὧν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐγκρίσις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθ. 18.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις θέλει συνέρχεσθαι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐποχὴν προσδιορισθεῖσαν ἀπὸ τὴν πρώτην ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 διαλαμβανομένην συνέλευσιν, ἐκτάκτως δὲ θέλει συνέρχεσθαι·

α. Ὅσάκις μέτοχοι πεντακοσίων τοῦλάχιστον μετοχῶν, ἀπαιτήσωσιν ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπεζῆς τὴν ἐκτακτον συγκαλέσιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως, διὰ νὰ καθυποβάλωσι προτάσεις ἢ παρατηρήσεις, ἀφορώσας τὸ ὄφελος τῆς Τραπεζῆς·

β. Ὅσάκις ὁ διευθυντὴς αὐτῆς θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ

γ. Δι' ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθ. 19.

Δύω μῆνας πρὸ πάσης ἐκτάκτου συνελεύσεως, ἡ διεύθυνσις ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τοὺς συμμετόχους, διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ξένων ἐφημερίδων.

Ἄρθ. 20.

Ὁ διευθυντὴς, ὁ ὑποδιευθυντὴς καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς Τραπεζῆς ἐκλέγονται διαδοχικῶς καὶ διὰ ψηφοδελτίων κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου μελῶν. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτούμενη ἀπόλυτος πλειονοψηφία, γίνεται καὶ δευτέρα ψηφοφορία, ἀλλ' ἐὰν καὶ μετὰ ταύτην δὲν προκύψῃ, ἡ ψηφοφορία, τότε περιορίζεται μετὰ τῶν δύο ὑποψηφίων, τῶν λαβόντων τὰς περισσοτέρας ψήφους.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθ. 21.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς συγκροτεῖται ἐξ ἐνὸς διευθυντοῦ,

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1840 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Τ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείας,

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρα-
τείας,

Ἀπεφασίζαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1840 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι
εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

α.) Ὁ ἔγγειος φόρος·

10 0/0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτητῶν,
ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικοἰδιοκτητῶν κτημάτων·

Ἐν λεπτόν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα στα-
φύλια·

β.) Ἡ ἐπικαρπία·

15 0/0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν
κτημάτων, τῶν ἀμπελῶν, σταφιδάμπελων, ἐλαιοδένδρων, μω-
ρεῶν καὶ ὄπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνι-
κῇ γῇ ἢ ἀνεῷ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 0/0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελώνων,
σταφιδάμπελων, μωρεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὄπωροφόρων δέν-
δρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφ' οὗ
ἐγκαταλείφθησαν ἑκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοῦς σημερινοῦς αὐτῶν
διακαταχοῦς χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 0/0 Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελῶν,
σταφιδάμπελων, ὄπωροφόρων δένδρων κτλ, ὅσα ἐφυτεύθησαν με-
τὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρ-
ξιν τοῦ ὑπερ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῇ γῇ με ἀδειαν τῆς
Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τὴν ὁκάν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἀνεῷ ἀδείας τῆς
Κυβερνήσεως φυτευθειῶν ἀμπελῶν, καὶ τῶν ὧν καλλιερ-
γοῦνται ἀνεῷ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύ-
σωσιν εἰς βρώσιν.

Ἐν λεπτόν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύ-
λια τῶν ἐθνικοἰδιοκτητῶν ἀμπελῶν.

Ἄρθ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρήτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχω-
ρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκειν-
ται, ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κανονοῦ δικαϊώματος, λό-
γω ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ
ἐγγράφου.

Ἄρθ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0/0 τῶν διὰ προικοδοτήσεως
ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις,
κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νό-
μου, καὶ εἰς τὰς ὠρισμένας προθεσμίας· μόνον οἱ προτιμήσαντες
τὴν εἰς εἶδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν
εἰς εἶδη κατὰ τὸ ἄρθρον 1. Στοιχ. Α'.

Ἄρθ. 4.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμ-
βολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώ-

Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον, ἢ
εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ
ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατὰ τὴν
δι' ἐκτιμητῶν δηλωθησομένην τρέχουσαν τιμὴν τοῦ μούστου εἰς
τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται. Ὅφειλε δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς, κατὰ
πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῇ
ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ μούστος εὐρίσκεται ἐντὸς ληνῶν,
ἢ δέκα ἡμερῶν, ὅταν εὐρίσκεται ἐντὸς κάδδων, διὰ νὰ μετρήσῃ
καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δὲ
νατὰ νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον εἰς βουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἐν χωρίον εἰς
ἄλλο, πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικια-
στοῦ τοῦ χωρίου, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπε-
λῶν, κατ' ἐκτίμησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ
πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος
ἀπόδειξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέν-
των σταφυλίων.

(Ἄρθρον 37 τοῦ Νόμου.)

10. Ἄμα προσδιορισθὲν τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, σημειοῦται ὁλο-
γράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπο-
γράφεται εἰς τὸ στελεχος ἐνὸς διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὅποιον
κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας, ἢ ἀποποιή-
σεως τοῦ φορολογουμένου, υπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρ-
τυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξα-
κριβώσωσι τὸ σημειωθησόμενον ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποστέλλει
τὸ διπλότυπον, καὶ, ἀφ' οὗ τὸ υπογράψῃ τὸ ἐγγχειρίζει εἰς τὸν
φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου, ὁ ἐνοικια-
στὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ
μεινόντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτην ἐγ-
γραφὴν.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βι-
βλίων εἰς τὸν ἀρμοδίον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου
τοῦ ἐρχομένου ἔτους ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ 500 ἕως 3000
δραχμῶν.

« Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ ὅταν
» παραδώσωσι τὰ βιβλία ἐλλειπῇ, καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον,
ἢ ἀτάκτως κατεστρωμένα ».

ΤΜΗΜΑ Β'.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους νὰ λάβουν μέρος εἰς
τὰς ἐνοικιάσεις τῶν δημοσίων ἐν γένει προσόδων, εἴτε ὡς ἐνοι-
κιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, ἢ ὡς συνεταῖροι αὐ-
τῶν. Ὅστις δὲ ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ λαμβάνων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον
μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς χρη-
ματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 ἕως 1000 δραχμῶν καὶ θέλει γίνεσθαι
ἐκπτώτος τῆς θέσεώς του, καὶ στερεῖσθαι διὰ τρεῖς ὁλοκλήρους
περιόδους τοῦ δικαϊώματος τοῦ διορισμοῦ του εἰς παρομοίαν
θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

12. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπι-
κρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΣΣ,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Α. Ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Μαρτίου 1838 συγχωρούμενος συμφηφισμὸς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ μὲ τὰ φαλαγγιτικὰ γραμμάτια, ὅσα ἐξεδόθησαν πρὶν τῆς εἰρημένης ἐποχῆς.

Β. Εἰς συμφηφισμὸν ὑπάγονται καὶ τὰ πρὸ τῆς παραλαβῆς τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων ἀγορασθέντα κτήματα, ἅτινα μετὰ τὴν 4 (16) Μαρτίου 1838 ἡγοράσθησαν ἢ θέλουν ἀγορασθῇ παρὰ τῶν φαλαγγιτῶν.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Νοεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τῆς ἐργολαβίας τῶν ταχυδρομικῶν ἵππων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ διὰ μειοδοτήσεως ἐνεργουμένη γενικὴ ἐργολαβία τῆς μετακομίσεως τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων, τῶν περιεχόντων τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καταργεῖται διὰ τὸ 1842· ἡ δὲ μίσθωσις τῶν ταχυδρόμων διὰ τὸ ῥηθὲν ἔως ἀνατίθεται εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων.

2. Διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρόμων, διορίζονται δύο ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἐδρεύοντες ὁ μὲν εἰς Ἀθήνας, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν Τρίπολιν, ὑπαγόμενοι ἀμφοτέρω εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου καὶ δίδουν τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας.

3. Διὰ μισθὸν καὶ ἐξόδα περιοδείας προσδιορίζονται τοῦ μὲν ἐδρεύοντος εἰς Ἀθήνας ὑπαλλήλου δραχμαὶ τριακοσίας τριάκοντα (330) κατὰ μῆνα, τοῦ δὲ εἰς Τρίπολιν δραχμαὶ ἑκατὸν πεσσαράκοντα (140).

4. Οἱ ἀνώτεροι δύο ὑπάλληλοι, ὀφείλουν κατὰ τὴν 20 τοῦ πρέχοντος νὰ περιοδεύσουν δι' ἰδίων τῶν ἐξόδων, ὁ μὲν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ὁ δὲ κατὰ τὴν Πελοπόννησον, διὰ νὰ κλείσουν συμφωνίαν μὲ τοὺς ταχυδρόμους ἐνεργουμένης δημοπρασίας κατὰ τὰς δοθησομένας ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας ἑα μέρους τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ σύμπραξιν τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν καὶ ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ὑπὸ τῶν δημάρχων, ἐπιφυλαττομένης πάντοτε τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων.

5. Ἐκαστος ταχυδρόμος, ἅμα ἤθελε συμφωνήσῃ μετὰ τῆς Γενικ. Διευθύνσεως, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἢ ἀπώλειαν πραγμάτων

ἀξίας κλ. ἐμπιστευθέντων εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καὶ τελευταῖον θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

6. Οἱ μισθοὶ τῶν ταχυδρόμων πληρόνται ἐπὶ ἀποδείξει τὴν 20 ἐκάστου μηνὸς παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως, ἀπὸ τοῦ κεφάλαιον Γ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία, ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς ἡμᾶς ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς 6. συνεδριάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἀκολουθῶς.

α. Νὰ προσκληθοῦν τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μέλη νὰ καταθέσωσι τὰ κεφάλαιά των, ἂν θέλουν, καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.

β. Ἄν συναχθοῦν ἱκανὰ χρήματα διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Τραπεζῆς, θέλει γίνῃ ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς, τὸ βραδύτερον τὴν α. Ἰανουαρίου 1842 καὶ οἱ μετὰ τὴν λήξιν τῶν τριῶν μηνῶν πληρώσαντες τὰ χρήματά των θέλουν πληρώσει τὸ ἀνάλογόν των εἰς τὰ γενόμενα κέρδη ἐν τῷ διαστήματι μεταξὺ τῆς ἐναρξεως τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς των, ὥστε ὅλα τὰ γραμμάτια νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τῆς α. Ἰανουαρίου 1842.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἐγκρίνομεν τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς συνελεύσεως, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐξῆς τελευταίας φράσεως « τῆς α. Ἰανουαρίου 1842 » ἥτις ἀκολουθεῖ τὰς λέξεις « τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ».

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν, ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Νοεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

εἰς αὐτὸν καὶ ἐξ ἑκατάδρας δραχμὰς κατ' ἔτος περιπλέον δι' ἑξοδα παραστάσεως· ἀναθέτομεν δὲ εἰς αὐτὸν συγχρόνως καὶ τὴν προεδρίαν, ἐν τῷ Ἰπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὡς ἂν καὶ ἡμεῖς δὲν παρευρισκώμεθα ἐν αὐτῷ.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10(22) Φεβρουαρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3—4—5 (παρελείφθησαν.)

Ἀριθ. 6.

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμη τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν·

1. Συνιστᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐν εἴδει ἀνωνύμου ἐταιρίας, ἥτις δύναται νὰ ἔχῃ καταστήματα καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους.

2. Τὰ κεφάλαια τῆς τραπεζῆς ὁρίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς πέντε ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια ὅμως δύναται νὰ ἐπαυξηθῶσιν, ἔὰν αἱ ἀνάγκαι τοῦ τόπου τὸ απαιτήσουν, καὶ ληφθῇ πρὸς τοῦτο ἡ συγκατάθεσις τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

3. Τὰ κεφάλαια τῆς τραπεζῆς διαιροῦνται εἰς πέντε χιλιάδας μετοχὰς, ἀνὰ χιλιάς δραχμὰς ἑκάστη. Ἐκάστη δὲ μετοχὴ δύναται κατ' αἵτησιν τῶν μελλόντων νὰ γίνωσι μέτοχοι, νὰ διαιρεθῇ εἰς τὸ ἥμισυ ἢ τὸ τέταρτον τῆς μετοχῆς.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει τοῦλάχιστον χιλιάς ὀλοκλήρους μετοχὰς· τῶν λοιπῶν μερίδων δύναται νὰ γένωσι μέτοχοι ἀδιαφόρως Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαποί.

4. Ἐκάστη μετοχὴ θέλει ἐκδίδεσθαι εἴτε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ λαμβάνοντος αὐτὴν μετόχου, εἴτε ἀνωνύμως (au porteur) κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τοῦ μετόχου.

5. Ἡ τράπεζα θεωρεῖται ὡς συστημένη, ἅμα ἐγγραφῶσι μέτοχοι διὰ δύο ἑκατομμύρια καὶ ἑξακοσίας χιλιάδας δραχμὰς.

ΜΕΡΟΣ Β'.

6. Ἡ ὁρὰς τῶν μετόχων τῆς τραπεζῆς ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις συνερχομένην γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Εἰς τὸν ἐκδοθησόμενον κανονισμόν θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μετόχων, ὅστις θέλει ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁμάδα ταύτην.

7. Ἡ διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

8. Διὰ νὰ μὴν ἀπομακρύνεται ἡ διεύθυνσις τῆς τραπεζῆς

ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῆς, διορίζεται παρ' ἡμῶν ἐπίτροπος Βασιλικός, ὅστις ὑπὸ τὸν ὄρον πληρεστάτης ἐχεμυθίας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάζῃ ὅλα τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ τὰ ταμεία τὴν τραπεζῆς, καὶ νὰ παρευρίσκει εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς διευθύνσεως καὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς κατάστασιν, καὶ ἐν γένει νὰ πληροφορῇται ἂν αἱ πράξεις τῆς ᾗναι σύμφωνα μετὰ τὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμοὺς.

Οὗτος ὀφείλει ἰδίως ἐπὶ εἰδικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἐκδοσιν τῶν τραπεζητικῶν γραμματίων, τὰ ὅποια ἐπὶ τούτου θέλει προσυπογράφει πρὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

Εἰς περιστάσιν παρεκτροπῶν ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ κάμνῃ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν διεύθυνσιν, καὶ ἂν αὕτη δὲν τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν, θέλει ἀναφέρεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τούτου.

Ἐωσὺ δὲ αὕτη ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀμφισβητήσεως, θέλει ἀναβάλλεσθαι ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ· ἀλλ' ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπαντήσῃ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἡ τράπεζα δύναται νὰ τὸ ἐνεργήσῃ.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

9. Αἱ ἐργασίαι τῆς τραπεζῆς θέλουν εἶσθαι αἱ ἑξῆς·

1) Θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ, καὶ

2) Θέλει ἐνεργεῖ προεξοφλήσεις.

10. Πᾶσα ἄλλη ἐπιχείρησις τῆς τραπεζῆς, μὴ ἐνδιαλαμβανομένη εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, ἀπαγορεύεται. Δύναται μοι λαμβάνειν ἡ τράπεζα, προϊόντες τοῦ χρόνου, νὰ ἀναλάβῃ, τῇ συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καὶ νέας ἐπιχειρήσεις.

ΤΜΗΜΑ 1.

11. Ἡ τράπεζα θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου νομίσματα, τὰ ὅποια δύναται κατὰ τὸν Νόμον νὰ κυκλοφορῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὰ δοθησόμενα ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ κεφάλαια θέλουν εἶσθαι τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς τραπεζῆς. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὅρου, τοῦ δοθησόμενου εἰς ἕκαστον ἄτομον δανείου, ἀνήκει εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ δάνεια θέλουν δίδεσθαι καὶ ἐπιστρέφεσθαι, καθὼς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν, λογιζομένης τῆς δραχμῆς κατὰ τὴν καθαρὰν ἐσωτερικὴν τῆς ἀξίαν τὴν ὁποίαν εἶχεν ὅταν ἔγινε τὸ δάνειον.

12. Οἱ ἐτήσιοι τόκοι τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, πληρωτέοι κατ' ἔτος, δὲν θέλουν ποτὲ ὑπερβαίνει τὰ 10 τοῖς 0/0.

13. Ἡ τράπεζα δὲν θέλει δανεῖζει, οὔτε πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ὑποθηκευμένου κτήματος, οὔτε πλέον τῶν ὀκτὼ δεκάτων τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχύρου.

Ἡ δὲ τῶν πραγμάτων τούτων ἀξία θέλει προσδιορίζεσθαι ἀπὸ ἐκτιμητὰς, διοριζομένους ἀπὸ τὴν τράπεζαν, οἵτινες εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐκτιμήσεώς των, χρεωστοῦν ν' ἀκολουθοῦν τὰς ἐκδοθησόμενας συγχρόνως μετὰ τὸν γενικὸν κανονισμόν τῆς τραπεζῆς περὶ τούτου ὁδηγίας.

Τὰ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τὰ πρὸς ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης ἑξοδα θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ δανειζομένου.

14. Ἄν ἡ ἀξία τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἐπαυξήσῃ μετὰ τὸ πρῶτον δάνειον, ἡ τράπεζα δύναται νὰ δώσῃ καὶ νέον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, φυλαττομένων τῶν ὄρων τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ.

15. Οἱ δανειζόμενοι δύναται κατὰ τὴν ἀρέσκειάν των, νὰ

συνομολογουσών δυνάμεων ήθελε ναυαγήσει, ή ήθελεν υποφέρει άλλην τινά βλάβην ή ήθελεν ώθηθή εις τας άκτας της έτέρας επικρατείας, θέλει χρηγηθή πάσα συνδρομή και αντίληψις εις τούς ναυαγήσαντας ή τρέχοντας κίνδυνον, θέλουν προσφερθή αι επιτόπιοι άρχαι προς αυτούς, ως προς τούς ίθαγενείς, και θέλουν αις χρηγηθή διαβατήρια διά να επιτρέψωσιν εις την πατριδα των. Τα παθόντα τό ναυάγιον πλοία και αι πραγματείαι, ή τό προκύψαν εξ αυτών, εάν επωλεσθωσαν, θέλουν αποδίδεσθαι εις τούς κυρίους αυτών ή τούς συμμετόχους (ayant cause), εάν ζητηθώσιν εντός ενός έτους και μιας ήμέρας, επί ή αποτίσει των διά την ναυαγιαίρεσιν δαπανών, εις τας οποίας θέλουν υποβάλλεσθαι εις τας αὐτάς περιστάσεις και τά επιχώρια πλοία, και αι επί των ναυαγιαίρεσεων εργολαβίαι δέν δύνανται να επιβάλλωσι την ύπηρεσίαν των, ειμή εις τας αὐτάς περιστάσεις και μετά την πρέλευσιν των αυτών προθεσμιών, καθ' ός ήθελε προσφέρεσθαι ή ύπηρεσία των εις τούς κυβερνήτας και τά πληρώματα των έγχωρίων πλοίων. Άλλως τε έκάτεραι αι κυβερνήσεις θέλουν επαγρυπνεύει όπως αι εργολαβίαι αύται απέχωσι πάσης άδικου παρενοχλήσεως ή αυθαίρετων πράξεων. Τα διασωθέντα αντικείμενα δέν θέλουν υποβάλλεσθαι εις πληρωμήν τινά δικαιωμάτων, ειμή εν περιπτώσει καθ' ήν ήθελον διατεθῇ έπομένως ταύτα προς κατανάλωσιν του τόπου ένθα συνέβη τό ναυάγιον έκείνα των αντικειμένων τούτων, των ήτοιών ή εισαγωγή ήθελεν εἶσθαι άπηγορευμένη, πρέπει να εξαχθώσιν εκ νέου εκτός μόνον αν είχαν εξαχθῇ του Βασιλείου, και εις τοιαύτην περιστασιν ή ταυτότης αυτών ήθελεν αποδειχθῇ. Εις πῶσαν εν τοσούτω περίστασιν τά άρμενα του ναυαγιαίου πλοίου δέν θέλουν υποβάλλεσθαι εις κανέν δικαίωμα πείρας.

Άρθ. 19.

Τα έγκληματα συνομολογούντα μέγα σημασία να μὴ δέχωνται πείρας εις τινά λιμένας μόνον (ports of refuge) ή άποφυλάκισιν εις τας έπικρατείας των, και να υποβάλλωσιν εις τας των νόμων αυτών πείρας πῶς πάντας τούς επί πειρατεία έγνωσμένους και πάντας τούς εις τας έπικρατείας αυτών κατοικοῦντας, όσοι εξαλεγχθώσι συναίτιοι των τοιούτων ή συνεννοούμενοι μετ αυτών.

Όσα πλοία και φορτία ανήκοντα εις υπηκόους έκατέρων των συνομολογουσών δυνάμεων συλλαβώσιν οι πειραταί και φέρωσιν εις τούς λιμένας μιας των δυο έπικρατειών, θέλουν αποδίδεσθαι εις τούς ιδιοκτήτας των, ή εις τούς προστηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίου των, εάν αποδείξουν την ταυτότητα της ιδιοκτησίας. Η αποδότης αύτη θέλει γίνεσθαι και αν τό ζητούμενον πράγμα εύρίσκεται εις τρίτου χείρας. Απαιτείται δέ μόνον ν' αποδειχθῇ ότι ο αποκτήσας αύτο έγίνωσκεν ή ήδυνάτο να γνωσῇ ότι τό περί ου ο λόγος πράγμα προήρχετο εκ πειρατείας.

Άρθ. 20.

Συμφωνείται ότι τά πλοία τά εκ της έπικρατείας του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Ελλάδος φθάνοντα εις ένα των λιμένων του Βελγίου, ή τά εξ ενός λιμένος της έπικρατείας του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως των Βέλγων εις λιμένα τινά της Ελλάδος και τά όποια ήθελον εἶσθαι προκηθευμένα από υγειονομικήν πιστοποίησιν εκδοθεμένην υπό του επ' αυτω αρμοδίου υπαλλήλου του λιμένος όθεν εξέπλευσαν τά περί των ο λόγος πλοία, και βεβαιώσαν ότι ουδεμία κολλητική ή λοιμική νόσος ύπρχεν εις τον ρηθέντα λιμένα, δέν θέλουν υποβάλλεσθαι εις άλλην καθαρίσιν, ειμή εις την απαιτούμενην διά την επίσκεψιν του επ' της υγείας του λιμένος, όπου ήθελεν προσηρμοσθῇ, μετά την όποιαν επίσκεψιν θέλει επιτραπῇ εις αυτά να εισέλθωσιν άμέσως, και αποβιβάτωσι τά φορτία των.

Art. 18.

Dans le cas où quelque bâtiment de l'une des hautes parties contractantes aura échoué, fait naufrage ou souffert quelque autre dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute aide et assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger; elles seront traitées à l'égal des nationaux et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patrie. — Les bâtimens et les marchandises naufragés, ou leurs produits, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause, s'ils sont réclamés dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans le mêmes cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leurs servires que dans le mêmes cas, et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages nationaux. Les gouvernemens respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexations ou d'actes arbitraires. Les articles sauvés ne seront assujettis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation dans les pays où le naufrage a eu lieu. Ceux de ces articles dont l'importation sera prohibée devront être réexportés à l'étranger, ou ils n'aient été exportés du royaume et que dans ce cas l'identité en soit établie. En tout cas les agens du navire naufragé ne seront soumis à aucun

Art. 19.

Les hautes parties contractantes conviennent de ne pas recevoir les pirates dans aucun des ports, baies, ancrages de leurs états et d'appliquer l'entière rigueur des lois contre toutes les personnes connues pour être pirates, et contre tous les individus résidant dans leurs états qui seraient convaincus de connivence ou complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appartenant à des sujets des hautes parties contractantes que les pirates prendraient et conduiraient dans les ports de l'un ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs dûment autorisés s'ils prouvent l'identité de la propriété, et la restitution aura lieu même quand l'article réclamé serait entre les mains d'un tiers pourvu qu'ils soit prouvé que l'acquéreur savait ou pouvait savoir que le dit article provenait de piraterie.

Art. 20.

Il est convenu que les bâtimens qui arriveront directement des territoires de S. M. le Roi de la Grèce à un port de la Belgique ou d'un port de la domination de S. M. le Roi des Belges à un port de la Grèce qui seraient pourvus d'un certificat de santé donné par l'officier compétent à cet égard du port d'où les bâtimens sont sortis, et assurant qu'aucune maladie maligne ou contagieuse n'existait dans ce port, ne seront soumis à aucune autre quarantaine que celle qui sera nécessaire pour la visite de l'officier de santé du port, où les bâtimens seraient arrivés, après cette visite il sera permis à ces bâtimens d'entrer immédiatement et de décharger leurs cargaisons. Bien entendu, toute fois,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 20.

ΑΘΗΝΑΙ, 15 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 262 τοῦ περὶ δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ καταστήσωμεν γενικωτέραν τὴν εἰς τμήματα διαίρεσιν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, τὴν ὁποίαν ὁ ἀπὸ 8/20 Δεκεμβρίου 1837 νόμος εἰς μὴνὰ τὰ πρωτοδικεῖα καὶ ὡς πρὸς δύο μόνον τμήματα περιορίζει, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 262 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου 1834) Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς: « Πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον » ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαιρῆται, ὡς ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποσπώντων αὐτὸ μελῶν τὸ συγχωρεῖ, δι' ἰδιαίτερου κανονισμοῦ » εἰς δύο ἢ καὶ πλείω τμήματα, νὰ προνοῇ κατὰ τὴν αὐτὴν » τρόπον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου καὶ » νὰ διατάττῃ τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἐκ » στοῦ τῶν παρ' αὐτῇ ὑπαλλήλων, ἂν αἱ γενικαὶ τοῦ Νόμου » διατάξεις δὲν ἤθελον ἐξαρκεῖ κατὰ τοῦτο. Τοιοῦτοι κανο » νισμοί, ἅπαξ ἐπικυρωθέντες παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης » Γραμματείας, πρέπει νὰ τηρῶνται παρ' ἐκείνων περὶ τῶν » ποίων ἐξεδόθησαν ».

Ἄρθ. 2.

Ὁ περὶ διαιρέσεως τῶν πρωτοδικείων εἰς δύο τμήματα ἀπὸ 6/20 Δεκεμβρίου 1837 Νόμος ἀκυροῦται.

Ἄρθ. 3.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
ΑΔ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ νέας ἐκλογῆς ἐπαρχιακῶν Συμβούλων εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 25 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ γενομένη συγχώνευσίς ἢ τροποποίησις τῶν πλείοτερον δήμων τοῦ Βασιλείου ἀνέτρεψε τὴν ἀναλογίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγονται οἱ ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι, καὶ ὅτι οἱ τῶν συγχωνευθέντων ἢ τροποποιηθέντων δήμων ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι δὲν δύνανται ν' ἀντιπροσωπεύωσι τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους κατὰ τὰς περὶ τοῦτου διατάξεις τοῦ εἰρημένου περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους θέλει γεῖναι νέα ἐκλογή τῶν ἀναλογούντων εἰς αὐτοὺς ἐπαρχιακῶν Συμβούλων.

Β' Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβούλων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμον, περὶ νέας ἐκλογῆς ἐπαρχιακῶν Συμβούλων εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας ὡς ἐκ τῆς συγχώνευσος ἢ τροποποιήσεως δήμων, καὶ τοῦ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας Διάταγμα περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καθὼς καὶ ἐκείνης τοῦ ἡμῶντος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς διατηρηθέντας δήμους, θεωροῦντες ὅτι ἕνεκα τῶν ἐνεργουμένων δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐνδέχεται νὰ βραδύνῃ ἐπὶ πολὺ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς νέας ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ συγκαλεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ παρόντος ἔτους τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι τῶν συγχωνευθέντων καὶ τῶν τροποποιηθέντων δήμων, καθὼς καὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν τριετὴ ἀνανέωσιν κατὰ τοὺς διατηρηθέντας δήμους, μένουσιν ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς διαταχθείσης νέας ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων.

Β'. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μεταξύ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων, ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Σεπτεμβρίου 1840 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντὶ ἀλλήλαχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν 13 (25) Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, χινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μεταξὺ αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στρεώσωσι τὰς μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι τίποτε δὲν δύναται νὰ συντείνῃ πλεόντερον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κοινῶν ὡς πρὸς τοῦτο εὐχῶν τῶν ὡς ἡ σύστασις ἐλευθερίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, στρατιζομένης εἰς τὴν δικαίαν τῆς ἀμοιβαίου ἀρχῆς, διώρισαν διὰ νὰ κλείσωσιν ἐπὶ τούτῳ Συνθήκην, πληρεξουσίους :

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἀνδρόνικον Παῖκον, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Β. αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Ταξιάρχην τοῦ Β. αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος κ.λ. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, τὸν Κ. Βενιαμὶν Μαρυ, ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, ἱππότην τοῦ Β. αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου, ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Βρασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Κρουζέιρο (Croix du Sud) κ.λ., οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθ. 1.

Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μεταξὺ τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων.

Ἄρθ. 2.

Ἐπομένως οἱ ὑπῆκοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλουσιν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας, ποταμοὺς καὶ πανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίου, εἰς τρόπον ὥστε θέλουν τοῖς χορηγεῖσθαι εἰς τὰ εἰρημένα μέρη παρ' ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαία ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, καὶ καθ' ὅσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται εἰς ὑποχρεώσεις τινὰς θέλουσι θεωρεῖσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ ἰθαγενεῖς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ

Sa majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi des Belges, également animés du désir d'entretenir les rapports d'amitié si heureusement existans entre eux et d'étendre et affermir les rapports commerciaux entre Leur Etats, et persuadés que rien ne saurait contribuer d'avantage à l'accomplissement de Leurs vœux mutuels à cet égard que l'établissement d'une liberté de commerce et de navigation basée sur le principe d'une juste réciprocité, ont nommé pour Plénipotentiaires afin de conclure un traité à cet effet :

Sa Majesté le Roi de la Grèce le Sieur Andronic Patcos, Son Secrétaire d'Etat aux departemens de Sa Maison Royale et des Relations Extérieures et à celui de la Justice, Commandeur de Son Ordre Royal du Sauveur, et Sa Majesté le Roi des Belges le Sieur Benjamin Mary, Son chargé d'Affaires près S. M. Hellenique, Chevalier de l'Ordre de Léopold, dignitaire de l'Ordre Imperiale du Crouzeiro (Croix du Sud), lesquels après avoir échangé leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans.

Art. 1.

Il y aura liberté réciproque de commerce et de navigation entre les Etats et sujets de S. M. le Roi de Grèce et les Etats et sujets de S. M. le Roi des Belges.

Art. 2.

En conséquence les sujets des hautes parties contractantes jouiront dans les ports de mer, rivières rades et partout où le commerce étranger est permis aux nationaux d'une liberté égale de commerce, de sorte qu'il sera accordé dans les dits endroits de la part des gouvernemens respectifs une parfaite égalité et pour autant que ces droits et avantages y sont soumis à des rédevances quelconques, ils seront traités absolument sur le même pied que les nationaux à l'égard des charges de quelque nature qu'elles soient, il pourront aussi résider et louer ou occuper des maisons ou des magasins utiles à leur commerce dans les lieux où celas leur conviendra.

α. Πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος τῆς περιφερείας, ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη, ἢ ὅτι ὑπάρχει διὰ τὴν ποσότητα·

β. Ἐὰν τὸ κτῆμα ὑπόκειται εἰς πυρκαϊάν, δίδεται πιστοποιητικὸν τῆς πυρασφαλιστικῆς ἐταιρείας ὅτι τὸ κτῆμα εἶναι ἀσφαλισμένον καὶ ὑποσχετικὸν ἐκ μέρους τοῦ δανειζομένου, ὅτι θέλει ἀνανεώσει τὸ ἀσφαλιστήριον μέχρι τέλους τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ διευθυντὴς λαμβάνων τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰσάγει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα, ἀφ' ὧν ἀκούσῃ περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ τὴν γνώμην τοῦ δικηγόρου τῆς Τραπεζῆς, δέχεται τὴν περὶ δανείου αἴτησιν, ἢ παραπέμπει αὐτὴν πρὸς περαιτέρω ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 καὶ ἐπόμενα τοῦ περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου.

Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ δεκτὴ ὁ διευθυντὴς διατάττει ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους τῶν ἐκτιμητῶν τῆς Τραπεζῆς νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἀξίαν του.

Ἄρθρ. 37.

Πᾶσα δολία ἐκτίμησις συνεπιφέρει ἐκτὸς τῶν ποινικῶν κατὰ διώξεων καὶ τὴν διὰ παντὸς ἀποβολὴν τοῦ ἐκτιμητοῦ, ἀπὸ τοιαύτης φύσεως ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 38.

Ἀφ' ὅπου ἀποδειχθῇ ἀποχρώντως ἡ κυριότης τοῦ κτήματος καὶ προσδιορισθῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ, συντάσσεται ἀμέσως τὸ συμβόλαιον διὰ τοῦ ἀνήκοντος συμβολαιογράφου καὶ δι' ἐξόδων τοῦ δανειζομένου, καταχωρεῖται εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἀντὶ τοῦ γράφον αὐτοῦ διευθύνεται πρὸς τὸν πρωτοκολλιστὴν τῆς Τραπεζῆς ἐπόμενος τὸ συμβόλαιον παραπέμπει εἰς τὸν ταμίαν τῆς Τραπεζῆς μὲ ἑντάλμα ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ, διὰ νὰ ἀνοίξῃ εἰς τὰ βιβλία τοῦ μεριδίου τοῦ δανειζομένου καὶ νὰ μετρήσῃ εἰς αὐτὸν τὰ χρήματα.

Ἄρθρ. 39.

Τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια δύνανται νὰ γένωσι κατ' ἀρέσκειαν τοῦ δανειζομένου ἢ διὰ χρεωλύτρου, ἢ ἀνευ χρεωλύτρου, ἢ μὴ καὶ νὰ συμφωνηθῇ ὥστε ἡ πληρωμὴ τοῦ χρεωλύτρου ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ δανείου, ἢ μετὰ παρέλευσιν προσδιωρισμένου καιροῦ, πληρωνομένων ὅμως ἐτησίως τῶν τόκων. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ διάρκεια τῆς χρεωλυσίας δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἐπέκεινα τῆς προθεσμίας τῆς διαρκείας τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 40.

Ὁ θέλων νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν ἀπευθύνει τὴν αἴτησιν του εἰς τὸν διευθυντὴν, ἐπισυναπτῶν καὶ πιστοποιητικὸν τῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματός του, ὡς καὶ περιγραφὴν τοῦ ἐνεχύρου καὶ τῆς ἀξίας του.

Ἄρθρ. 41.

Ὁ διευθυντὴς παραπέμπει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, ἐὰν τὴν δεχθῇ διατάττει τὴν ἐκτίμησιν του παρ' ἐνὸς τῶν ἐκτιμητῶν τῆς Τραπεζῆς. Ἐκτιμηθέντος οὕτω τοῦ ἐνεχύρου συντάσσεται τὸ συμβόλαιον, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου πέμπεται εἰς τὸν ταμίαν μὲ ἑντάλμα πληρωμῆς, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ εἰσηγητοῦ κατὰ τὸν ἀνωτέρω ρηθέντα τρόπον.

Ἄρθρ. 42.

Τὰ ἐνέχυρα τίθενται εἰς κινδύνον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ προσδιωρισμένον, καὶ τοῦ ὁποίου ἐν κλειθρὸν θέλει κρατεῖ ὁ διευθυντὴς, καὶ ἐν ἑτέρον ὁ ταμίης τῆς Τραπεζῆς.

Β.

Περὶ προεξοφλήσεων.

Ἄρθρ. 43.

Ὁ θέλων νὰ προεξοφλήσῃ συναλλαγματικὴν, ἢ ἄλλο ἐμπορικὸν γραμματίον ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὴν αἴτησιν του εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς, ὅστις τὴν παραπέμπει εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρ. 44.

Ἐπιδεκτικὰ προεξοφλήσεως ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς εἶναι μόνον συναλλαγματικαὶ ἢ ἐμπορικὰ γραμμάτια τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία δὲν εἶναι μεγαλυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ τὰ ὁποῖα φέρουν ὡς ἐγγύησιν τὰς ὑπογραφὰς τριῶν τοῦλάχιστον ἀξιοχρέων ἀτόμων, ἐχόντων τὴν μόνιμον αὐτῶν κατοικίαν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. ἀκροτελευταῖα.

Ἄρθρ. 45.

Ἀνατίθεται εἰς τὸ συμβούλιον ἡ ἀκύρωσις τῶν ἐξαγομένων τῆς κυκλοφορίας γραμματίων τῆς Τραπεζῆς, καὶ ἡ πυρπόλησις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 46.

Τὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς πρὸ τῆς ἐκδόσεώς των, θέλουν ὑπογράφεσθαι ἀπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸν ταμίαν, καὶ προσυπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον.

Ἄρθρ. 47.

Ὅσοι κατὰ τῆς Τραπεζῆς ἀγωγαί, ἐπιδοθεῖσαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ διευθυντοῦ ὑποβάλλονται ἀμέσως εἰς τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐν γένει σκέπτεται μετὰ τοῦ δικηγόρου τῆς Τραπεζῆς, περὶ ὅλων τῶν ἀμφισβητούμενων ὑποθέσεων καὶ δίδει ἀποφασιστικὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 48.

Αἱ παρ' αὐτῇ γενικαὶ διατάξεις τῆς Τραπεζῆς δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἀλλὰ δι' ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπερ. Γραμματεὺς
Χ. Χριστόπουλος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 9.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπιφορτιζομένης τὰς προετοιμαστικὰς ἐργασίας τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Τ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τοὺς βουλομένους νὰ γίνωσι μέτοχοι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν, ἐγκρίνομεν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας νὰ σχηματισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κυρίων Ν. Σιλβέργου, προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Θ. Ράλλη τραπεζίτου καὶ Ἰουλίου Ἑσλιν (Hoeslin), μεγαλεμπόρου ὡς τακτικῶν μελῶν, καὶ ἐκ τῶν κυρίων Γ. Σταύρου, ἐλεγκτοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Ἐμμ. Μεσθενέως, μεγαλεμπόρου καὶ Ἀδόλφου Γράφ, ἐμπόρου, ὡς ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Πέρμα λίνου.
 » μαράθρου.
 » μήκωνος.
 » σινάπεως.
 » φθειράγχης.
 » πόγγος κηροπαγής.
 » κεκαυμένος.
 » τάλαιγμα δαρνοκεράτου.
 » ἡδυόσμου τοῦ πεπε-
 ρώδους.
 » κινναμώμου ἀπλοῦν.
 » λευκανθέμου.
 » μαράθρου.
 » πορτογαλίας ἄνθους.
 » ῥόδων.
 Στέαρ προβάτειον.
 » χοίρειον.
 Στίρμι ἀλυκὸν ὑγρὸν.
 Στίρμι ἐνθεῖον μέλαν παρε-
 σκευασμένον.
 Στρώχνιον.
 Στυπτηρία.
 » κεκαυμένη.
 Σφαιρία τρυγὸς ἐνσιδήρου.
 Σωσίκραας.
 T.
 Τεριδενθίνη.
 Τίτανος ἑγγλωρος.
 Τιφυόπνευμα.
 Τρυξ ἐνστήμιτος.
 » κεκαυμένη.
 T.
 Ἰδράργυρος ἀλυκὸς ἐναμμώνιος.
 » » ἥπιος.
 » δευτεροῦδικός.
 » ἐνθεῖος μέλας.
 » » μετὰ στίμμεως.
 » ὀξειδωμένος κόκκι-
 νος.
 » πρωτοῦδικός.
 » ὑποξειδωμένος μέ-
 λας.
 Ἰδραργύρου ἀλυκοῦ ἄχνη.
 Ἰδωρ ἀπεσταγμένον.
 » τιτάνιον.
 » τραυματικόν.
 Φ.
 Φλοιὸς δαφ. οειδοῦς.
 » δρυός.
 » κίνας τῆς φαιᾶς.
 » κινναμώμου.
 » ῥίζας ῥίζης.
 Φύλλα ἀρκετοκομάρου.
 » ἐλύτρου.
 Φύλλα σέννης.
 Φωσφόρον.
 X.
 Χαλθάνη κεκαυμένη.
 Χαλκὸς θεϊκός.
 » » ἐναμμώνιος.
 » » στυπτηριώδης.

» melissae compositus.
 » saponis.
 Spongiae ceratae.
 » ustae.
 Stibium muriaticum liq.
 » sulphuratum nigr. flal-
 vig.
 Stipites dulcamarae.
 Strychninum.
 Succinum.
 Succus liquiritiae inspissatus.
 » pomorum ferrarius
 inspissatus.
 Sulphur depuratum.
 » praecipitatum.
 » stibiatum aurantiacum.
 Sulphur stibiatum rubrum.
 Syrupus Amygdalarum.
 » citri.
 » corticis aurant.
 » mannae.
 » mororum.
 » papaveris albi.
 » rhei.
 » simplex.
 T.
 Tamarindi.
 Tartarus depuratus.
 » stipitatus.
 Terebinthina veneta.
 Tinctura absinthii.
 » aromatica.
 » cantharidum.
 » castorei.
 » chinæ composita.
 » » simplex.
 » cinnamomi.
 » cort. aurantior.
 » digitalis simplex.
 » guajaci ammoniata.
 » iodii.
 » myrrhae.
 » opii crocata.
 » » simplex.
 » valerianæ ætherea.
 » » simplex.
 U.
 Unguentum cantharidum
 » cereum.
 » » flavum.
 » hydrargyricinereum
 » nervinum.
 » nitricum.
 » plumbicum.
 » sabinae.
 » simplex.
 » styracis.
 » terebinthinæ.

Χολή ταυρεία πεπυκνωμένη.
 Χρυσόπον.
 Ψ.
 Ψευδάργυρος ὀξειδωμένος.
 » θεϊκὸς καθαρὸς.
 Ψιμύδιον.

V.
 Vinum colchici.
 Z.
 Zincum oxydatum.
 » sulphuricum purum.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πληρωμῆς διὰ πιστωτικῶν γραμματίων τῶν παρὰ
 τῶν φαλαγγιτῶν ἀγορασθέντων φθαρτῶν κτημάτων
 καὶ γαιῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 12 (24) Φεβρουαρίου τ. ε.
 ὑπ' ἀριθ. 1412 καὶ κοινοῦ καθυποβληθεῖσαν ἀναφορὰν τῶν ἡ-
 μετέρων ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμα-
 τῶν καὶ ἄλλων ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου τ. ε.
 Νόμον περὶ διανομῆς ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τοὺς φαλαγγίτας
 ἐγκρίσαντες καὶ ἀγοράσαντες κτήματα ἐθνικὰ καὶ γαῖας
 κατὰ τοὺς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 καὶ
 ἐκπονητῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων Νόμου ἢ κατὰ τοὺς
 ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 ἢ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περὶ προ-
 κοστῆσεως Νόμους ἀξιωματοῦχοι τῆς φαλαγγος νὰ πληρώσωσι
 τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ὅσον δὲν ἐξωφλήθῃ ἀκόμη, μετὰ τὰ πιστω-
 τικὰ γραμματῖα, τὰ ὅποια θέλουν λάβει κατὰ συνέπειαν τοῦ
 ἀνωτέρω ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου Νόμου.

Τὰ γραμματῖα, ταῦτα ὅμως δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι
 πρὸς πληρωμὴν χρεωστούμενων χρημάτων ἐνοικιάσεων.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 (16) Μαρτίου 1838.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συμψηφισμοῦ φαλαγγιτικῶν γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἀπὸ 4 (16) Μαρτίου 1838 περὶ συμ-
 ψηφισμοῦ τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων ἡμέτερον Βασιλικὸν
 Διάταγμα, ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύ-
 την ἐκδοθέντα γραμματῖα, καὶ δὲν προσδιορίζει ρητῶς τὴν ἐ-
 ποχὴν τῶν γενομένων παρὰ τῶν φαλαγγιτῶν ἀγορῶν ἐθνικῶν
 γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων, τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς τὸν
 συμψηφισμόν, καὶ ἐνεκα τούτου πολλῶν φαλαγγιτῶν γραμμα-
 τῖα δὲν ἔγιναν δεκτὰ πρὸς συμψηφισμόν τῆς τιμῆς κτημάτων,
 ἢ γαιῶν ἐκποιηθεῖσιν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀνωτέρω Διατάγ-
 ματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

» » ἔγχροκον.
 » πορτογαλίων.
 » σμύρνης.
 » αρύτις ἀλική.
 » δέλλαι.
 » ισμουθον ὑπονιτρικόν.
 » ὁράξ κεκαθαρμένος.
 » ῥίζα ἐρυσιβώδης.
 Γ.
 » λυκυπίκρου κλωνία.
 Δ.
 » ρόδων σάκχαρ.
 Ε.
 » ἰδὴ μαλακτικά.
 » πλείγμα ἀρωματικὸν μετὰ ὀ-
 πίου.
 Ἐκχύλισμα ἀγρώστιδος.
 » ἀκάνθης τῆς ἱερᾶς.
 » ἀκονίτου.
 » ἀλόης.
 » ἀψινθίου.
 » γεντιανῆς.
 » γλυκυρρίζης.
 » εὐθαλείας.
 » χαπνοῦ.
 » καρύου τοῦ ἐμετικῶ
 οἶνοπνευματώδης.
 » κενταυρίου.
 » κίνας τῆς παιᾶς.
 » κολόμβου.
 » κωνείου.
 » λευκανθέμου.
 » μηναυνοῦ.
 » ὀπίου.
 » πικραφάκης.
 » ρατανίας.
 » ῥήου.
 » σκίλλης.
 » σμύρνης.
 » ὑοσκυάμου τοῦ μέ-
 λανος.
 » χελιδονίου.
 Ἐκχύλισμα χιλιόφυλλου.
 Ἐλαϊον ἀμυγδάλινον γλυκύ.
 » ἀνίσου.
 » δάφνης.
 » ἡδυόσμου τοῦ πεπερώ-
 δους.
 » κακάϊνον.
 » καρυσόφυλλων.
 » καφουρώδες.
 » κίχκινον.
 » κοινόν.
 » κρότινον.
 » λευκοδένδρινον.
 » λινοςπέρμου.
 » μαράθρου.
 » μηδικόν.
 » τερμίνθινον.
 » » ἀνεσταλαγμένον.
 » ὑοσκυάμινον ἐφθόν.

Bismuthum subnitricum.
 Borax depuratus.
 C.
 Cacao.
 Calcaria chlorinica.
 Campora.
 Cantharides.
 Capita papaveris.
 Carbo vegetabilis præpartus.
 Caryophylli.
 Castoreum moscoviticum.
 Cera alba.
 » citrina.
 Cerussa.
 Cininum muriaticum.
 » sulphuricum.
 Colocynthides.
 Colophonium.
 Conserva rosarum.
 Cornu cervi raspatum.
 Cortex chinæ fuscæ.
 » mezerei.
 » quercus,
 » radialis granati.
 Crocus.
 Cubebæ.
 Cuprum sulphurico-ammoniacum
 » sulphuricum.
 » » aluminatum.
 D.
 Deutojoduretum hydrargyri.
 E.
 Electuarium aromatico-opia-
 tum.
 Elixire succo pomorum fer-
 rario.
 Emplastrum adhæsivum angl.
 » aromaticum.
 » asæfoetidæ compositum
 » cantharidum.
 » conii maculati.
 » hydrargyri.
 Emplastrum hyoscyami.
 » lithargyri compositum.
 » » simplex.
 » meliloti.
 Euphorbium.
 Extractum absinthii.
 » aconiti.
 » aloës.
 » belladonnæ.
 » cardui benedicti.
 » centauri minoris.
 » chamomillæ.
 » chelidonii majoris.
 » chinæ fuscæ.
 » colombo.
 » conii maculati.
 » fumarie.
 » gentianæ.
 » graminis.

Ἐλιξίριον διὰ μήλων χυλίσμα-
 τος ἐνσιδήρον.
 Ἐλμινθόχορτον.
 Ἐμπλαστρον ἀνακολλητικόν.
 » ἀρωματικόν.
 » διὰ κανθαρίδων.
 » διὰ κωνείου.
 » διὰ λιθαργύρου ἀ-
 πλοῦν.
 » διὰ λιθαργύρ. σύνθε-
 τον.
 » διὰ μελιλώτου.
 » διὰ σιλφίου σύνθετον
 » διὰ ὑδραργύρου.
 » διὰ ὑοσκυάμου.
 Εὐφόρβιον.
 Η.
 Ἡλεκτρον.
 Θ.
 Θεῖον ἐνστήμιον κόκκινον.
 » » χρυσεῖον.
 » κεκαθαρμένον.
 Θεῖου ἰζημα.
 Θριδάκιον.
 Ι.
 Ἰχθυοκόλλα.
 Ιωδές.
 Κ.
 Κάκασον.
 Κάκκινον θεῖον κεκαθαρμένον.
 » θεῖον.
 » καυστικὸν χυτὸν.
 » νιτρικὸν κεκαθαρμένον.
 » ῥιζικὸν ὑγρὸν.
 » πρυγικόν.
 » ὑδατοειδὲς.
 » ὑπανθρακικὸν κεκαθα-
 ρμένον.
 Κανθαρίδες.
 Καρυόφυλλα.
 Καττόριον ῥωσσικόν.
 Καφουρά.
 Καφουρόπνευμα.
 Κέρας ἐλάφιον ῥινημένον.
 Κηρὸς κίτρινος.
 » λευκός.
 Κήτους σπέρμα.
 Κίνιον ἀλυσκόν.
 » θεῖον.
 Κίνον.
 Κολοκυνθίδες.
 Κολοφώνιον.
 Κόμμι ἀμμωνιακόν.
 » ἀραδικόν.
 » ξύλου τοῦ ἱεροῦ.
 » τραγακάνθης.
 Κοχλιαριδόπνευμα.
 Κρόκος.
 Κυκλίσκοι διὰ ἡδυόσμου τοῦ
 πεπερώδους
 Κωδία.

» hyoscyami nigri.
 » liquiritiæ.
 » millefolii.
 » myrrhæ.
 » nucis vomicæ alco-
 holicum.
 » opii
 » ratanhæ.
 » rnei.
 » squillæ.
 » taraxaci.
 » trifolii fibrini.
 F.
 Fel tauri inspissatum.
 Ferrum muriaticum oxyda-
 tum liq.
 » oxydatum.
 » pulveratum.
 » subcarbonicum.
 » sulphuricum crys-
 tallisatum.
 Flavedo cort. aurant.
 Flores althææ.
 » arnicæ.
 » chamomillæ vulg.
 » malvæ vulgaris.
 » papaveris rhœados.
 » rosarum.
 » sambuci.
 » tilia.
 » verbasci.
 Folia digitalis.
 » sennæ.
 » uvæ ursi
 Furfura tritici.
 G.
 Glandes quercus tostæ
 Globuli tartari ferrug.
 Gummi ammoniacum.
 » galbanum.
 » guajaci.
 » guttæ.
 » mimosæ.
 » tragacanthæ.
 H.
 Herba althææ.
 » absinthii.
 » belladonnæ.
 » centaurii minoris.
 » conii maculati.
 » fumarie.
 » hyoscyami.
 » jaceæ.
 » malvæ.
 » melissæ.
 » menibæ piperitæ.
 » millefolii.
 » polygalæ amaræ.
 » sabinæ.
 » salviæ.
 » trifolii fibrini.

φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 26.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἀδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐὰν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, ἐὰν δὲν εὑρεθῇ παρὼν εἰδοποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀλωνίων διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἐὰν ἦναι παρὼν εἰς τὸ χωρίον χρεωστῇ νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν ἐντὸς 24 ὥρων. Παρελθουσὼν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπάνισῃ.

Ἄρθρον 27.

Ἡ παράβασις τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίπτωση τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ, μὲ πρόστιμον 3--5 δραχμῶν, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, ἐπιβαλλομενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 28.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων φωραθῇ, ὅτι συνεχόμεσε λαθραίως ἢ ἔκρυψε προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, υποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου τόσου ποσοῦ τοῦ φόρου, ὅσον ἐμελλε νὰ ἀποφύγῃ.

Ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοιαύτης ἀπαιτήσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ συλλέξῃ ἀποδείξεις, καὶ νὰ συντάξῃ πρόχειρον πρωτόκολλον, το ὅποιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, τὸ ὅποιον ἀποφασίζει περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 29.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐγκλημάτων φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολούθως:

α.) Τῶν μὲν ἀσπαραγῶν, γεννημάτων, συμπαραλαβάνων, μέσων καὶ τοῦ καλαμποκίου, μεταρρυμένων διὰ καλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων. Ἡ ῥέθη, καθούρια, καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν νὰ ἀφίνουν εἰς δερμάτια, φορολογοῦνται κατὰ θημανίαν ἢ εἰς δερμάτια.

β.) Ὁ πρώϊμος ἀραβόσιτος μετρεῖται εἰς κώνους διὰ κωνίων, καὶ δεκατίζεται ὡς τοιοῦτος· δὲ θεωρεῖται ὁ μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θεριζόμενος.

Ὁ δὲ ὕψιμος, τούτέστιν ὁ ποτιστικός, μετὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου συλλεγόμενος, δεκατίζεται κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον· πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφίνιου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου, τὸ δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίζεται ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀνοίγεται τὸ ἐπισφραγισμένον κοφίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίων, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπάνισῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων.

γ.) Τὰ ὄσπρια, οἷον ὀρύζιον, κίμηνον, σίταμον καὶ τὰ λοιπὰ, δεκατίζονται ξηρὰ, μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον.

δ.) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἐλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεύα ἢ εἰς ἐλαίας ἀλατισμένας, ὅταν αὐταὶ χρησιμεύωσι διὰ φαγί.

ε.) Τὰ σῦκα, ὅσα ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται.

ς.) Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγκάνους,

ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦται, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτιμήσει κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

η.) Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα φορολογοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαίτερας διατάξεις τῶν νόμων.

θ.) Ὁ φόρος τῶν μελισσίων εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Ἄρθρ. 30.

Οἱ ἐγκλητικοὶ φόροι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α, β, καὶ γ, ὅταν οὗτοι λαμβάνονται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ δι' ἐξόδων τῆς ἡ κοινότης, ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἢ καλυθῶν τοῦ χωρίου· ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διαστήμα, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρόνεται πρὸς δύο λεπτά τὴν ὁκτὸν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάβλησιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτούμενη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ ν' ἀπαιτῶσι ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην ἐνοικιαστὴς, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. Δικονομίας.

Ἄρθ. 31.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κόμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν, ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως, μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παραδόσιν· ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λαβῇ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν.

Παρελθούσας δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης στέρεεται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομιδῆς· ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκλήνῃ εἰς τὸν ἀνωτέρω προθεσμίᾳ ἀσπασθῇ τὴν μετακόμισιν, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐξήκοντα ἡμέραι, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἀποβλήσῃ θεόντως ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

Ἄρθ. 32.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος· ὁ φόρος τοῦ βαμβάκιου λαμβάνεται ὅμως εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ κηρύδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1840· ἡ μετακόμισις γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φόρων.

Ἄρθ. 33.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρατιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων καὶ λοιπῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα, ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου εἰς τὸν τόπον ὅπου εὐρίσκεται, ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς, κατὰ πρόκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ καρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅταν ὁ μούστος εὐρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν ὅταν εὐρίσκεται ἐντὸς κάδδων, διὰ νὰ μετρηθῇ καὶ ἐκτιμηθῇ τὸν μούστον. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον εἰς βουτζιά.

Άρθρ. 10.

Ο εισαγγελέυς λαθών τὸν φάκελλον τῆς ἀνακρίσεως, ἐνεργεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 160 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐκτός ὅταν ἐπροφυλακίσθῃ ὁ κατηγορούμενος, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ μὲν υπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἡ δὲ παρὰ τοῦ ἐν ἄλλοδαπῇ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐκδοθεῖσα περὶ προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου διαταγή, θεωρεῖται ὡς ἐνταλμα συλλήψεως.

Άρθρ. 11.

Ἐπὶ πλημμελημάτων, ὅσῃς ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐπροφυλακίσθῃ ἢ ἀπελύθῃ δι' ἐγγυοδοσίας συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν νὰ μὴν παρασταθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἀπλῶς διὰ συνήγορου τινός.

Άρθρ. 12.

Ἐπὶ τα πλημμελημάτων καὶ ἐπὶ κακούργηματων ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δικάζεται ἐρήμην, εἶναι δεκτός πᾶς ὅστις παρίσταται νὰ τὸν υπερασπισθῇ, τοιούτου δὲ μὴ ἐμφανισθέντος διδεται εἰς αὐτὸν συνήγορος ἐξ ἐπαγγέλματος.

Άρθρ. 13.

Οἱ κατὰ τοὺς ἀνωτέρου ὅρους ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐξετασθέντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται συνήθως ἐνώπιον τῶν ἐντὸς τοῦ βασιλείου δικαστηρίων, ἀλλ' αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι αὐτῶν μαρτυρίαι ἀναγινώσκονται καὶ ἐπὶ ἀκροατηρίου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας.

Κατ' ἐξαιρέσιν δύνανται οὗτοι, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτὸν νὰ κλητευθῶσιν πρὸς προσωπικὴν ἐμφάνισιν εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου διὰ λόγους σπουδαίους τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις ἀπόκειται ἐκάστοτε εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, εἰς ἃς ἡ ποινικὴ δικονομία ἀναθέτει ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἀνάγκης κλητεύσεως μαρτύρων κρίσιν· καθ' ὅσον δὲ ἐπὶ ἰδίως τὴν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ συνήγου τοῦ αὐτοῦ παραίτησιν τυχόν ὡς ἀναγκαίαν αὐτοπροσώπων ἐπὶ τῷ ἀκροατηρίου παραστάσιν τῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐξετασθέντων μάρτυρων, ἐνεργοῦνται τὰ παρὰ τοῦ άρθρου 160 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατακτόμενα.

Αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι ἐξομολογήσεις τῶν κατηγορουμένων, ὅσοι δὲν παρεστάθῃσαν εἰμὴ δια τὸν ἑαυτοῦ, ἀναγινώσκονται πάντοτε εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας.

Άρθρ. 14.

Αἱ περὶ κακοδικείου διατάξεις τοῦ άρθρου 65 τῆς ποινικῆς δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένους προξενικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἀρμόδια δὲ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων ἀγωγῶν δικαστήρια εἶναι τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. 1 τοῦ άρθρου 66 τῆς αὐτῆς δικονομίας σημειούμενα καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ άρθρου 67 αὐτῆς καὶ ὁ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1838 περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου Νόμος.

Άρθρ. 15.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Δεκεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 27.

ΑΘΗΝΑΙ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1842 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτταμεν τὰ ἑξῆς,

Άρθρ. 1.

Ἀποδεδειχθῇ ὅτι ἡ ἐκ τῆς δημοτικῆς παρουσίας πρόσδοσις, τὰ πρόστιμα, τὰ μετρικὰ δικαιώματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων πόροι, καὶ τὰ περὶ κληρονομήντων μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους δὲν ἐξαρκούσιν εἰς τὰς κατεπειγούσας καὶ ἐπωφελεῖς τοῦ δήμου χρεῖσας, τὰ δημοτικὰ συμβούλια δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν ἑμμεσον φόρον ἐπὶ τῶν ἐξωθεν τοῦ δήμου καὶ πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν εἰσκαμιζομένων ὀνίων, προτιμωμένων ἀλλοτρίων ἐκεῖνων τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία εἶναι ὀλιγοτάτη ἐπικισθητὴ πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐνδεῆ τῶν κατοίκων ἀνάγκην.

Άρθρ. 2.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν φόρον ὑποβάλλονται τὰ εἰρημένα ὄνια, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐκείνων τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία εἶναι ὀλιγοτάτη ἐπικισθητὴ πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐνδεῆ τῶν κατοίκων ἀνάγκην.

Άρθρ. 3.

Οἱ ὑποβαλλόμενα εἰς φόρον ὄνια κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 1 καὶ 2 θεωροῦνται τὰ πνευματώδη ποτὰ, τὰ ἐδάδια καὶ τὰ λοιπὰ εἰς καθημερινὴν ἐντὸς τοῦ δήμου κατανάλωσιν προωρισμένα εἶδη.

Άρθρ. 4.

Ὁ ἑμμετος οὗτος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ δύο τοῖς 0[0] ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ὀνίων, οὔτε νὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἄλλα εἶδη ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Άρθρ. 5.

Ὅταν τὰ φορολογήσιμα ὄνια, μεταφερόμενα διὰ τινος δήμου, ἀποτίθενται προσωρινῶς εἰς αὐτὸν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πωληθῶσι καὶ καταναλωθῶσιν εἰς ἄλλον, ὀφείλει ὁ κομιστὴς αὐτῶν νὰ κοινοποιήσῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου, ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, καὶ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον μέλλει ν' ἀποθέτῃ αὐτὰ, ὥστε νὰ γίνεταί παρ' αὐτῶν ἡ ἐξέλεξις.

Άρθρ. 6.

Τὸ περὶ ἐπιβολῆς τοῦ ἑμμέσου φόρου ψήφισμα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων πρέπει νὰ ἐπαριθμῇ κατ' ὄνομα τὰ εἰς τὸν φόρον ὑποβαλλόμενα εἶδη, προσδιορίζομένου ταυτοχρόνως δι' εἰδικῆς διατιμῆσεως καὶ τοῦ πληρωτέου φόρου δι' ἐν ἑαστον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀγοραίας αὐτῶν τιμῆς.

Άρθρ. 7.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἑμμέσου φόρου ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ πρόσδοσι τοῦ δήμου δὲν θεραπεύουσι καὶ οὕτω τὰς ἀπαραιτήτους ἀνάγκας αὐτοῦ, τότε ἀναλόγως τοῦ ἐλλείματος ἐπιβάλλεται καὶ ἄμετος εἰσφορά ἐπὶ τῶν προϊόντων ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ δήμου κειμένων κτημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τοὺς ἐγγεῖρους

καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν νὰ διαθέτω-
σιν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν καὶ τὰ κτήματά των διὰ πωλή-
σεως, ἀνταλλαγῆς, δωρητέως, διαθήκης ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου
τρόπου ἀκωλύτως καὶ ἀνεμπόδιστως, συμμορφούμενοι ὁμῶς μὲ
τὰς ἰσχυρῆς εἰς τὰς ἀμοιβαίας ἐπικρατείας διατάξεις καὶ νό-
μους. Δύνανται ὡσαύτως νὰ μεταφέρωσιν ὡς βούλονται τὰς
περιουσίας των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῶν δύο ἐπικρα-
τειῶν, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται διὰ τὴν ταιαύτην μεταφορὰν εἰς
ὁποιοῦδήποτε ἐκτάκτους φόρους καὶ τέλη.

Ἄρθ. 11.

Ἐκαστον τῶν δύο ὕψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑποχρε-
οῦται νὰ μὴ δίδῃ ὡς πρὸς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς πωλήσεις του,
ἢ ὡς πρὸς τὰς ἀγορὰς καὶ πωλήσεις τὰς γινομένας ἀπὸ ἐμπο-
ρικᾶς ἐταιρίας ἢ ἀπὸ πράκτορας ἐνεργοῦντας ἐν ὀνόματι ἢ
κατὰ πληρεξουσιότητα αὐτοῦ κάμμιαν προτίμησιν εἰς τὰς εἰ-
σαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς τὰς γινομένας διὰ τῶν πλοίων του ἢ
διὰ τῶν πλοίων τρίτου ἔθνους, ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγω-
γῶν τῶν γινομένων διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου συνομολογούν-
τος μέρους.

Ἄρθ. 12.

Ἀμφότερα τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη ἀναλαμβάνουν
τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴ ἐπιθέσωσιν ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας με-
ταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν των ναυτιλίας τῆς ἐνεργοῦμένης διὰ
τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρη-
τικότητος ἢ ἑτέρα οἰουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας ἀνὰ τὸν
ἄλλον παρὰ τὰ ἐπιβληθῆσόμενα ἐφ' ὁποιασδήποτε ἄλλης ναυτιλίας.

Ἐξαιροῦνται μόνον, ἡ ἐθνικὴ ἀλιεῖα ἣτις δύναται ν' ἀπολαμ-
βάνῃ εἰς τὰς ἐπικρατείας τῶν ὕψηλῶν συνομολογούντων μερῶν
ἴδια προνόμια καὶ πλεονεκτήματα, καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἀλα-
τός ὡς πρὸς τὸ ὅποιον ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος
ἐπιφυλάττει νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἐλληνικὴν ναυτιλίαν
εἰδικὰ καὶ ἐξαιρετικὰ προνόμια. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀναγνωρί-
ζεται καὶ εἰς τὸν μεγαλειότατον Βασιλέα τῶν Βέλγων καὶ ὁ
σον ἀφορᾷ τὴν βελγικὴν ναυτιλίαν.

Ἄρθ. 13.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt) πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ
ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits),
ἣτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν ὕψηλῶν
συνομολογούσων δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ὁποιοῦδήποτε
ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύ-
σεως ἀντικείμενα, ἅτινα ἤθελον προέρχονται ἐκ τῆς γῆς τῆς
βιομηχανίας ἢ τῶν παρακαταθηκῶν τῆς ἄλλης συνομολογούσης
δυνάμεως, ὅποταν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα εἰσάγονται ἀπ' εὐ-
θείας εἰς τοὺς λιμένας, ἢ ἄλλα μέρη ἀποβιβάσεως τῶν ἀμοι-
βαίων τόπων ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συ-
νομολογούντων μερῶν.

Ἐπίσης αἱ συνομολογοῦσαι Κυβερνήσεις παρέχωσι βεβαίως
ἢ μίᾳ πρὸς τὰ πλοία τῆς ἑτέρας πᾶσαν εὐκολίαν παρακατα-
θήκης, πᾶσαν ἀμοιβὴν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων, τὴν ὅποιαν
ἤθελον χορηγήσῃ εἰς τὰς διὰ τῶν πλοίων οἰουδήποτε ξένου
ἔθνους γινομένας εἰσαγωγὰς.

Ἄρθ. 14.

σφθάνοντες οἱ ὑπῆκοι ἑκατέρας τῶν ὕψηλῶν συνομολογου-
σῶν δυνάμεων μὲ τὰ πλοία των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν
μνηκυστῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τοὺς λι-
τένας ἢ εἰσελθόντες ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου
των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι

librement de leurs biens et propriétés par vente, échange,
donation ou testament ou de toute autre manière, sans
qu'il y soit mis aucun obstacle ou empêchement en se
conformant néanmoins aux lois et réglemens des pays
respectifs. Ils pourront transférer comme bon leur
semblera, leurs fortunes d'un des deux territoires dans
l'autre sans être assujets à raison de cette translation
à une taille ou taxe extraordinaire quelconque.

Art. 11.

Chacune des deux hautes parties contractantes s'en-
gage à ne donner dans ses achats ou ventes ou dans
ceux qui seraient faits par des compagnies ou des agents
agissant en son nom ou sous son autorité, aucune pré-
férence aux importations ou exportations faites par ses
bâtiments ou par ceux d'une nation tierce sur celles
faites par les bâtimens de l'autre partie contractante.

Art. 12.

Les deux parties contractantes s'engagent à ne pas
établir sur la navigation entre leurs territoires respec-
tifs, par les bâtimens de l'une ou de l'autre, des droits
de tonnage au autres, de quelque espèce ou dénomina-
tion que ce soit, plus hauts ou autres que ceux qui
seront établis sur toute autre navigation, il est seule-
ment fait exception pour la pêche nationale qui pourra
jouir dans les Etats des hautes parties contractantes de
privileges et avantages particuliers, et pour le com-
merce du sel pour lequel S. M. le Roi de Grèce se
réserve de faire jouir la navigation grecque de privi-
leges spéciaux exclusifs. Le même droit est reconnu
à S. M. le Roi des Belges par rapport à la navigation
Belge.

Art. 13.

Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et rembour-
semens de droits, qui seraient accordés dans les terri-
toires de l'une des hautes parties contractantes à l'im-
portation de quelque objet que ce soit, seront égale-
ment accordés aux objets de même nature qui provien-
nent du sol de l'industrie ou des entrepôts de l'autre,
lorsqu'ils sont importés endroiture dans les ports et
autres places de débarquement des pays respectifs sur
les bâtimens de l'un ou de l'autre. De même les gou-
vernemens contractants assurent l'un aux navires de
l'autre toute faculté d'entrepôts, toute prime et rem-
boursemens de droits qu'il auraient accordés aux im-
portations faites par les navires d'une nation étran-
gère quelconque.

Art. 14.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes
arrivant avec leur bâtimens à l'une des côtes appar-
tenant à l'autre, mais ne voulant pas entrer dans le
port, ou après y être entrés, ne voulant décharger au-
cune partie de leur cargaison, auront la liberté de par-
tir et de poursuivre leur voyage, sans payer d'autres
droits, impôts, ou charges quelconques, pour le bâti-

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Γ. Ῥάλλη, ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ διορίζωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε πρόεδρον παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐφέταις Κ. Γ. Ῥάλλην Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν, δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προεδρείας τοῦ ἀρχαιότερου Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας παρὰ τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν, κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀρχαιότερος Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας θέλει εἶχει τὴν προεδρίαν ἐν τῷ ἡμέτερῳ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ὅσας ἡμεῖς δὲν παρευρισκόμεθα ἐν αὐτῷ. Ὁ αὐτὸς θέλει ἐκπληροῖ ἐπομένως καὶ τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 28 Ἰουνίου (10) Ἰουλίου 1841 ἡμέτερῳ ὀργανικῷ Διατάγματι περὶ συνεδριάσεων τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐνδιαλαμβανόμενα καθήκοντα.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας Κ. Ι. Ῥίζος ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν, δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματέα Κ. Ι. Ῥίζον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίζομεν καὶ ἀναθέτομεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας Κ. Ι. Ῥίζον.

Ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρα-

τείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν, δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 (23) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀνακτοβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ παρέξωμεν περισσοτέραν ἀπλότητα καὶ ταχύτητα εἰς τὰς μεθ' ἡμῶν σχέσεις τῶν ἡμετέρων Γραμματέων τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθ. 1.

Τὸ Ἀνακτοβούλιον καταργεῖται.

Ἄρθ. 2.

Οἱ ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας θέλουν στέλλει ἢ παραδίδει κατ' εὐθείαν εἰς ἡμᾶς τὰς προτάσεις καὶ λοιπὰς ἐκθέσεις τῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ διδῶσιν εἰς ἡμᾶς καὶ προφορικῶς τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις.

Ἄρθ. 3.

Ἡ καταχώρησις τῶν ὑποίων λαμβάνομεν ἀναφορῶν καὶ ἡ διεκπεραίωσις τῶν ἡμετέρων ἀποφάσεων καὶ λοιπῶν ἐκ μέρους μας ἐγγράφων, θέλουν ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου ἡμῶν Γραφείου, τὸ ὅποιον ὅμως δὲν θέλει ἔχει συμβουλευτικὰ καθήκοντα.

Ἄρθ. 4.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας παραγγέλλονται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς ἡμᾶς τὰς ἀναγκαίας προτάσεις περὶ τροποποιήσεως ἐκείνων τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον καὶ ἀναθέτουσιν εἰς αὐτὸ τὴν ἐκπληρωτὴν δημοσίου τινὸς καθήκοντος.

Ἄρθ. 5.

Εἰς τὸν ἀρχαιότερον γραμματέα τῆς ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Σ. ΒΑΛΕΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ,
Γ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 16.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ συστάσεως ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου ἐγγράφεται μετο-

νες ἤθελον ἀποδείξει, ὅτι ἔχουν χρεῖαν δανείων πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς καλλιεργείας τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη φυτειῶν τῶν.

Ἀλλ' ὅποταν ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ οὐδ' εἰς τὰς τελευταίας ταύτας χρεῖας, τότε τὰ διαθέσιμα κεφάλαιά της θέλουν διανεμεσθαι ἀναλόγως μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῷ ἀνωτέρω σκοπῷ αἰτούντων.

Ὅσακις δὲ, μετὰ τὴν ἐντελῇ θεραπείαν ὄλων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος αἰτήσεων, περισσεύωσι χρήματα, θέλουν δίδεσθαι εἰς τοὺς ἄλλους αἰτούντας, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε, ἐνὸς δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς ὅλους, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ πλέον τῶν 20,000 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 9.

Πᾶσα διάταξις τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς παρούσας τροπολογίας, μένει ἀκυρὸς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπερ. ὑπουργ. Γραμματεὺς
Χ. Χριστοπούλου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 17.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς παρατηρήσεως τοῦ Κ. Α. Μεταξᾶ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐγκρίνομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ζητηθείσαν παραίτησιν τοῦ Κ. Α. Μεταξᾶ. Συγκατατάσσεται δὲ πάλιν εἰς τοὺς ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς, ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου (10 Σεπτεμβρίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Ἀλεξ. Βλαχοπούλου, ὡς Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν διὰ τοῦ παρόν-

τος τὸν νομοεπιθεωρητὴν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας συνταγματάρχην Κ. Ἀλέξανδρον Βλαχοπούλου Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

Ὁ ἀρχαιότερος Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτέλεσῃ τὸ παρὸν Διατάγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου (10 Σεπτεμβρίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμῶντες νὰ ἐπισκεφθῶμεν νήστους τινὰς τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

§. 1.

Τὸ ἡμέτερον ὑπουργικὸν συμβούλιον, συνερχόμενον κατὰ τὸ ἀπὸ 10 (22) Αὐγούστου τ. ε. ἡμέτερον Διατάγμα, θέλει ἀποφασίσαι προσωρινῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμετέρας ἀπουσίας περὶ ὧν τῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀναβολὴ ἤθελεν εἶναι ἐπιζήμιος, ἐπιφυλάττομένης τῆς ἐπικυρώσεως ἡμῶν.

§. 2.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει ἡ πλειψηφία, ἰσοψηφίας δὲ οὐσης, ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ τῆς ὁποίας δίδει ὁ προεδρεύων τὴν ψήφον του.

§. 3.

Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν ἡμετέρου Διατάγματος, ἀλλ' ἐπιφυλάττεται εἰς τὸν προεδρεύοντα τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ προδιορίσῃ ἰδιαιτέρον ὑπάλληλον πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων θέλει ὑποβληθῇ εἰς ἡμᾶς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν.

§. 4.

Οἱ ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντής, ἐπιφορτίζονται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Σεπτεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
ΑΛ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

αὐτὰ, εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι κατὰ τοὺς νόμους, καὶ νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρεὴ των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἣτις θέλει γνωστοποιήσει εἰς τὴν ἐτέραν τοὺς ὑπαγορευόμενους τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς λόγους. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ προξενίου ἐγγράφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερεινωθῆναι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῶν προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτοῦ. Οἱ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, δύνανται νὰ διεξάγωσι διὰ συμβιβασμοῦ καὶ διαιτητείας τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποῖου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα ἀναφυετομένης τυχόν διενέξεως, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγγύραιοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβῶσι, εἰμὴ μόνον ἂν ἡ διαγωγή τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ, ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολαβησάντων πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ δικιήρῃσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαπραγματευτικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαιώματος τοῦ ὁποῖον ἔχουσι τοῦ νὰ καταφύγωσι πρὸς τὴν ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι τῶν ἐκ τῶν ἐκτελέσειν ἢ δικιήρῃσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν.

Ἄρθ. 17.

Ἐννοεῖται εἰς τοὺς προξένους τοὺς, ὑποπρόξενους ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγύραιοι ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν τῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς ἐπικρατείας, οἱ ὅποιοι θέλουν δὲ ἀπευθυνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ τόπου κατὰ καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôle d'équipage) ἢ δι' ἰδιωτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεινὰ ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεινὰ πληρωμάτων, τῆς δ' αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοις. Ἐκτὸς μόνον ἂν τὰ ἄτομα ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ὑπήκοοι τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐδραπέτευαν.

Συλληπτοί, ἀρνημένοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ᾧ ὁ λόγος προξένων ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλάκας ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάνῃ τῶν αἰτούντων αὐτοὺς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοία, εἰς τὰ ὅποια ἀνήκουσιν, ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα, ἢ ἴσως νὰ ἀναβληθῇ ἢ ἀπόδοις του, μετρίως τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον, ἤθελον ἐκδώσει τὴν ἀπόφασιν του, καὶ ἤθελον αὕτη ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθ. 13.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοίοι τι τῆς μιᾶς τῶν ὑψηλῶν,

nement respectif ne peut y prétendre qu'en remplissant ces mêmes conditions. Du reste il est expressément déclaré que dans le cas d'une conduite illégale ou improprie envers les lois ou le gouvernement du pays dans le quel les dits Consuls, Vice-Consuls ou agents commerciaux résideraient, ils pourront être poursuivis et punis conformément au lois et privés de l'exercice de leurs fonctions par le gouvernement offensé, qui fera connaître à l'autre ses motifs pour avoir agi ainsi. Bien entendu, cependant, que les archives et documents relatifs aux affaires du Consulat, seront à l'abri de toute recherche et devront être soigneusement conservés sous les scellés des Consuls, Vice-Consuls ou agents commerciaux et de l'autorité de l'endroit où il résideraient.

Les Consuls, Vice-Consuls et agents commerciaux, ou ceux qui seraient dûment autorisés à les suppléer, agiront par voie de conciliation et d'arbitrage dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages de la nation dont ils soignent les intérêts, et les autorités locales ne pourront intervenir que si la conduite des équipages ou du capitaine trouble l'ordre ou la tranquillité du pays, ou bien à moins que les dits Consuls, Vice-Consuls ou agents commerciaux ne requissent leur intervention pour faire exé-

cuter ou maintenir leurs décisions. Bien entendu, que toute espèce de jugement ou d'arbitrage ne pourrait priver les parties contendantes du droit qu'elles ont, à leur retour, de recourir aux autorités locales de leurs pays.

Les dits Consuls, Vice-Consuls ou agents commerciaux seront autorisés à requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leurs pays et ils s'adresseront à cet effet, aux tribunaux, juges et officiers compétents, et réclameront, par écrit, les déserteurs susmentionnés en prouvant, par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage, ou par d'autres documents officiels, que tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation, ainsi prouvée, l'extradition ne sera point refusée, pourvu qu'ils ne soient points sujets du pays où ils ont déserté.

De tels déserteurs lorsqu'ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice-Consuls ou agents commerciaux et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient, ou à d'autres de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Il est entendu, toute fois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal nanti de l'affaire aura rendu la sentence, et que celle ci ait reçu son exécution.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικά καταστήματα, τότε εἰ μὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἔλαβε χώραν (ἀδιαφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ιδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου, ἢ ἂν ἔλαβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθείταν ἐποχὴν, προῆλθεν ὁμοῦς ἐνῶ ὁ ιδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἡ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ιδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὀριστικῶς ἰδιοκτήτης.

« Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θέλει ἰσχύει ὅταν τὰ περὶ κατοχῆς » εὐρίσκωνται ἤδη προαποφασισμένα ὑπὲρ τοῦ ιδιώτου διὰ τε- » λειδικῶν ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Εἰς τοιαύ- » τὴν περίστασιν, καὶ ἐὰν ἡ διένεξις ἐκινήθῃ πρὸ τῆς 18 (30) » Ἀπριλίου 1836 ἡ ἐπικαρπία θέλει διαμένει εἰς τὸν ιδιώτην » κάτοχον, ὑποχρεούμενον ὁμοῦς εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δημο- » σίου, κατὰ τὰς κατωτέρω τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διατάξεις ». Ὅσάκις δὲ ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἐνῶ ὁ ἰ- » διώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὁμοῦς ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθή- » κης ἀναλογου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως » τρίτου, προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του, εἰς τὴν » τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμ- » βάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀ- » παιτήσεως εἰς ἀποζημιώσιν, οἷαδήποτε ἂν ἦναι ἡ ἐκδοσις τῆς » ἀμφισβήτησεως.

(Ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου.)

3. Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φέρων θέλουν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσχερὲς τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτνιαζόντων χωρίων, ἀπαιτῆσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐκδοσιν πολλῶν χωρίων καὶ τὴν συνδημοπρατίαν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, δύ- » νανται νὰ γενῶσιν, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀνώτεροι προσφοραὶ » διὰ δύο ἢ καὶ πλείω χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου δημοπρατή- » θέντα ἤδη, ἢ, καὶ δι' ὁλόκληρον δῆμον.

Αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν Διοικητὴν » ἢ τὸν ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵ- » τινες ὀφείλουν νὰ δίδωσιν ἀποδείξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παρα- » πέμπουν ἀμέσως τὰς νέας προσφοράς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπί- » τροπον διὰ νὰ κηρύττῃ ἐ' δημοπρασίαν. Εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι » αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Πε- » ραιωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γενομένης τοι- » αύτης, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθεῖσα προθεσμία τῶν πέντε » ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δῆμων μέχρις ὁλο- » κλήρου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ, ὅχι κατωτέρα τῶν 5 τοῖς 0/0, » γενομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν Διοικητὴν, τὸν ὑποδιοικητὴν ἢ τὸν » εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τοῦ τέλους » τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ, μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀπὸ » τὴν ἄνω προθεσμίαν. Αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν πα- » ρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

(Ἄρθρ. 12 τοῦ Νόμου.)

4. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρα- » σίας, ἢ ἐὰν τοιαύτη δὲν ἔγινε, μετὰ τὴν κατὰ δῆμον ἢ κατὰ » πλείω χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν » νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μεταξὺ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην » τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων οἵτινες » ἔμειναν πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰς γενομένας δημο- » πρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταί νέαι προσφοραὶ » πούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολ- » λῶν χωρίων ἢ δῆμων πλειοδοτῶν.

« Ἐνώσει χωρίων γίνεται μόνον διὰ χωρία τοῦ αὐτοῦ δή- » μου ».

Αἱ νέαι, καθὼς ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἰτίνες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναβροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο συγκρί- » νεται μεγαλυφώνως μὲ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ » τῆς ἐνώσεως τῶν δῆμων ἢ χωρίων πλειοδότου. Ἄν τοῦτο » τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως » πλειοδότου, οὗτος ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν καὶ οὕτως » ἐφεξῆς, ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραί, κατὰ τοὺς » περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

« Οἱ πλειστηριασμοὶ τῶν ἐνωμένων χωρίων ἢ δῆμων, εἰ » ὅποιοι δὲν ἤθελον λάβει μέρος εἰς τὸν ἀνωτέρω συναγωνι- » σμὸν, οὐχ ἥττον θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς » των, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελον προτιμηθῇ αἱ νέαι προ- » φοραὶ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν. Εἰς δὲ τὴν κατάστρω- » σιν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ συναγωνισμοῦ, σημειοῦνται τὰ ὀνό- » ματα ἐκείνων, ὡς καὶ αἱ προσφοραὶ των, ὁμοῦ μετὰ τῶν » λοιπῶν, ὅσοι τυχὸν ἤθελον προσφέρει τιμὴν ἀνωτέραν τῆς » πρώτης προσφορᾶς των ».

(Ἄρθρ. 28 τοῦ Νόμου.)

5. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων ἤθελε συγκομίσει λα- » θραίως, ἢ κρύψῃ προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπό- » δοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς » τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλὸν » τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πλη- » ρώσῃ.

Κατ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαίρεσεως ἔγινεν ἐπὶ προσώπων εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσῶς τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελον εἶναι αὐτός, εἴτε φύλαξ ἢ ὑπεπιστάτης τῆς εἰσπράξεως, πρὸς ἀνταπόδωσιν τῶν κόπων αὐτοῦ, ὅσοις κατέβαλε, ὅσα νὰ μὴ ὑπερβῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

6. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποί- » νη, θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου ἐκείνου, εἰς » τοῦ ἐπιοῦς τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα· αἱ δὲ περὶ » τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιό- » τητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων· ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ » μέρους θέλει ὁμοῦς πάντοτε προηγέσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ » φόρου δίχης.

Ἀλλ' ἡ ἀθωοτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημ- » μελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

7. Οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπι- » στάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἀρθρ. 5. ἀνα- » φερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, » καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου » παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς εἰσαγγελείας.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν » κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας· θέλουν δὲ ἀρχίζει » καὶ ἀποπερατώνει αὐτήν, ἀνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ » ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελον ἀμελήσει τὴν τα- » κτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρο- » χικὸν πρόστιμον δραχ. 25 ἕως 200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ » δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

(Ἄρθρ. 33 τοῦ Νόμου.)

9. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, » γρασιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων κλπ. μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν » ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα » ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσῶς τοῦ προϊόντος.

Έννοείται όμως ότι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν οὐδεὶς ἐν τοῖς ποιοῦτοῖς πλοίοις ἤθελε προβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας, ἀπὸ λοιμικῆν ἢ κολλητικὴν νότον, ὁπόταν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωγήσῃ καθ' ὁδὸν μετὰ πλοῖον ἕτερον εὐρισκόμενον καὶ αὐτὰ εἰς στάτιν νὰ υποβληθῇ εἰς κάθαρσιν καὶ ὁπόταν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἤθελε θεωρεῖσθαι ὡς γενικῶς μολυσμένος καὶ ὑποπτος, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των, ὥστε νὰ ἔδωκεν αἰτίαν εἰς ἔκδοσιν διατάγματος δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ τόπου τούτου κατὰ τὴν ῥηθείσαν ἐποχὴν ἀναχωρήσαντα πλοῖα, ἤθελον θεωρεῖσθαι ὡς ὑποπτα καὶ ἐπομένως ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν.

Ἄρθ. 21.

Ἡ παρούσα συνθήκη ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας θέλει ἰσχύει δι' ἕξ ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ περαιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης, μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν ἀφ' ὅτου ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συννομολογούντων μερῶν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του.

Ἄρθ. 22.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι ἕξ μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῇ.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συννομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλὸν ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοτοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους.

(Τ. Σ.) Α. ΠΑΙΚΟΣ.
(Τ. Σ.) Α. ΜΑΡΥ.

(L. S.) A. PAICOS.
(L. S.) B. MARY.

Εὐχριστοῦμεθα νὰ ἐπικυρώσωμεν καὶ ἐπιβεβαιώσωμεν τὴν εἰρημνικὴν συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἑαυτέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τὸ παρὰ μικρὸν, ἢ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλάχιστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλεῦς ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 15 (27) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίᾳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἐνάτῳ.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 25.

ΑΘΗΝΑΙ, 19 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ Ὁθωμανικῷ Κράτει ἑλληνικῶν προξένων, ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν πρακτόρων,

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθ. 1.

Ἄπαντες οἱ ἐν τῷ Ὁθωμανικῷ κράτει ἡμέτεροι Γενικὴ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, προξενικοὶ πράκτορες, καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἡμετέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν χρεῖται ἡ θέσις αὐτῶν ἢ ἄλλως κωλύονται, καὶ οἱ τακτικοὶ αὐτῶν ἀναπληρωταὶ εἶναι ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰ ὅφ' ἑλλήνων πραττόμενα κακούργηματα καὶ πλημμελήματα, καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἀνευ παραγγελίας τῶν εἰσαγγελέων νὰ ἐπιχειρῶσι πάντα τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῆς πράξεως, καὶ πρὸς συλλογὴν τῶν περὶ τοῦ πράξαντος ἀποδείξεων ἀπαιτούμενα, καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἀνακριτικὴν πρᾶξιν κατὰ τοὺς ὁρίστους τῆς ποινικῆς δικονομίας, καθ' ὅσον δὲν γίνεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ῥητὴ τροπολογία τῶν διατάξεων αὐτῆς.

Ἄρθ. 2.

Οἱ ἀνακριτικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι θέλουν διατάττει τὴν προφυλάξιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸν ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ διατελοῦσιν εἰδισμένον τρόπον.

δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεννητομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὀρίζομεν ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθ. 6.

Πρὸς ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἐλεγχον τῆς εἰσπράξεως τοῦ προκειμένου φόρου θέλουν διορισθῇ δύο ἐφοροί, ὁ μὲν εἰς τὴν Κορινθίαν, ὁ δὲ εἰς τὴν Ἀχαΐαν. ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν θέλει δοθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐπιστατῶν καὶ φυλάων.

Ἄρθ. 7.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας, ἡ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, καθ' ἃς ὁδηγίας ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐκδίδει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἄρθ. 8.

Αἱ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῖδιοκτῆτων σταφιδαμπέλων, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν νόμον, οὐχ ἥττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ, ἂν ἤθελον ἐξαχθῇ, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαταττόμενα.

Ἄρθ. 9.

Ὅστις ἤθελε φωραθῇ λαθραίως ἐξάγων σταφίδα, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου. Τὸ περιπλέον τοῦ κανονισμένου δικαιώματος ποσὸν μοιράζεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη· καὶ τὰ μὲν τρία τέταρτα εἰσάγονται εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ἕτερον δὲ δίδεται δ' ἀνταμοιβὴν τῶν ἀνακαλυψάντων τὸ λαθρεμπόριον.

Ἄρθ. 10.

Ἡ πρὸς διένεξιν ἢ πρὸς ἐπίλυσιν μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ἢ μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπεννοκιστῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 Νόμου συστηθέντων.

Ἄρθ. 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
Σ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκικιδίων διὰ τὸ ἔτος 1841 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1.

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων ἐγκτητικῶν φόρων, καθὼς καὶ ἡ διάταξις περὶ διαθέσεως τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδόδένδρων μένουσιν καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ αὐταὶ μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 7 (19) Αὐγούστου 1837 Νό-

μου, διατηρουμένων καὶ τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν μετακόμισιν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

Ἄρθ. 2.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων ἐγκτητικοὶ φόροι, καθὼς καὶ ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδόδένδρων θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίαν, ἢ κατὰ τμήματα, συνεννοικιαζομένων ὅλων ἐκείνων τῶν βαλανοκικιδίων, ὅσα δύνανται νὰ ἐξάγωνται ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λιμένος, τούτεστιν ὅλων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ διηρημένη ἐνοικίασις ἐμποροῦσι νὰ βάλῃ εἰς θέσιν τοὺς φορολογουμένους ν' ἀφαιρέσωσι τὸν καρπὸν τῶν ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστὴν καὶ νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς ἄλλον τινά. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθ. 3.

Ἐξαιρεῖται τῆς ἐνοικιάσεως ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Λακωνίας καὶ Λακεδαιμόνος, ὅστις θέλει πληρυνεσθαι εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν, συνάμα μετὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρ.) 1838 Νόμου, καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρ.) 1838 Διατάγματος· ὡς πρὸς τὰ βαλανοκικίδια τῆς Λακεδαιμόνος, διὰ τὰ ὅποια οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν, ἴσως ἤδη μετὰ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεννητομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὀρίζομεν, ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν, δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθ. 4.

Ὁ καρπὸς ὅμως ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδόδένδρων Λακεδαιμόνος, ἐνοικιάζεται καὶ εἰσπράττεται ἐπὶ τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, συμφώνως μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ καὶ ὁ καρπὸς αὐτὸς κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἀποδιδόμενου εἰς τὸ ἀνήκον τελωνεῖον.

Ἄρθ. 5.

Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας θέλει ἐνεργηθῇ εἰς Μεσολόγγιον, ἡ δευτέρα καὶ τελειωτικὴ εἰς Π. Πάτρας, ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων Κέως εἰς Κέα, ἡ δευτέρα εἰς Ἐρμούπολιν τῆς Σύρου. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθ. 6.

Ὅταν τὰ πρακτικὰ τῶν κατ' ἐπαρχίαν ἢ τμήματα δημοπρασιῶν φθάσωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν, αὕτη παραβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν, πρὸς τὰς ὁποίας χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ περὶ τῆς ἐλπίζομένης καρπολογίας καὶ τιμῆς τῶν καρπῶν πληροφορίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τὰ πρακτικὰ, ἐγκρίνει τὰς δημοπρασίας ἢ ἀκυρόνει αὐτάς, καὶ διατάττει νέαν δημοπρασίαν, γενομένης ἢ μὴ ἀνωτέρας προσφοράς, ἢ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίαν, ἂν τοῦτο θεωρῇ συμφερότερον. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν, οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκικιδίων, θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστακοῦ καὶ Καρθασαροῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα ἀνὰ δραχμὰς 30 ἐπὶ 1000 λιτρῶν, τῶν ψιλῶν, καὶ δραχ. 18 τῶν χονδρῶν βαλανιδίων, καὶ ἀνὰ 30 λεπτά δι' ἐκάστην ὁκτὸν χικιδίων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ, ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ λαθρεμπορίου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

κτῆματος χωριστὰ, εἰς καρπὸν καὶ εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τοῦ ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἐνοικιάσεως ἐλπίζομένου ποσοῦ τοῦ καρποῦ καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ, τὴν ποιότητα τῆς γῆς, τὸ ποσὸν καὶ τὴν ποιότητα τῶν περιεχομένων δένδρων, τὴν κατάστασιν τῆς καλλιεργείας, εἰς ἣν τὸ κτῆμα εὐρίσκεται, καὶ τὸν βαθμὸν τῆς βελτιώσεως τῆς ὁποίας εἶναι ἐπιδεκτικόν, καὶ τὴν μάλλον ἢ ἥττον ἐπωφελεῖ θέσιν αὐτοῦ. Προσέτι θέλουν σημειώσῃ με ἀκρίβειαν τὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συνεισφέρουν εἰς βελτίωσιν τῶν κτημάτων, οἷον ἐπωφελεστέραν χρῆσιν τῆς γῆς, κατασκευὴν νέων ὑδραγωγείων, νέας φυτείας κτλ. κατὰ τε τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα αὐτῶν.

Ἀφοῦ δὲ οὕτω προσδιορίσῃ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα, θέλουν σημειώσῃ, ὅσον ἐνεστὶ ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐξόδα τῆς καλλιεργείας, καὶ θέλουν οὕτω ὀρίσῃ καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ κτήματος εἰσόδημα, ἀφαιρῶντες αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ἀκαθάριστου. Περὶ πάντων τούτων οἱ πραγματογνώμονες συντάττουσι πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον στέλλουν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον ὁμοῦ μετὰ τῆς περιγραφῆς καὶ καταμετρήσεως. Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος παραλαβὼν ταῦτα, θέλει ἐπιθεωρεῖ αὐτὰ καὶ ἐξετάζει ἂν ἔχουν ὀρθῶς, καὶ πρὸ πάντων θέλει λαμβάνει ἐγγράφως πληροφορίας παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἂν ἡ τιμὴ τῶν καρπῶν προσδιορίσθῃ ἀκριβῶς καὶ συντάττει ἐπομένως τὴν τῆς δημοπρασίας προκήρυξιν, εἰς ἣν πρέπει νὰ καταγράφονται ἀκριβῶς, ὁ τόπος καὶ ἡ θέσις ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, τὸ εἶδος καὶ ἡ ἔκτασις αὐτοῦ, κατὰ τὰ βασιλικά καὶ ἐπιτόπια στρέμματα, τὰ ὅρια καὶ ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς τιμῆς τῆς δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως. Ὁ ὅρος οὗτος προσδιορίζεται, πηλαπλαστιζομένου τοῦ καθαρῶν ἐτησίου εἰσοδήματος μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τῆς ἐνοικιάσεως. Συγχρόνως ἡ προκήρυξις, ὅχι μόνον πρέπει νὰ παραπεμπῇ εἰς τὸ καθαρὸν διάταγμα, ὡς περιέχον τὰς λεπτομερεῖς διατάξεις τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλ' ἐν τυχὸν τοῦτο ἢ ἐκείνο ἐκ τῶν κτημάτων ἢμπορῇ νὰ βελτιωθῇ δι' ἄλλων ἐκτάκτων ἐργασιῶν, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ αὐτὰς κατ' εἶδος καὶ ποσότητα. Τὴν προκήρυξιν ταύτην, ὁμοῦ μετὰ τὰ πρωτόκολλα τῆς περιγραφῆς, τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ἐκτιμήσεως θέλει στείλει ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ καὶ ὅσας ἐλαβε πληροφορίας ἢ ἑκαμε παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὀρθότητος τῶν πρωτοκολλῶν, περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνος ἕκαστος διὰ τὸ μέρος τὸ ὁποῖον συνέταξε.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ, ἂν δὲν νομίζῃ ἀναγκαίαν περαιτέρω ἐξακρίβωσιν, προσδιορίζει τὸν ἐλάχιστον ὅρον, καὶ διατάττει τὴν τῆς δημοπρασίας ἐνέργειαν ἄλλως ὀφείλει νὰ διατάξῃ, χρείας τυχούσης, δι' ἄλλων παρὰ τῶν τὰς πρώτας ἐργασίας ἐνεργησάντων προσώπων, νέας ἐξετάσεις.

3. Ἄμα φθάσωσιν εἰς χεῖρας τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων τὰ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκριθέντα πρωτόκολλα, αἱ δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἐπικρατίας ἐκείνης, ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ θέλουν διατηρηθῇ ὅλαι αἱ διατυπώσεις καὶ αἱ διατάξεις αἱ περὶ διακηρύξεως καὶ δημοπρασίας, αἱ διαγεγραμμέναι ἀπὸ τὰ ἄρθρα 14, 16, 17, 18, 19 καὶ 20, τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) π. ε. Νόμου, περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς τοῦ 1840, καθόσον δὲν ἐναντιοῦνται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας, καὶ ἐκθέσεως εἰς νέαν, τῆς ὁποίας ἐὰν τὸ νέον ἀποτέλεσμα ἦθελεν εἶσθαι κατώτερον τῆς πρώτης, ἢ τυχούσα μείωσις θέλει λογίζεσθαι εἰς βάρος τῶν διανεργούντων τὴν δημοπρασίαν.

4. Ἐκαστον κτῆμα, τοῦ ὁποίου τὸ μέγεθος εἶναι τοιοῦτον,

ὥστε ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ ν' ἀπαιτῇ τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπασχόλησιν ἑνὸς ἐνοικιαστοῦ, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν χωριστὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου συνταχθείσης, καὶ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐγκριθείσης προκηρύξεως. Ἄν δὲ κἀνὲν ἐξ αὐτῶν ἦναι μικρότερον, θέλει συνδημοπρατεῖται μετὰ ἄλλα τόσα ἐκ τῶν πλησιεστέρων, ὥστε ἡ καλλιέργεια τούτων ὅλων νὰ ἐπασχολῇ ὁλοκλήρως ἓνα ἐνοικιαστήν.

5. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑποβάλλονται ἐκάστοτε εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἥτις ἐκδίδει τὴν ἐγκρίσιν, ἀφοῦ ἐξετάσῃ αὐτὰ, βεβαιωθῇ ὅτι ἐτηρήθησαν ἀκριβῶς ὅλαι αἱ διατυπώσεις, καὶ προσκαλεῖ τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους νὰ ἐκδώσωσιν, ἀνευ ἐλαχίστης ἀναβολῆς, τὰ ἀνήκοντα ἐνοικιαστήρια, καὶ νὰ φροντίσωσι νὰ ὑπογράφωσιν αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, οἵτινες δὲν θέλουν εἶσθαι ὑπόχρεοι μόνον διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως, μέχρι τῆς ἐκπνεύσεώς της.

6. Ἡ ἐνοικίασις ἐκάστου κτήματος ἄρχεται, διὰ μὲν τὰ κτῆματα, τῶν ὁποίων ἤδη ἔληξεν ἡ προθεσμία, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου τὸ ἐνοικιαστήριον, διὰ δὲ τὰ ὑπὸ ἐνοικίαν εἰσέτι ὄντα, μετὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης ἐνοικιάσεως· λήγει δὲ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ καρποῦ τοῦ τελευταίου ἔτους. Ὅθεν οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ προστίμου, ἅμα λάβωσι τὴν ἐγκρίσιν, νὰ δίδωσι τὴν ἀνήκονσαν ἀποδείξιν παραλαβῆς εἰς τὰ ἀρμόδια ταχυδρομεία, καὶ νὰ ἐκδίδωσι καὶ παραδίδωσι μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὰ ἐνοικιαστήρια εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς πάλιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Αἱ περὶ τὸν ὁ λόγος ἀποδείξεις θέλουν διαβιβασθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ.

7. Ἄμα ἀποπερατωθῇ ἡ ἐκδοσις τῶν ἐνοικιαστηρίων καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν χρεωστικῶν ὁμολόγων, αἱ ὁποῖαι θέλουν σταλῇ κατὰ τοὺς ἐνυπάρχοντας κανονισμοὺς πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ταμίαις, οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ θέλουν εἰδοποιήσῃ ἐγγράφως διὰ τῶν δημάρχων ἕκαστον ἐνοικιαστὴν τῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἤδη ἔληξεν ἡ ἐνοικίασις, ὅτι ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένον κτῆμα, διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ παρ' αὐτῶν ἡ ἐγκατάστασις γίνεται παρουσία τοῦ δημάρχου ἢ δημοτικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις συντάσσει ἔκθεσιν, περιλαμβάνουσαν μετὰ λεπτομέρειαν καὶ ἀκρίβειαν τὰ ὅρια τοῦ κτήματος, τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ, οἷον δένδρα, κτίρια, ὀχετοὺς κ. λ. κατὰ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ κτῆμα ἐν γένει, καὶ ἰδίως ἕκαστον τῶν συνιστῶντων αὐτό. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς παραδόσεως, ἡ ἐκθεσις αὕτη θέλει ὑπογράφεσθαι παρὰ πάντων τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ θέλει χρησιμεύει διὰ νὰ ἐξελεγχῇται ἐκάστοτε ἡ γενομένη παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου καλλιέργεια, καὶ νὰ προσδιορίζεται ἡ ὀφειλομένη παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀποζημίωσις, ἂν ἐξ αἰτίας του συμβῶσι χειροτερεύσεις. Εἰς τὰ κτῆματα, τῶν ὁποίων ἡ παρελθούσα ἐνοικίασις δὲν ἔληξεν εἰσέτι, ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νέου ἐνοικιαστοῦ θέλει γενῇ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλὰ τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται διὰ τὰς ἐν τῷ μεταξύ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως διαστήματι συμβάσας τυχὸν χειροτερεύσεις τοῦ ἐνοικιασθέντος κτήματος.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

8. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώνωσι τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον εἰς δύο δόσεις.

ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ἀρχίζουσιν καὶ νὰ περαιώνουσιν τὴν ἀνάκρισιν, ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν καταγγελλῇ ἡ σωματεμπορία ἢ ἡ ἀπλὴ ἀνδραποδὼν μετακόμισις ἢ ἄλλως πῶς πληροφορηθῇ περὶ ταύτης, ἡ μὲν Ἑλληνικὴ ὀφείλει, ἡ δὲ ξένης δυνάμεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ ἀμέσως τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἀνδράποδα εἰς ἐλευθερίαν.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,
ΕΣΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 8.

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἑλληνικῆς τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν σύστασιν τῆς τραπεζῆς, καὶ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐγκρίνομεν τὸν ἐπισυναπτόμενον κανονισμόν τῆς Ἐθνικῆς ἑλληνικῆς τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τῆς Ἐθνικῆς ἑλληνικῆς τραπεζῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῶν κεφαλαίων τῆς τραπεζῆς καὶ τοῦ ἐτήσιου μερίσματος τῶν συμμετόχων.

Ἄρθ. 1.

Τὰ κεφάλαια τῆς τραπεζῆς διαίρονται εἰς πέντε χιλιάδας μετοχάς, ἐξ ὧν ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει τοῦλάχιστον χιλίας.

Ἄρθ. 2.

Συμμέτοχοι τῆς τραπεζῆς δύνανται νὰ γενῶσιν ἀδιαφόρως Ἕλληνες καὶ ἄλλοδαποί.

Ἄρθ. 3.

Οἱ συμμέτοχοι τῆς τραπεζῆς δὲν ἐνέχονται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, εἰμὴ κατὰ τὸ ποσὸν μόνον τῶν μερίδων των.

Ἄρθ. 4.

Οἱ καταγραφησόμενοι ὡς μέτοχοι, δὲν θέλουσι λάβει τὰ ἀποδεικτικά τῶν μετοχῶν των, εἰμὴ ἀφοῦ πληρώσουν τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν. Μέχρι δὲ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, δὲν

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1841)

ἔχουν εἰμὴ ἀπλὴν ὑπόσχεσιν μετοχῆς, ἥτις δὲν μεταβιβάζεται εἰς ἄλλο πρόσωπον.

Ἄρθ. 5.

Μετὰ τὴν ὀλικὴν πληρωμὴν ἐκάστης μετοχῆς ἐκδίδονται τὰ ἔγγραφα τῶν μετοχῶν εἴτε ὀνομαστικῶς, εἴτε ἀνωνύμως. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν μετοχῶν εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τῆς τραπεζῆς, καὶ τότε αἱ μετοχαὶ δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς ἄλλο πρόσωπον διὰ παρομοίων ἐγγραφῶν. Εἰς τὴν δευτέραν, σημειοῦται μόνον ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγγράφου τῆς μετοχῆς, εἰς τὰ αὐτὰ βιβλία τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθ. 6.

Διὰ νὰ μεταβιβασθῶσιν αἱ ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ ἀπαιτεῖται νὰ γενῇ, περὶ τούτου ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου αὐτοῦ, δήλωσις ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τῆς τραπεζῆς, ὅστις καταχωρεῖ αὐτὴν εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, ὑπογραφομένην παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ. Μετὰ τὴν καταχώρισιν, ὁ διευθυντὴς τῆς τραπεζῆς ἐκδίδει νέον ἔγγραφον μετοχῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου ἰδιοκτῆτου, ἐξαφανίζων ἐν ταύτῳ τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ προτέρου ἔγγραφον. Αἱ ἀνώνυμοι μετοχαὶ μεταβιβάζονται δι' ἀπλῆς παραδοσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς μετοχῆς.

Ἄρθ. 7.

Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὀνομαστικῆς τινος μετοχῆς καὶ τὴν κατὰ νόμον ἐπίδοσιν τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς τραπεζῆς, ἡ μετοχὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ, ἐνότῳ διαρκείᾳ κατὰσχέσεως.

Ἄρθ. 8.

Ὁ ἐγγράφως ὡς μέτοχος τῆς τραπεζῆς ὀφείλει νὰ σύρῃ ἀμέσως εἰς διατάξιν τῆς ἑθνικῆς τραπεζῆς συναλλαγματικὴν, διὰ τὰς ἀναρτησάμεν τῆς μετοχῆς του.

Ἡ συναλλαγματικὴ αὕτη πρέπει νὰ γενῇ δεκτὴ ἀπὸ ὑποκείμενον ἀξιοχρεὸν καὶ πρέπει νὰ πληρωθῇ μεθ' ἡμέρας ἐννεήντα, λογιζομένης ἀπὸ τὴν συγκάλεισιν τῆς πρώτης γενικῆς συνέλευσεως.

Ἡ συναλλαγματικὴ αὕτη θέλει κατατεθῇ παρὰ τῇ τὰς προετοιμασίας τῆς τραπεζῆς ἐπιφορτισμένῃ ἐπιτροπῇ, ἥτις πρέπει νὰ δώτῃ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ παρακαταθέσῃ τὸ κιβώτιον, τὸ ἐμπεριέχον τὰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους. Ὅσαι μετοχαὶ δὲν πληρωθῶσιν εἰς τὰς προϋδιορισθησόμενας ἐποχάς, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν καὶ πωλῶνται πρὸς ὄφελος, ἢ πρὸς βλάβην τοῦ καθυστεροῦντος μετόχου.

Ἄρθ. 9.

Ἐκ τῶν κερδῶν τῆς τραπεζῆς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, θέλει σχηματίζεσθαι τὸ μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμόμενον μέρημα, τὸ ὁποῖον θέλει συνήθως εἶσθαι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περισσεούτων κερδῶν τῆς τραπεζῆς, τὰ μὲν τρία τέταρτα θέλουν διανεμεσθαι μεταξὺ τῶν μετόχων ὁμοῦ μετὰ τὸ ἐτήσιον μέρημα τῶν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν· τὸ δὲ ἐν τέταρτον θέλει μετασχηματίζεσθαι εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐξ οὗ θέλουν λαμβάνεσθαι τὰ ἀναγκαζοῦντα χρήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 7 τοῖς 0/0 τοῦ συνήθους μερίσματος· ὅσαςκις τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς τραπεζῆς ἔτους τινὸς δὲν χρηγήσουν τοσοῦτον μέρημα. Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων θέλει ἀποφασίσαι τὰ δέοντα περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τῶν ὁποίων οἱ τόκοι θέλουν προστίθεσθαι ὁλοκλήρως εἰς τὸ ἐτήσιον μέρημα τῶν μετοχῶν.

Ἄρθ. 10.

Αἱ μετοχαὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς τὴν ὀνομαστικὴν των ἀξίαν

φορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Σπουρίδωνος Βαλέττα, ὡς Γραμματέως
τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κύριον
Σπουρίδωνα Βαλέτταν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκ-
κλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τὸν κανονι-
κὸν μισθὸν, τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς
Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογράψῃ, τὴν δημοσιεύ-
σιν καὶ ἐκτελέσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μεταξῶ, ὡς Γραμματέως
τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι
τουδὲ εἰσαγγελεῖα παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ Ἐφέταις Κύριον Α. Με-
ταξῶν, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τὸν
τακτικὸν μισθὸν τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς
Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ δημοσιεύσῃ καὶ
ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῆς
Δικαιοσύνης Γραμματείας εἰς τὸν Κ. Α. Παῖκον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐως ὅτου θέλει φθάσῃ ἐνταῦθα ὁ Κύριος Α. Μεταξῶ ἀπὸ Ναύ-
πλιον, διατάττομεν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ

Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Παῖκος τὴν διεύθυνσιν τῆς
ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Παῖκου εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν
παρὰ τῷ Συμβούλιῳ τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐηρεστήθημεν νὰ διορίσωμεν τὸν μέχρι τουδὲ Γραμματέα
τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κ. Α. Παῖκον, Σύμβουλον
τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς
Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ
ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 13.

ΑΘΗΝΑΙ, 5 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μεταξῶ, ὡς Γραμματέως τῆς
Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διορίζομεν τὸν ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ Σύμ-
βουλον τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Μεταξῶν, Γραμματέα τῆς Ἐπι-
κρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ τὸν κανονισμένον μισθόν.

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς
Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ
ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Ἰουλίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

συζύγου· διατάττομεν νὰ ἰσχύωσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας Μας οἱ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ ἀποφάσει τῶν 4 (16) Σεπτεμβρίου τ. ε. ἐνδιαλαμβανόμενοι ὅροι περὶ τῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας συνεδριάσεων τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀλλαγῆς τῆς ὀνομασίας τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν καταλληλοτέραν ὀνομασίαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

1. Ὁ μέχρι τοῦδε ὀνομαζόμενος Προπρύτανης, θέλει ὀνομάζεσθαι ἀπὸ τοῦδε Ἀντιπρύτανης, ἡ Σχολαρχεῖα Κοσμητεία, οἱ Σχολάρχαι Κοσμητορες, τὸ δὲ Ἀκαδημαϊκὸν Συμβούλιον, Ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκλογῆς τοῦ Πρυτάνεως κτλ. τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πρυτάνεως, τῶν Κοσμητόρων καὶ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου τοῦ ἐπώνυμου Ἡμῶν Πανεπιστημίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Α'. Τὸ σύνολον τῶν παρόντων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τακτικῶν, ἐπιτιμίων καὶ ἐκτάκτων, θέλει συνέρχεσθαι δύο εβδομάδας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς θερινῆς ἐξαμηνίας εἰς πλήρη συνεδρίαν, προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως, ἐλλείποντος δὲ καὶ τούτου ὑπὸ τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀρχαιοτέρου τῶν Κοσμητόρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων, τῆς ἀρχαιότητος οὗσης τῆς αὐτῆς, ἀποφασίζει ὡς πρὸς τοῦτο ἡ ἡλικία, καὶ διὰ χωριστῶν ψηφοφοριῶν θέλουν ἐκλέγει ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐπιτιμίων καθηγητῶν κατὰ πλειονοψηφίαν τρεῖς ὑποψηφίους διὰ τὴν Πρυτανείαν, ἕκαστος τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τοῦλάχιστον τὸ τρίτημόριον τῶν ὅλων ψήφων. Ἐν δὲ ἰσοψηφίᾳ νικᾷ

ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος. Ὁ κατάλογος τῶν τριῶν τούτων ὑποψηφίων μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς θέλει ὑποβälleσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματείαν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν.

Β'. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ῥηθείσης ἐγκρίσεως θέλουν συνέρχεσθαι οἱ τακτικοί, ἐπιτιμιοὶ καὶ ἐκτάκτοι καθηγηταὶ ἑκάστης τῶν τεσσάρων Σχολῶν εἰς ἰδιαίτεραν πλήρη συνεδρίαν, προεδρευομένην παρὰ τοῦ μέχρι τοῦδε Κοσμητορος, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, καὶ θέλουν ἐκλέγει ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐπιτιμίων καθηγητῶν αὐτῆς κατὰ πλειονοψηφίαν δύο ὑποψηφίους διὰ τὴν Κοσμητείαν, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τοῦλάχιστον τὸ τρίτημόριον τῶν ὅλων ψήφων, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ καὶ ἐνταῦθα ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος. Οἱ κατάλογοι τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς θέλουν καθυποβάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν.

Γ'. Κάνεις τῶν ὑποψηφίων δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν γενομένην ἐκλογὴν, ἄνευ νομίμων λόγων. Εἶναι δὲ τοιοῦτοι α.) Ὑπηρεσία ἐπὶ διετίαν ἀμέσως προηγουμένην εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν β.) Ἀσθένεια ἐξ ἡλικίας ὑπερβαίνουσα τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος. Ὀφείλει δὲ ὁ ἀπαιτούμενος νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἀποποίησίν του καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς ἀμέσως εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἐκλογέων, ἡ ὁποία κρίνει, ἂν ἡ ἀποποίησις εἶναι δεκτή. Ἄν δ' ἀπαρνηθῇ παρὰ τῆς συνελεύσεως ἡ παραίτησις, δύναται ὁ ἀποποιούμενος ἐντὸς δύο ἡμερῶν νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Δ'. Ὁ νέος Πρύτανης, ὁ Ἀντιπρύτανης, οἱ τέσσαρες Κοσμητορες, καὶ τέσσαρες ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν ἐν πλήρει συνεδρίᾳ κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν ἐκλεγόμενοι τακτικοὶ ἢ ἐπιτιμιοὶ καθηγηταί, ἐξ ὧν οἱ δύο λαμβάνονται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε μελῶν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου, θέλουν συγκροτῆσαι τὴν νέαν Ἀκαδημαϊκὴν Σύγκλητον.

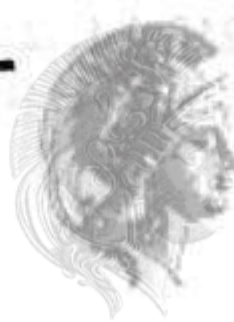
Ε'. Διὰ νὰ θεωρῶνται αἱ ῥηθεῖσαι συνεδριάσεις πλήρεις ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτημορίων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν. Οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι νὰ παρευρεθῶσι διὰ νόσον ἢ ἄλλην ἰσχυράν καὶ ἀφευκτὸν αἰτίαν, θέλουν γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸν προεδρεύοντα τῆς συνελεύσεως, καὶ δύνανται νὰ στέλλωσι τὰς ψήφους των περὶ ἑκάστης θέσεως ἐσφραγισμένας, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀνοίγεσθαι συγχρόνως μὲ τὰς τῶν παρευρισκομένων.

Ζ'. Διὰ νὰ μὴ ἀναβληθῇ ἡ προσεχὴς ἐκλογὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁρίζεται δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὴν προσεχῇ ἐκλογὴν, νὰ γείνη ἡ περὶ ἐκλογῆς τοῦ νέου Πρυτάνεως συνέλευσις τῶν καθηγητῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν κοσμητόρων, αἱ δὲ περὶ ἐκλογῆς τῶν κοσμητόρων, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρ' Ἡμῶν ἐγκρίσεως τοῦ νέου Πρυτάνεως.

Ζ'. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεία, θέλει φροντίσει περὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ὀκτωβρίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συνεδριάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑπάρχη ἡ ἀναγκαία ἐνότης εἰς τὰς ἐργασίας τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ συζητῶνται ὡρίμως τὰ οὐσιώδη ἀντικείμενα, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ὅλα τὰ σπουδαία ἀντικείμενα, ὅσα ἐκ τῆς φύσεώς των ἀνάγονται εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλουν συζητῆσθαι ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπιφορτίζομεν τὸν προεδρεύοντα τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ συγκαλῇ αὐτὸ εἴτε αὐθιγότητος, ἢ κατ' αἴτησιν ἐνὸς ἢ πλείονων τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ὀφείλοντα ὅμως νὰ προειδοποιῇ ἡμᾶς ἀμέσως, περὶ πάσης μελλούσης συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῶν γενομένων συνεδριάσεων θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς ἡμᾶς ὅσον τάχιστα.

Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατηρεῖται ὡς εἶναι ὀρισμένη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 ὀργανικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθ. 2.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων
Α. ΜΑΤΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ Κ. Χριστιαν Σχμάλτσ, ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ παρέξωμεν εἰς τὸν μέχρι τοῦδε Ἡμέτερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ὑποστράτηγον Χριστιαν δὲ Σχμάλτσ, ἐπὶ τῇ αἰτήσιν του, τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας Μας παραίτησιν. ὅπου Ἡμεῖς διαδηλοῦμεν εἰς αὐτὸν τὴν ὕψηλὴν Ἡμῶν εὐχαρίστησιν διὰ τὰς ἐξαιρέτους ἐκδουλεύσεις, τὰς ὁποίας ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ὑπηρεσίας του μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας ἐπρόσφερεν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν Ἐπικρατείαν μας, καὶ ῥητῶς ὡς στερεύνων τὴν πειθαρχίαν τοῦ στρατοῦ, καὶ φροντίσας τὰ πρὸς διατήρησιν τῆς φιλοτιμίας τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὰ περὶ εὐταξίας τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ κλάδου τούτου.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου (11 Ἰουλίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων
Α. ΜΑΤΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1841 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν σταφίδων ἑγγειος φόρος τοῦ 1841 θέλει εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα.

Ἄρθ. 2.

Ὁ φόρος αὐτός, ὡς καὶ τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν σταφίδων, θέλει λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ ἀποκοπτομένῃ ἐπιτοπίῳ τιμῇ, τὴν ὅποιαν ἤθελεν ἀναγνωρίσει ὡς τοιαύτην ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀφοῦ προστεθῇ εἰς αὐτὴν ἐν ἐννατημῶριον περιπλέον.

Ἄρθ. 3.

Ἡ περὶ τῆς ἀναγνωρισθησομένης τιμῆς ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων ἀποσπῶν τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν, τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σχηματίζονται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διωρισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ τελωνίου τοῦ προσηλωμένου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, συνεισπραττόμενοι ἀπὸ τοῦ ὅποιου τὸ Διοικητικὸν ὀφείλει νὰ προσκαλῇ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐσπότητερον ἐμπόρων διὰ νὰ ὑποδείξωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἰς τὰ ὅποια σημειώσεται ἡ γνώμη τῶν ἐμπόρων, ὅσον καὶ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, δικαιολογημένη ἀποχρώντως, ὑπογράφονται παρὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ὅστις χρεώσται νὰ τὰ συνοδεύῃ μὲ τὰς χρειώδεις παρατηρήσεις. Ἡ δὲ Γραμματεία, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὸ πρωτόκολλον, ἀποφασίζει, εἴτε ἀποδεχομένη, εἴτε τροποποιούσα τὴν τιμὴν, ἥτις δηλοῦται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὡς ἀποκομμένη. Τὴν δὲ ἀπόφασιν τῆς ταύτης χρεώσται νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ταύτην, οἱ ἔχοντες συμφέρον, ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ ἐπιτοπίως τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὅποιον εἶναι καταχωρισμένη ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμματείας, δύνανται νὰ ἐκκαλέσων εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὅποιον ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ, προσδιορίζει ὀριστικῶς τὰς τιμὰς. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν θέλει ἔχει κάμμίαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς μεταξὺ ιδιωτῶν.

Ἄρθ. 4.

Ἐὰν πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀφάσεως περὶ τῆς τιμῆς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, τὰ φορτωμένα μὲ σταφίδα πλοῖα θελήσουν νὰ ἀποπλεύσωσι, τότε μόνον δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο, ὅταν οἱ σταφιδέμποροι, ἢ οἱ ἐξάγοντες τὴν σταφίδα δώσωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνείου.

Ἄρθ. 5.

Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμψύνησαν ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς

ἑκαστον φαρμακείον κατάλογος τῶν ἱατρῶν τῶν ἐχόντων τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἐντὸς τῆς διοικήσεως.

Ἄρθρ. 27.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς φαρμακοποιούς νὰ σχετίζωνται ὡς ἐκ τοῦ ἔργου τῶν καὶ νὰ συνεννοῶνται μὲ ἀνθρώπους μετερχομένους χωρὶς ἄδειαν τῆς Βασ. Κυβερνήσεως τὴν ἱατρικὴν καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἀναγραφὰς αὐτῶν μάλιστα ὑποχρεοῦνται ἅμα λάβωσι γνῶσιν περὶ τοιούτων καταχρήσεων νὰ εἰδοποιῶσι παραχρῆμα τὸν διοικητικὸν ἱατρὸν.

Ἄρθρ. 28.

Χωρὶς ἱατρικὴν συνταγὴν δύνανται νὰ δοθῶσι παρὰ τῶν φαρμακοποιῶν τὰ ἐφεξῆς μόνον ἱατρικά.

Αἷμα δρακόντιον.
 Ἀλοιφὴ ἀπλῆ.
 » διὰ σπέρματος τοῦ κύτους ἐρυθρά.
 » διὰ τερεβινθίνης.
 » κηρωτὴ κιβρά.
 » δι' ἀμυγδαλίνου ἐλαίου.
 » ρόδινη.
 Ἀμύγδαλα.
 Ἀνθρόκοκκος.
 Ἄνθος ἀκτῆς.
 » Ἰων.
 » λευκανθέμου.
 » Μαλάχης.
 » Πορτογαλίας.
 » ρόδων.
 » ροδόχρους.
 » φιλύρας.
 » φλόμου τῆς θηλείας.
 » Χαμαιμήλου.
 Ἄνθραξ φιλύρας.
 Ἀρκεοθίδες.
 Β.
 Βάλανοι φρυκταί.
 Βδέλλα.
 Βῶλος ἀρμενία.
 Ε.
 Εἶδη εἰς ἀναγαργασμόν.
 » εἰς θυμιάματα.
 » διὰ κατὰπλάσμα.
 Ἐκχύλισμα γλυκυρρίζης.
 Ἐλαίον ἀμυγδαλίνον.
 » κακάινον.
 » περγαμηνόν.
 » λινωσπέρμου.
 Ἐμπλαστρον ἀνακολλητικόν.
 Ι.
 Ἰχθυοκόλλα.
 Ἰσχάδες.
 Κ.
 Κάκκον.
 Καρδάμωμον μικρόν.
 Καρυόφυλλα.
 Κέρως ἐλάφειον.
 Κήτους σπέρμα.
 Κίνον.

Acetum aromaticum.
 » rosarum.
 Adeps suillus.
 Alcohol vini.
 Amygdalae.
 Aqua chamomillae.
 » destillata.
 » florum aurantior.
 » foeniculi.
 » melissae.
 » menthae crispae.
 » » piperitae.
 » rosarum.
 » sambuci.
 » vulneraria Teden.
 Aron root.
 Β.
 Baccae juniperi.
 Bolus armena.
 Butyrum cacao.
 C.
 Cacao.
 Chocolata lichenis islandici.
 Carbo tiliae.
 Cardamomum minus.
 Caricae.
 Caryophylli.
 Ceratum cetacei album.
 Cetaceum.
 Coccinella.
 Colla piscium.
 Colophonium.
 Conserva rosar.
 Cornu servi.
 Cortex cinnamomi.
 » aurantiorum.
 D.
 Dactyli.
 Ε.
 Emplastrum adhaesivum.
 Extractum liquiritiae.
 F.
 Flores aurantiorum.
 » chamomillae vulgaris.
 » » romanæ.
 » malvae.

Κολοφώνιον.
 Κόμμι ἀραβικόν.
 » τραγακάνθης.
 Κυκλίσκοι διὰ ἡδυσμοῦ τοῦ πεπερώδους.
 » διὰ ζακχάρεως γάλακτος.
 Μ.
 Μαγνησία θειική.
 Μάννα.
 Μαραντάμυλον.
 Μαστίχη.
 Μέλι ἀπηφρισμένον.
 Ο.
 Ὄδοντότριμμα.
 Οἰνόπνευμα.
 Ὄξος ἀρωματικόν.
 » ρόδιον.
 Ὄξύμελι ἀπλοῦν.
 Π.
 Πόα ἀδιάντου.
 » ἀλθαίας.
 » ἀψινθίου.
 » ἐλελιφάσκου.
 Πόα μελισσοφύλλου.
 Ρ.
 Ρίζα ἀγροτίδος.
 » ἀλθαίας.
 » γλυκυρρίζης.
 » ἰσίδος.
 » ὀρχέως.
 Ροδόμυλι.
 Σ.
 Σάπην.
 Σακχαρὶ διὰ ρόδων.
 Σερπίον ἀπλοῦν.
 » δι' ἀλθαίας.
 » δι' ἀμυγδαλῶν.
 » διὰ βάτου ἰθαίας.
 » διὰ ἰων.
 » διὰ κιτρίων χυλοῦ.
 » διὰ μάννα.
 » διὰ μόρων.
 » διὰ πορτογαλίων ἐπιλεπίδος.
 » διὰ ροιάδος.
 Συναπισμός.
 Σπέρμα καννάθεως.
 » κυδωνίων.
 » λυκοποδίου.
 » λίνου.
 » σινάπεως.
 Σπόγκος κηροπαγής.
 Στάλαγμα ἀκτῆς.
 » ἡδυσμοῦ τοῦ οὐλοφύλλου.
 » — τοῦ πεπερώδους.
 » λευκανθέμου.
 » μαράθρου.
 » μελισσοφύλλου.

» rosarum.
 » rhoeados.
 » sambuci.
 » tiliae.
 » verbasci.
 » violarum.
 Folia aurantiorum.
 » fartaræ.
 » malvae.
 G.
 Gummi arabicum.
 » tragacanthæ.
 Glandes querc. tostae.
 H.
 Herba absinthii.
 » althæae.
 » melissæ.
 » salviae.
 Hirudines.
 K.
 Kino.
 L.
 Lycopodium.
 M.
 Magnesia carbonica.
 Manna.
 Mastix.
 Mel despumatum.
 » rosatum.
 Mucilago Gummi arabici.
 » seminum cydoniorum.
 Mucilago salep.
 O.
 Oleum amygdalarum dulcium.
 » bergamottæ.
 » lini.
 Oxymel simplex.
 P.
 Pasta althæae.
 » gummosa.
 » liquiritiae.
 Pulvis dentifricius.
 R.
 Radix althæae.
 » graminis.
 » liquiritiae.
 » iridis florentinae.
 » salep.
 Rotulae menthae piperitæ.
 S.
 Sacchar lactis.
 Sago.
 Sanguis draconis.
 Sebum ovile.
 Semen cannabis.
 » cydoniorum.
 » lini.
 » sinapeos. nigrae.
 Serum lactis dulce.
 Siliqua dulcis.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 18. (παρελείφθη.)

Αριθ. 19.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Σεπτεμβρίου.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

Μεταξύ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Ελλάδος και του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Σαξωνίας υπογράφησα εις διπλούν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν Δρέσδῃ, τὴν 12 (24) Μαΐου 1844 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντὶ τῆς ἀνταλλάχθησαν ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ελλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξύ τῶν ἐπικρατειῶν τῶν εὐτυχῶς ὑπάρχασαν καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς αὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαίου, βάσιν ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμου, ἐξίσου εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης Ἐμπορίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίου. Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ελλάδος τὸν Κύριον Ἀνδρόνικον Παϊκόν, Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, διευθύνοντα τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, Ταξίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας τὸν Κύριον Εἰρικόν Ἀντώνιον Δε-Ζετχάου, Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκπληροῦντα ἐπίσης καθήκοντα Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος αὐτοῦ τῆς Πολιτικῆς Ἀξίας, τῶν Ταγμάτων Ἀλεξάνδρου Νεύσκυ τῆς Ρωσσίας, τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀστροῦ τῆς Πρωσίας, τοῦ τάγματος τῆς Πολιτικῆς Ἀξίας τοῦ Στέμματος τῆς Βυαρίας καὶ τοῦ τῶν Δουκικῶν Οἰκῶν τῆς Σαξωνίας κτλ. κτλ., οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους συνέθεντο τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ὑπήκοοι ἐκατέρων τῶν συνομολογουμένων μερῶν θέλουν προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων τῶν καὶ τῶν φορτίων τῶν, εἰς τὰς παρὰ τὰς πόλεις καὶ ποταμούς τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάσωσι καὶ καθεζοῦν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των, θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει πληρεστάτην ἀσφάλειαν διὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀπονεμώμενη προστασία ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποκύπτουν εἰς τοὺς Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 2.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ελλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Σαξωνίας οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιφρόνησις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ

TRAITÉ

de commerce entre Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté de Roi de Saxe, signé en double à Athènes et à Dresde le 12 (24) mai 1844 et dont les ratifications ont été échangées à Athènes le 23 juin (5 juillet) de la même année.

S. M. le Roi de la Grèce et S. M. le Roi de Saxe également animés du désir sincère de maintenir les rapports de bonne intelligence, qui ont si heureusement subsisté jusqu'ici entre leurs Etats respectifs, et d'en étendre et consolider les relations commerciales, et convaincus que cet objet ne saurait mieux être rempli qu'en adoptant le système d'une parfaite réciprocité basée sur des principes d'équité également avantageux aux deux pays, sont convenus en conséquence d'entrer en négociation pour conclure un traité de commerce et ont nommé à cet effet des Plénipotentiaires: Sa Majesté le Roi de la Grèce le Sieur Andronic Paicos, Son Secrétaire d'Etat au dépt. de la Justice dirigeant le Ministère de la Maison Royale et des Relations Extérieures, commandeur de Son Ordre Royal du Sauveur, et Sa Majesté le Roi de Saxe le Sieur Henri Antoine de Zeschau, Son Ministre d'Etat et des Finances faisant fonctions également de Son Ministre des Affaires Etrangères, Grand Croix de Son Ordre du mérite civil et de ceux de S. Alexandre Newski de Russie, de l'Aigle Rouge de Prusse, de l'Ordre du mérite civil de la Couronne de Bavière et de celui des Maisons Ducales de Saxe etc. etc. les quels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les articles suivans;

Art. 1.

Les sujets de chacune des deux hautes parties contractantes pourront, avec toute sûreté pour leurs personnes, vaisseaux et cargaisons, aborder librement dans les places et rivières des territoires de l'autre, pautout où le commerce étranger est permis aux nationaux.

Ils pourront s'y arrêter et résider, dans quelque partie que ce soit des dits territoires, y louer et occuper des maisons et des magasins pour leur commerce, et ils jouiront généralement, tant pour leurs personnes que pour leurs propriétés, de la plus entière sécurité, et il leur sera accordé, pour les affaires de leur négoce, la même protection dont jouissent les indigènes, à charge de se soumettre aux lois et ordonnances des pays respectifs.

Art. 2.

Il ne pourra être établi en Grèce sur les productions du sol ou de l'industrie de la Saxe, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucun droit, de

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 11.

ΑΘΗΝΑΙ, 31 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου εἰς τὴν πρωτεύουσιν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1836 ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ συστάσεως ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, καὶ θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν μέσα προαγωγῆς καὶ ἀναπτύξεως εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς πρωτεύουσας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν τὸ νὰ συστηθῇ εἰς Ἀθήνας ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον, σύμφωνα μετὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος, καὶ διατάττομεν νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐγκρισίν Μας τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσδιορισμοῦ κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων διὰ τὸ ἐναστὸς ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ παρέξωμεν εὐκολίας τινὰς εἰς τοὺς μοναχοὺς τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν Β. ἐκκλησιαστικῶν δεκάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ ζημιωθῇ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, τοῦ ὁποίου αἱ πρόσοδοι δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὰς πολυεπεὶς ἀνάγκας του, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 7,438 ἀναφορὰν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ Β. ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν κατὰ τὸ ἡμέτερον Βασίλειον διατηρουμένων ἱερῶν μοναστηρίων δὲν θέλει ἐκτεθῇ καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς ἐνοικίαν διὰ δημοπρασίας, ἀλλὰ θέλει προσδιορισθῇ κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων παρὰ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, ἀφού ἐνεκρίθη ἡ ἐκτίμησις παρὰ τῆς εἰρημένης Γραμματείας. Τὸ οὕτω ὠρισμένον δέκατον θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα παρατηρεῖται δὲ ὅτι τὸ Β. ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, λοφίζεται ἐπὶ τοῦ σταθεροῦ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὰ μοναστήρια.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστη-

ρίων, θέλει ἐκτεθῇ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν μοναστοῦς ἐνοικιάσεως, κατὰ τὰς περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ὑπαρχούσας ἐφετεινὰς διατάξεις, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 1 καὶ 2 εἰσπρακτέων χρημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου θέλει γενῇ εἰς 6 δόσεις:

τὴν	ἀ.	Σεπτεμβρίου	} τοῦ ἐπομένου ἔτους.	
»	ἀ.	Ὀκτωβρίου		
»	ἀ.	Νοεμβρίου		
»	ἀ.	Δεκεμβρίου		
»	ἀ.	Ἰανουαρίου		
»	ἀ.	Φεβρουαρίου		

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ὅπως φέρῃ ὁ τῆς Ναυτικῆς Μοίρας τοῦ Βασιλείου Διευθυντὴς ἐπὶ τοῦ πλοίου του τὴν σημαίαν τοῦ Μοιράρχου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ναυτικῶν ὑπ' ἀριθ. 23,287 ἐγκρίνομεν, ὥστε τοῦ λοιποῦ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ναυτικῆς Μοίρας τοῦ Βασιλείου, ὅσαςκις εὐρίσκειται ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, εἴτε πλέων, εἴτε εἰς λιμένα, νὰ φέρῃ ὑψωμένην ἐπὶ τοῦ πλοίου του τὴν σημαίαν τοῦ Μοιράρχου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία διατάσσεται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 12.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 (22) Φεβρουαρίου τ. ε. Β. Διατάγματος, ἀφορῶντος τὸν διορισμὸν τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναθέσαντες διὰ τῆς Ἀποφάσεώς Μας τῶν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν Κ. Α. Μαυροκορδάτον, ἀκυροῦμεν ἤδη διὰ τοῦ παρόντος τὴν προεκδοθεῖσαν ἡμῶν Ἀπόφασιν τῶν 10 (22) Φε-

πρὸς τὸν φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ιδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπὸν ὑπὸν, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαιτέροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται, ἐκτὸς τῶν τὴν πρώτην ἀπαριθμῆσιν ἐνεργούντων.

Ἄρθ. 8.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἑκείνου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα. Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγῆσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου δίκης. Ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθ. 9.

Οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαριθμῆσιν ἐνεργούντες ἰδιαιτέροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθ. 7, ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Θέλουν δὲ ἀρχίζεσθαι ἀπὸ περὶ αὐτὴν, ἀνεῦ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθ. 10.

Οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ταμίαι, ἐπιστάται καὶ εἰσπρακτοεῖς, θέλουν ἐφοδιασθῇ μὲ διπλοτύπα βιβλία καὶ πίνακες, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τὰς ὁποίας θέλει ἐκδόσει ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

Ἄρθ. 11.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν προστιμὸν δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὑφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθ. 12.

Πᾶσα διένεξις ἀναφεύστα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, διαλύεται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἀνεφύη, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων.

Ἄρθ. 13.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 (16) Ἰανουαρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 2.

ΑΘΗΝΑΙ, 14 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μετενοικιάσεως τῶν κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντων ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 20,600 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ πληροφορηθέντες ἐξ αὐτῆς, ὅτι τῶν κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντων κτημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1830 16' ψηφίσματος, τῶν πλειοτέρων ἔληξεν ἤδη ἡ ἐνοικίασις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

ΚΕΦΑΛ. Α'.

1. Ὅλα τὰ κατὰ τὸ 1831 δεκαετῶς ἐνοικιασθέντα φθαρτὰ κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἔληξε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἢ ἔλγει ἐντὸς τοῦ ἤδη τρέχοντος ἔτους, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐκ νέου διὰ δημοπρασίας·

2. Αἱ ἀμπελοὶ, σταφιδάμπελοι, περιβόλια, κήποι καὶ ὀπωροφόρα δένδρα διὰ δέκα ἔτη·

3. Τὰ ἐλαιόδενδρα, βαλανόδενδρα καὶ λοιπὰ παρόμοια δένδρα ἐκτετραμυδανομένης καὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας καίνται τὰ δένδρα, διὰ δεκαπέντε ἔτη.

Ἐάν ἔμωσιν τινὰ τῶν ῥηθέντων κτημάτων ἦναι ἐπιδεκτικὰ βελτιώσεων, αἵτινες ἐν τῇ ἀνωτέρῳ σημειωθείσῃ διαρκείᾳ τῆς ἐνοικιάσεως δὲν δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τότε ἡ Γραμματεία θέλει ἐνοικιάσει αὐτὰ ἐπὶ τοσοῦτον μακρύτερον χρόνον, καθ' ὅσον εἶναι ἀνάγκη διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ βελτιώσεις αὗται.

Εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐνοικιάσεως ὑπάγονται καὶ τὰ βαλανόδενδρα τῆς Ἀχαΐας, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἐπίδαυρον Λιμερὰν κείμεναι ἀμπελοὶ καὶ τὰ περιβόλια τὰ ὁποία ἦσαν μὲν πρότερον δεκαετῶς ἐνοικιασμένα, ἀλλ' ἡκυρώθη ἀκολούθως ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν.

2. Πρὸ τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν εἰς δημοπρασίαν θέλουν ἐνεργεῖσθαι τ' ἀκόλουθα.

Ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος λαμβάνων ὅσον ἔνεστιν ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ὁρίων, τὰ ὁποία ἕκαστον κτῆμα εἶχεν, ὅταν ἀνήκεν εἰς τὸν κύριόν του Ὀθωμανόν, θέλει περιγράψει αὐτὸ κατὰ τὰ ὅρια ταῦτα, καὶ θέλει παραδίδει τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον εἰς τὸν ἀρμοδίον γεωμέτρην διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν. Ὁ γεωμέτρης παραλαμβάνων τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ἐνεργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημειωμένων ἐν αὐτῷ ὁρίων, τὴν καταμέτρησιν τοῦ κτήματος, σημειῶνων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πρωτοκόλλου τὸ μέγεθος τοῦ κτήματος, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκφράσει εἰς βασιλικά καὶ εἰς ἐπιτόπια στρέμματα, καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον· ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος παραδίδει τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, εἰς τοὺς κατ' ἐπαρχίας ἀρμοδίους πραγματογνώμονας, οἵτινες ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης περιγραφῆς καὶ καταμετρήσεως, ἀφοῦ πρῶτον ὁρκισθῶσι καὶ εἰδοποιηθῶσι περὶ τῆς ποινῆς εἰς ἣν ὑπόκεινται, ἂν ἐν γνώσει δὲν ἐκτιμήσωσιν ὀρθῶς κατὰ τὸ ἄρθ. 4 τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρ. 1836 Νόμου, θέλουν ἐκτιμῶσι τὸ ἀκαθόριστον ἐτήσιον εἰσόδημα ἐνὸς ἐκάστου

τας, θέλει πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὁρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προδιορίζεται ὡς καὶ πέρυσιν εἰς 25 λεπτά τὸ κοφίνιον.

Ἄρθρ. 6.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου.

1. Τὰ ἄχυρα.

2. Ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά, δι' ἑκαστον ἰδιοκτητήν.

3. Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτζα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἐλαιον.

4. Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτος ᾖ ὁμολογουμένως ἐνδεής.

5. Ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναδόσπορος.

6. Ὁ ῥιζαρόσπορος.

7. Τὰ στέμφυλα (τζίπουρα) τῶν σταφυλῶν ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ οἶνος.

8. Τὰ διὰ βρώσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν χρησιμεύοντα σταφύλια.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, λειβαθίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, τῶν ἰδιατέρων δασικῶν προϊόντων, οἶον κάστανα, κέρνα, κουκουνάρια, ποτάση, πρινοκόκι, τραγάκανθον, φλοιὸς (φλοῦδι), κιτρινοκόκι (ἀλατζοχέρι) τῶν πρινοκοκκίων καὶ βαλανιδίων, κανονίζεται δι' ἰδιατέρων Νόμων.

Ἄρθρ. 8.

Ὅταν τὸ κτημάῳ ἡνικ' ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δήμοι καὶ τὰ πλεονέστερα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιδοσαν εὐεργετικά καταστήματα, τότε, εἰ μὲν ἡ ἀμφισβητούμενη ἐκδοσις ᾖ ἀποδομένη ἢ ἀποζημιώσις, ἢ ἀνὰ ἑξῆς ἀποδοθῇ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἰδιώτου, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἂν ἐλάβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθείσαν ἐπιλήν, προήλθεν ὅμως ἐνῶ ὁ ἰδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἢ ἐπὶ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὀριστικῶς ἰδιοκτητῆς· ὅσάκις ὅμως ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προήλθεν, ἐνῶ ὁ ἰδιώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν, ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημιώσιν οἰαδήποτε ἂν ᾖ ἢ ἔκβασις τῆς ἀμφισβήτησεως.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὅσάκις δὲν προϋπάρχῃ περὶ αὐτοῦ ἰσχυρὰ εἰσέτι ἀπόφαισις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ προταθῇ τοῦτο ὡς ἐνστασις ἐκ μέρους τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων, εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γενομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην· ἐπιφυλάττεται ὅμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὀριστικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1840 διατίθενται, εἴτε διὰ δημοπρασίας, γενομένης κατὰ τοὺς ἀκολουθούς τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστάσις καὶ ἀμέσου εἰσπράξεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Ἄρθ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φόρων θέλουν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτνιαζόντων χωρίων, ἀπαιτῆσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐνῶσιν πολλῶν χωρίων, καὶ τὴν συνδημοπρατήτιν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύναται νὰ γενῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀνώτεροι προσφοραὶ διὰ δύο ἢ καὶ πλεονέστερα χωρία δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὁλόκληρον δῆμον αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδωσιν ἀποδείξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφοράς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον διὰ νὰ κηρύττῃ β' δημοπρασίαν· εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περαιωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθείσα προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δήμων μέχρις ὁλόκληρου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ ὅχι κατωτέρα τῶν 5 0/0 γενομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν διοικητὴν, ὑποδιοικητὴν, ἢ εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀπὸ τὴν ἀνω προθεσίαν· αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

Ἄρθ. 12.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἢ ἂν τοιαύτη δὲν ἐγίνε, μετὰ τὴν κατὰ δῆμους ἢ κατὰ πλεονέστερα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιδοσαν ἡμεῖς νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μετὰ τὴν πλειοψηφίαν καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδότης εἰς τὰς πρώτας χωρία γενομένης δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδοτῶν.

Αἱ νέαι, καθὼς ἐκεῖναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάκλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο, συγκρίνεται μεγαλοφώνως μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδότου.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα, ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἕως οὗ δὲν γίνωνται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

Ἄρθ. 13.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων ἢ δήμων θέλουν διακηρυχθῇ κατὰ τὰ περυσινὰ ὅρια, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ κάμωσιν. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ δημόσιον, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ θέσεων ἢ ὁρίων. Ἡ καταγραφή τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπ' εὐθύνην προσωπικὴν τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν κάποιος χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου, ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου ἂν ἐκράτῃσε τοὺς φόρους της.

Ἄρθ. 14.

Ὅλαι αἱ διάφοροι δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται, διὰ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμον περὶ νέας ἐκλογῆς ἐπαρχιακῶν συμβούλων εἰς τοὺς συγχωνευθέντας καὶ εἰς τοὺς τροποποιηθέντας δήμους, καθὼς καὶ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 25 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας ἔληξεν ἤδη ἡ τριετία, καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀνανεωθῇ τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν·

Α'. Οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι θέλουσι προκαλέσει ἀμέσως τοὺς ἐκλογεῖς νὰ συνέλθωσιν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν δήμων τῶν 15 ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς πρόσκλησιν διὰ νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἐπαρχιακοὺς συμβούλους εἰς τοὺς νεοσχηματισθέντας δήμους, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμου, καὶ διὰ νὰ ἀνανεώσωσι τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων εἰς τοὺς διατηρηθέντας δήμους, συμφῶνως μὲ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου.

Β'. Εἰς τοὺς δήμους, ὅπου αἱ δημαρρεσίαι τῶν νεοσχηματισθέντων δήμων δὲν ἀπεπερατώθησαν εἰτέτι, οἱ κατὰ τὸν νόμον τῆς 16 (28) Σεπτεμβρίου π. ε. ὑπ' ἀριθ. 2440 ἐπιφορτισμένοι τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν θέλουσι διαυθύνει καὶ τὰς ἐπαρχιακὰς.

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, παραγγελλομένη νὰ λάβῃ ὅλα τὰ δραστήρια μέτρα διὰ νὰ ἀποπερατωθῶσιν αἱ νέαι ἐκλογαὶ αὐταὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροπολογίας τοῦ ἁρθροῦ 117 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν τὰς δυσκολίας, ὅσας παρουσιάζει ἡ ἐκτέλεσις τῆς περὶ ὀρκωμοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ μάλιστα τῶν ἀμίσθων διατάξεως τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 217 § 1, 2 καὶ 4 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τροπολογεῖται ὡς ἐξῆς·

Ὁ ὄρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1. Τοῦ εἰρηνοδικοῦ, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμματέων, τῶν ὑπογραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου.

2. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ αὐτοῦ ἐδρεύοντος ἐμποροδικείου, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, τῶν ιδίων αὐτοῦ παρέδρων καὶ ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων καὶ κλητῶν.

3. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων καὶ παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικείου ἐξαιρουμένων τῶν παρέδρων, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τῶν προέδρων καὶ τῶν γραμματέων τῶν ἐμποροδικῶν.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τιμωρήσεως τῶν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ψευδομαρτυρούντων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ καταστήσωμεν τιμωρητὴν τὴν ἐν τῇ προανακρίσει ψευδομαρτυρίαν, ἥτις μέχρι τοῦδε ἔμεινεν ἀτιμώρητος, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 270 τοῦ ποινικοῦ νόμου προστίθεται ὡς δεύτερον ἐδάφιον ἡ ἐξῆς διάταξις.

Ἐὰν δέ τις παραβαίνῃ τὴν διὰ χειραφίας ὑπόσχεσιν ὑπὲρ ἧς κατὰ τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὴν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἐξέτασιν τοῦ, ἐν γνώσει λέγων ψευδῆ ἢ ἀρνούμενος ἢ ἀποσιωπῶν τὴν ἀλήθειαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν ἐκτὸς δὲ τούτου, κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπουσίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες ν' ἀπέλθωμεν σήμερον εἰς Κόρινθον διὰ τινος ἡμέρας πρὸς ἀντάμωσιν τῆς Βασιλίσσης, τῆς φιλιότητος Ἡμῶν

ονομασίας, εἰμὶ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐν τῇ Σαξωνίᾳ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ μία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ονομασίας, εἰμὶ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθ. 3.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφή δικαιωμάτων (primes et remboursement de droit), ἣτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν ὕψηλων συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιοῦδήποτε ἀντικείμενου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως.

Ἄρθ. 4.

Μένει ἐννοούμενον ὅτι ἐν πνευμένῳ καθ' ἣν ἑκατέρα τῶν Κυβερνήσεων, ἤθελεν ἐλαττώσει διὰ ῥητῆς συνθήκης ἐπὶ ἐξασφαλίσαι ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ἰδιαιτέρων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων τὰ ἐπὶ τῶν κατεργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα, ἢ ἤθελε παραχωρήσει εἰς αὐτὸ ἄλλα ὠφελήματα ἢ εὐκολίας (ὡς π. χ. τὰς ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἀρθροῖς 2 καὶ 3 μνημονευόμενας) ἢ μεθ' ἧς συνομολογεῖται ἢ παροῦσα συνθήκη ἐτέρα Κυβερνήσις, δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν ἐπικρατείαν τῆς πρώτης, ἢ τὰ αὐτὰ ὠφελήματα καὶ εὐκολίας διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν ὑπηκόων τῆς, εἰμὴ παρέχουσα τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν, ἢ τὰ αὐτὰ ἄλλα πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὰ ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελεν ἀρτῆσαι τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα καὶ εὐκολίας, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα. Πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

Ἄρθ. 5.

Συμφωνεῖται ὅτι ἐκάστη τῶν ὕψηλων συνομολογουσῶν Δυνάμεων, δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἐτέρας προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν, ἐπιφυλάττονται ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι τὴν διαμονὴν προξένου, ὑποπροξένου ἢ πράκτορος εἰς ἐν μέρος οἷονδήποτε τὸ ὅποιον ἤθελον εὖρει εὐλογον νὰ ἐξαίρῃσιν ἐπὶ τούτῳ. Οἱ προξένοι ὁποιαδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖ τακτικῶς διορισμένοι ἀπὸ τῆς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεως τῶν, καὶ ἀπολαύσαντες τὸ ἐκτελεστικὸν ἐκεῖνης εἰς τὴν ἐπικρατείαν τῆς ὁποίας πρὸκειται νὰ διαμένουν, θέλουν ἀπολαύει εἰς ἀμφοτέρω Κράτεϊ κατὰ τὰ ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον ἐννοουμένου ἐννοεῖται μ' ὅλον τοῦτο ὅτι ἂν ταῦτα τὰ προνόμια δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικῶς τινος ὅρου, ἢ ἐτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαίτη τὰ αὐτὰ, εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰ-

quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits seraient également établis sur les objets de même nature, provenant de toute autre contrée. Et réciproquement il ne pourra pas être établi dans la Saxe sur les productions du sol ou de l'industrie de la Grèce aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucun droit, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions ces restrictions et ces droits seraient également établis sur les objets de même nature provenant de toute autre contrée.

Art. 3.

Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et remboursements de droits, qui seraient accordés dans les territoires d'une des hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation, de quelque objets que ce soit, seront également accordés aux objets de même nature produits du sol ou de l'industrie de l'autre partie contractante.

Art. 4.

Il est entendu que dans le cas où l'un des deux gouvernements viendrait à diminuer les droits sur les productions brutes ou manufacturées d'un autre pays, ou à lui accorder d'autre avantages ou facilités (comme p. e. celles dont il est fait mention dans les art. 2 et 3 ci-dessus) à la suite d'un traité quelconque sur l'assurance d'une diminution de droits analogue, ou d'autres avantages commerciaux particuliers, l'autre des gouvernements, contractant la présente convention, ne pourra demander la même diminution de droits pour ses importations dans les Etats du premier, ou les mêmes avantages et facilités pour le commerce de ses sujets ou en offrant la même diminution de droits, ou les mêmes autres avantages, et il n'en jouira qu'à dater du moment où il les aura assurés, et s'il ne peut en présenter de même étendue et qualité, qu'après en avoir donné d'équivalents; et dans tous les cas, les deux gouvernements devront conclure un arrangement particulier à cet égard.

Art. 5.

Chacune des Hautes Parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir dans ses places de commerce, des Consuls, vice Consuls ou Agens de commerce, qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions; mais elles se réservent la faculté de refuser la résidence d'un Consul, Vice Consul ou Agent dans tel endroit qu'elles jugeront à propos d'en excepter.

Les Consuls, de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leurs gouvernements respectifs, et après avoir obtenu l'Exéquatur de celui dans le territoire du quel ils doivent résider, juiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leur personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, des privilèges dont y jouissent les Consuls des nations les plus favorisées. Il est pourtant entendu, que si ces privilèges ne sont accordés aux autres nations que sous des conditions spéciales, le gouvernement respectif ne peut y prétendre qu'en remplissant ces mêmes conditions.

Du reste, il est expressement déclaré, que dans le cas d'une conduite illégale ou improprie envers les lois ou le gouvernement du pays, dans le quel les dits Consuls, Vice-Consuls ou Agens de commerce résideraient, ils pourront être privés de l'exercice de leurs fonctions par le gouvernement